

ZLOČINI ARMADNIH GENERALOV

Po nepopolnih podatkih je bilo v nedeljo do 15. ure v Sloveniji ubitih 39 pripadnikov jugoslovanske armade, 11 pripadnikov slovenske policije in teritorialne obrambe in 13 civilistov. Na strani jugoslovanske armade je 85 ranjenih, na strani slovenske policije in teritorialne obrambe pa je 57 ranjenih. Ujetih je bilo več kot 1700 pripadnikov jugoslovanske armade, od tega 169 starešin. Danes se je javilo tudi 1434 prostovoljcev, ki se želijo vključiti v enote teritorialne obrambe. Poleg tega je bilo ubitih in ranjenih več civilistov.

OKUPACIJA – PREDAJA – SVOBODA

SLOVENIJA JE PREMAGALA SOVRAŠTVO

KRVAVA SAMOSTOJNOST

NIMAJO PRAVEGA MORILCA

Trgovsko podjetje d.o.o.

SIAL

Dobojska 16 (Hudinja),
Celje
tel: (063) 38-011
tel.-fax.: (063) 31-193

Ugodno!

MOŠKA
GORSKA
KOLESA 7.500,00

Delovni čas od 7.00
do 15.00
ob sobotah – zaprto

Dobimo se na cesti

KONTROLNA TOČKA
BREGANA – PRVI DAN

Dan prej

Vročina je neusmiljeno žgala. Sveže položen asfalt je še pušal sledi pregrobnih stopal. Barva na cestnih svetilkah se še ni prav posušila. Nov in nenavaden objekt za te kraje je ob pravkar zgrajenem odstavnem pasu, čuvala desetine slovenskih miličnikov. Ljudje iz mimovozeče kolone so zmanjšali hitrost in začudeno strmeli v oborožene stražarje nove države. Če že prej niso ugotovili čemu so namenjeni, jih je tabla »pred« objektom ali »za njim« obvestila, da prehajajo v novo državo Slovenijo nad njeno isto mlado sosedo Hrvaško. Okoli poldneva so miličniki kar nekam skrivnostno razvili še novo slovensko zastavo. Naj vsi mimoidoči in radovedni novinarji iz vseh koncev sveta, vedo da je od tod naprej republika Slovenija.

Če si bil le povprečen opazovalec je vse delovalo usklajeno, z dolgočasno in naveličano vedno istih opazovalcev. Če pa je oko pozorneje sledilo premikom, je bilo videti, da je miličnik, ki je stal zraven tebe, se prav lenobno sprehodil do kakšnega grma ali hribčka ter se vrnil nazaj z enako dolgočasno hojo na natančno isto mesto. Toda le pogledati si moral dobro in si videl, da se nazaj ni vrnil isti miličnik, ampak neki drugi.

Nedaleč proč so kmetje v tej vročini sušili krmo ter okopavali poljščine. V vasi imenovani Jesenice na Dolenjskem so se otroci s kolesi vozili po cestah ter delali napoto avtomobilom. V hiši družine Povh so tri ženske in otrok v miru obedovali. Družbo jim je delal glasno prepevajoč radio.

»Poročil ne poslušamo, zakaj bi se sekirali. Tukaj je mir, saj se nič ne dogaja. No, edino pred dnevi so ponoči prišli delavci z buldožerji in so postavili mejni prehod. Upam, da bomo kljub vsemu lahko živeli normalno kot doslej, saj je tukaj večina družin mešanih zakonov,« je povedala Ivanka Povrh.

Vse bi izgledalo kar nekako dolgočasno, če ne bi nad nami kar naprej »brenčala« letala, iz smeri Hrvaške proti Sloveniji.

»Ti hudiči, edino ti nam lahko kaj naredijo. Poglejte tisto transportno letalo, v njej lahko prepeljejo do osemdeset vojakov iz Srbije. Kar naprej vozijo v smeri Hrvaška – Slovenija. No, pa tudi s »kragulji« se vozijo, ravno takšnimi kot so bili tisti naši. Dopoldan je mejo preletavalo osem helikopterjev« pripoveduje miličnik, ki si je zaželel malo razgovora.

»No, mogoče se bo pa kmalu umirilo. Ko pridem domov grem takoj na bazen, žena je gotovo že tam,« ko gre ustaviti eno izmed mimovozečih vozil. Ko opravi kontrolni pregled se pridruži kolegom ki so že načeli veliko lubenico in odprli zaboj piva.

Srečno, so voščili vsakomur, ki je odhajal od njih. Zakaj »srečno« so gotovo čutili, kajti naslednji dan »jih niso letala« kot so oni mislili, ampak tanki.

Dan za tem je skop poročevalec zapisal: 28. junij – Tankovska in transportna enota, ki se je sinoči ustavila pri Bregani ter pri 5. kontrolni točki ob slovensko hrvaški meji je snela slovensko zastavo in nato nadaljevala pot, a le do prvih barikad pod stezo za motokros na Prilipah.

Meje naj bi bile le formalnost

Pred okupacijo slovenske države in njenih mej sta si slovenska ministra Janša in Bavčar zamišljala meje, ki naj bi bile čim bolj formalne. Slovenska meja na vzhod in zahod naj bi bila kar se da odprta. Carine in blago, namenjeno Sloveniji, bi v bodoče bilo slovensko. Italijanska manjšina v Istri, mej takorekoč ne bi čutila, ker jih mejni organi ne bi vsekakor legitimirali. Ustavljali bi le »sumljive« ljudi. Na mejnih prehodih s Hrvaško bi bila kontrola predvsem zaradi emigracijskih tokov, saj Slovenija ne želi postati država ali most za emigracijske prebege. Državljeni Slovenije in Hrvaške bi lahko mejo med obema državama prestopali le z osebnimi izkaznicami. TO na carinah naj ne bi povzročala zapletov, saj zato ne bi imela pooblastil in tudi ne bi ovirala prometa na mejnih prehodih. Ureditev meje s Hrvaško bi pa še bila stvar dogovora. Najprej pa je bilo predvidenih le osem kontrolnih mejnih točk.

TURISTIČNA PATRULJA

Zaradi nastalih razmer po osamosvojitvi Slovenije žal za teden dni prekinjamo akcijo poročil s slovenske obale, Istre in dalmatinskih otokov. Kot kaže, bomo Slovenci letos dopust prestavili na drugo polovico poletja. Verjetno bomo takrat še bolj znali ceniti in uživati v prelepi slovenski pokrajini. Turistično patrolo nove dobe bomo, ko bodo časi zreli za to, seveda nadaljevali.

SLOVENIJA, 26. JUNIJ 1991, DAN ZA ZGODOVINO

Lipe so za večno
zasajene v grudo

Piran

Maribor

Celje

Ljubljana

Civilne žrtve pri
Medvedjeku

V letalskem napadu na cestno blokado pri Medvedjeku je po uradnih podatkih izgubilo življenje sedem ljudi, deset pa je bilo ranjenih. Umrli so: 32-letni Svetoslav Spasov iz Bolgarije, 36-letni Dragan Lukić iz Pakraca, 49-letni Ismet Velagić iz Bjeline, 32-letni Bratislav Džordžević iz Srbije, 20-letni vojak JA Florim Kasumi iz Kosova, dveh umrlih pa še niso indentificirali.

Pri Medvedjeku je bilo ranjenih tudi šest pripadnikov slovenske teritorialne obrambe, ki so bili pripeljani na oddelek novomeške bolnišnice.

NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano
Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Marjana Arnshek (kronika), Jana Štrlekar (reportaža), LucaS (fotografija)
Tehnični urednik: Janez Herle
Trženje: Roman Hriberšek (vodja), Jure Cernetič, Aleš Matjaž, Matevž Cene (prodaja), Nives Seničar (tajnica).
Izdaja Prese d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač, tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331. Cena 25 din, mesečna naročnina 90 din. Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje. Izhaja ob sredah. Rokopisov ne vračamo.

KLINKER

PRODAJALNA KLINKER!!
POSEBEJ NUDIMO:

KLINKER KERAMIČNE PLOŠČICE	218,00–281,00/m ²
KLINKER OPEKA	7,70/kom
POROLIT 6	10,90/kom
POROLIT 8	11,40/kom
POROLIT 12	14,30/kom
POLNILA	15,40/kom
NOSILCI ZA PLOŠČE	68,00–95,00/m ²
STREŠNA OPEKA – KIKINDA, BEČEJ, KANIŽA	6,89–8,24/kom
MODUL 6/1	13,20/kom
APNO	76,90/VREČA
NIVEDUR	190,00/VREČA
PARKET – KLASIČNI – HRAST	313,50/m ²
LETVE ZA PARKET – HRAST	26,00/t. m.
TERACO PLOŠČE	26,50/kom
BELI CEMENT – PULA	360,00/VREČA
IN UGODNO BAKRENE IZDELKE (CEVI, ŽLEBOVI, itd.) TER OSTALI GRADBENI MATERIAL.	
CENE SO BREZ PROMETNEGA DAVKA IN VELJAJO DO RAZ- PRODAJE	

PRODAJALNA JE ODPRTA VSAK DAN OD 7–18 URE IN OB
SOBOTAH OD 7–12 URE

TEL: 33421/063

Tel. (063) 33-421

Ljubečna Celje

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES VENDORLE USPEL

Slovenija je premagala sovražstvo

»Kljub tankom na ulicah, verjemite, da je Slovenija svobodnejša kot kdajkoli prej, kajti premagali smo strah, sovražstvo in preteklost, odprti smo za drugega, za bližnjega in zase – kot narod. Zato pa je tudi prihodnost naša in bližnja je, kakor bi se zdelo na videz. Kajti, kot je rečeno, ni je večje sile, kakor je sila duha in srca« Spomenka Hribar.

Svetovni slovenski kongres je kljub nepričakovanim oviram pričel dan po slovesni razglasitvi nove slovenske države. V Gallusovi dvorani Cankarjevega doma, ob Zdravljici in venčki slovenskih narodnih, je zbor pričel s svojim ustanovnim poslanstvom. Nasilni ukrepi ju-

goslovanskih oblasti so preprečili udeležbo približno četrtini izvoljenih delegatov. Začel se je v času najtežjega obdobja slovenske državne osamosvojitve, v času ko bodo odločitve odvisne od strateških hotenj velesil, od blokovskih interesnih sfer in celo od trenutnih

mednarodnih razmer.

V uvodu konstituiranega kongresa, so na predlog predsednika iniciativnega odbora **Bojana Brezigarja** sprejeli resolucijo, v kateri pozivajo države članice OZN, naj priznajo Slovenijo kot subjekt mednarodnega prava in podprejo njeno prizadevanje za članstvo v OZN, obsojajo današnjo agresijo z vojaško silo na Slovenijo in poskuse okupacije njenega ozemlja ter spodbujajo demokratično mednarodno javnost, naj se pridruži obsodbi

nasilnega poseganja v reševanje krize na jugoslovanskih tleh.

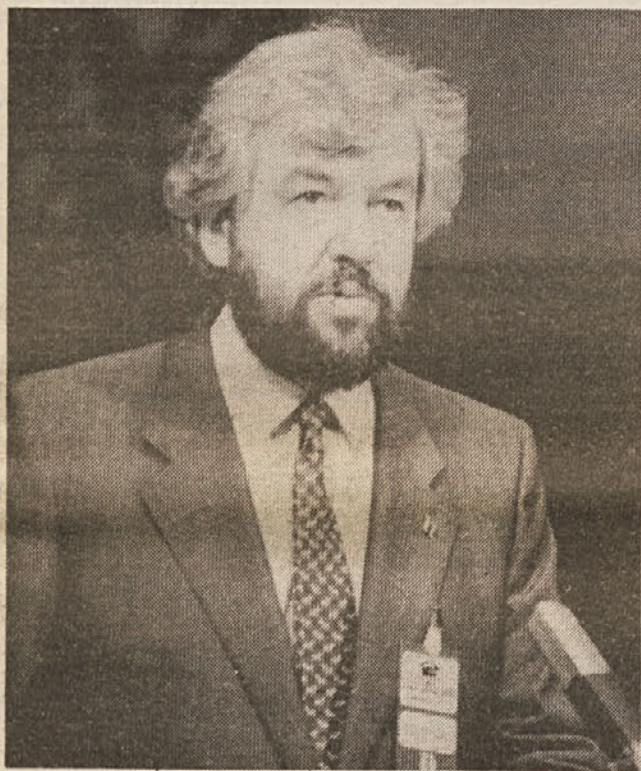
Po besedah gospoda **Vladimirja Preglja**, predstavnika Slovencev v ZDA, so Slovenci v izseljenstvu edina priložnost, da svetu dokažemo, kaj Slovenci smo, kaj zmoremo in kaj hočemo. Storititi moramo vse, da bo slovenskemu narodu priznana tista suverenost in državnost, ki jo danes v mednarodnih dogajanjih uživajo raznotere mini in makro države.

V petek, 28. junija so dopoldan delegati delali v komisijah za statut, program in kongresne dejavnosti ter v štirinajstih tematskih sekcijah. Že popoldan so delo nadaljevali na plenarni seji. Udeležence je pozdravil **dr. Janez Dular**, v imenu zadržane vlade. Delegati so z minuto molka počastili spomin na prve žrtve surove agresije. Z glasovanjem so soglasno sprejeli statut, program in resolucijo o delovanju Svetovnega slovenskega kongresa ter stališ-

če o posebnem statusu Slovencev v svetu.

Svetovni slovenski kongres je vsled razmer moral svoje delo skrajšati za dejavnosti, ki so bile predvidene v celjski podružnici. Le te so bile predvidene za nedeljo, 30. junija. Zaradi okupacije Slovenije so bile vse prireditve, načrtovane za zadnji dan, odpovedane.

Za sedež Slovenskega kongresa so izbrali Trst, v bodoče pa mu bo predsedoval Bojan Brezigar.

STOPITE BLIŽE, SLOVENSKI VOJAKI

PISMA

Tožite svojo banko

1.

Kot »prevarani devizni varčevalci« se priključujem akciji NOVE DOBE in RADIA MARŠ o vložiti skupne tožbe proti bankam.

V času moje zaposlitve v ZRN (1970–1978) sem skrbno nalagal svoje prihranke na devizni račun pri LB Celje, Vodnikova ul. – in imel vse do jeseni preteklega leta vezano vlogo z višjo obrestno mero, ki se je iz leta v leto spreminjala glede na bančne in ostale predpise.

Prihranke ne morem dvigovati, vključ temu, da se moja vloga od jeseni vodi »na vpogled« z minimalno obrestno mero.

Ing. JOŽE PINTAR,
Razgledna 18,
Celje

2.

Spoštovani!

Sem redna bralka časopisa Nova doba, kateri je zelo zanimiv. Oglašam se na vaš poziv, da se združimo ogoljufani devizni varčevalci. Zelo me zanima celoten razplet te zadeve. Prosim, če bi vse kar bo v zvezi s tožbo bank, sproti objavljali v Novi dobi.

Sama sem zaupala devize Ljubljanski banki.

Veliko uspeha pri urejanju Vašega časopisa, še več pa pri tej »akciji« Vam želi in Vas toplo pozdravlja,

RENATA DEČMAN,
Grünova 3
Celje

3.

Podpisana Golčar Kristina, rojena 17. 5. 1941, sem varčevalka pri Ljubljanski banki, enota Velenje, Rudarska 3, Velenje. Devizna varčevalka sem pri LB že preko 20 let. Sem resen interes za skupno tožbo banke. Prosim za svoje devize, kot vsi ostali. Lep pozdrav!

KRISTINA GOLČAR,
Ul. Vrnjačke banje 1/6
Velenje

Dragi naš Tito!

Čeprav Te ni več med nami, enajst let je minilo od Tvoje smrti. Ti pišem to pismo, ker ne vem, komu drugemu naj. Veš, hudo mi je pri srcu in mislim, da mi bo odleglo, če Ti povem kaj teži mojo dušo.

Ko sem bil sprejet med pionirje, sem v pionirski izkaznici prebral Tvoje volilo. Dejal si nam, naj bomo dobri učenci, marljivi, pridni in naj se ničesar ne bojimo, naj mirno spimo. Že takrat sem vedel, da nas čuva naša vojska, Jugoslovanska ljudska armada in toplo mi je bilo pri srcu. Vedel sem, da nam nihče nič ne more, le enotni moramo biti. In potem so me čez dobrih deset let vpoklicali v vojsko. In sem videl, da nismo prav nič enotni in še manj trdni. Ko sem odslužil svoj dolg domovini, sem se zaposlil in se začel zanimati za politiko, saj veš, zjutraj prideš v službo in prebereš časopis... no, spremljal sem dogajanja po Jugoslaviji. Pa smo se v Tvoji Jugoslaviji začeli prepirati in prepirati in nesoglasjem ni bilo ne konca ne kraja.

Človek je že po naravi tak, da dostikrat reagira čustveno, daleč od razuma. Zato obstajajo zakoni, ustave in vse te stvari, ki določajo pravila igre. Ta pravila se kdaj tudi kršijo. Le kdo jih ni? Tudi Ti, dragi naš Maršal, si se pregrešil; to je vendar človeško. Ne morem biti takšen zamerljivec, da ti tega ne bi odpustil, kajti ko pomislim na Tvoje grehe, se spomnim na vse tiste stvari, ki si jih storil v naše dobro. In teh ni bilo malo. Nikakor pa ne

morem preboleti dejstva, da si dopustil zrasti v vrstah Tvoje armade takšne ljudi, ki so pripravljani ukazati napad na iste ljudi, ki so tej isti armadi prispevali svoj delež, kakor v ljudeh, tako v orožju. Mar si v nedrih gojil kačo? Ali pa bi Ti ravnal podobno kot oni?

Vsekakor mi zdaj ne ostane nič drugega, kot da se držim tvojih besed. Pogumen bom in neustrašen, kot si me učil, ko sem bil še pionir. Nikdar ne bom dovolil, da bi okupator pokoril mojo deželo. In boril se bom, kot da bo še sto let vojna ter se pripravljaj na jutrišnji mir.

TVOJ BIVSI PIONIR,
(naslov v uredništvu)

Oda

Sloveniji ob osamosvojitvi dne 25. 6. 1991

Sloveniji ob osamosvojitvi dne 25. 6. 1991

Pozdravljam te, ti domovina moja mila, ker včeraj res pomembno reč si storila; po temnih, dolgih teh stoletjih si se zares osamosvojila!

Kaj briga me, če to ni čisto res; če nimaš svoj'ga d' narja – bankovca, če meja je še v rokah zvezne vojske, če te tujina ne prizna!

Vse to še prišlo bo, verjemi samo da ljudstvu si zavest vrnila, naj samo piše svojo sodbo si, ne pa sorodstva zveza gnila.

Zato mi rasti, cveti in razvijaj se, postani sodobna domovina, demokraciji daj, prilivaj, še in še, da tudi Švica pred teboj se bode skrila.

Amerika se pokesala bo, za Francijo tud' Nemčija bo kolen' upognila, Italija razjokala se bo, in EGS krivico hitro odpravila.

Takrat dobroto jim pokaži, nič se ne huduj, po božje zmoto vsem pač milostno odpusti, saj niso krivi iz naklepa, čisto res; evropski svet ne bo ti nič več tuj.

No, na nekdanje brate pa nikar ne zabi, gospodin Franjo je sicer že tvoj, pomagaj jim iz njihove zablode, porasel bo ugled ti in upanje s teboj.

Samo tako se bodeš res razvila, morda celo do pojma »mala velesila«, od danes nova »fana« bode te krasila, naj nov'ga grba ti ne uniči nobena sila.

Vse dobro ti želim, mladenka čila, veljakom našim res pogum si vlila, hvaležno jim nazdravim s tole čašo: živi Slovenija naj, domovina mila!

SLOVENSKI RODOLJUB
z dežele

(naslov v uredništvu)

Poziv k miru in svobodi

Svoboda in mir, ki smo ju doživeli včeraj, sta danes ogrožena. Čudovit spomin na večerajšnji praznik je še vedno v nas, ne dovolimo, da ga današnji nemir izbriše.

So trenutki v življenju ko hitreje zorimo in odrasčamo. Storimo to ta trenutek, danes, dozorimo v dostojanstvene ljudi, zrele slovence in državljanse Slovenije! Ne dovolimo, da bi nas nezrelost, nesvoboda in aroganca tistih, ki imajo moč orožja, prestrašili! Pokažimo jim, da sta mir in svoboda v nas, da sta naše bogastvo do

kateraga tudi tanki ne morejo proreti. Bodimo dostojanstveni in samozavestni! To je naša pot v svobodo, prihodnost in mir med nami.

ANTONIJA MARINČEK,
Celje

Nočem se boriti proti nam!!!

Zgroženi smo zaradi dejstva, da se naši BORILCI PROTI NAM! in naslavljamo oster protest vsem, ki so pripravljani streljati (iz puške, tanka ali aviona). Zahtevamo, da odgovorite pameti in prisluhnete glasu zdravega razuma. Zahtevamo, da nas pustite pri miru! Zahtevamo, da govorite z nami. Zahtevamo, da ne odločate in streljate v našem imenu. Z avionom – proti avionsko zaščiti, s tankom – protitankovsko zaščito, s puško – protipuškovsko zaščito ne boste zaščitili ne nas ne Vas. Poslušajte nas.

Prosimo vas.
Odbor akcije za rock koncert
»Nočem se boriti proti nam«

Didakta, Alenka Klemen in DEM

Raziskave, zakaj je Didakta v Dusseldorfu eno samo sr... (Klemenova pa je razpolagala z 2.232.000 din – stroški za celo Didakto pa so bili 1.620.000 din – po pogodbi z dne 9. 11. 90 pa je PRIHODEK A. KLEMEN 2.205.000) – so končane:

● Udeleženci (1030 učiteljev) so D – 91 preživeli.

● A. Klemen tudi: po prihodu iz Nemčije že ima SVOJ DOBIČEK 612.000 din (Klemenova v članku Zahvala Makarenku priznava celo 650.000 din).

● OŠ so spominske knjižice (4000) dobile pravi čas.

● Denar za izdelavo teh knjizic pa je na goljufiv način zadržan pri Alenki Klemen (gre za 390.000 din), – KO GA PREJEMA V ČASU PO D-91!

● Ta znesek mora podjetje MAKARENKO poravnati do 15. 9. 1991 tiskarni DELO, Ljubljana.

● Če ne, račun poravnava LB Celje (ti so tiskarni Delo dali garancijo, da bo račun poravnat. Hvala, LB Celje! Imeli so razumevanje do OŠ).

● Če Makarenko potem takoj ne poravnava račun LB Celje, gre v STEČAJ (TO JE MAKARENGOVA NAGRADA).

KAJ VEVA S KLEMENOVOM 4. 3. 1991 (prvi delovni dan po vrnitvi z D – 91)?

1. da je po šolah še denarja za 27.000 DEM (šole so vplačila za Spomine nakazovale v Laško: da bi ja z D – 91 bilo vse v redu; preostali denar bi se direktno nakazoval – ŠOLA – DELO).

2. da bi pri OBRAČUNU Klemenova morala vrniti vsaj 3000 DEM (4 šolski vodiči), pač tisti presežek.

Meni se niti NE SANJA, KAJ PRIPRAVLJA A. KLEMEN IN KAKO RAČUNA:

1. »Imam 612.000 din dobička, kar je 68.000 DEM po uradnem tečaju (marca je DEM po 9 din).

2. Dejansko pa lahko kupim LE 51.000 DEM!

3. ŽE IMAM IZGUBO 17.000 DEM!

4. Izgubo 33.000 DEM pa imam, ker nisem po NOVEM LETU dobila DEM po 9 din, temveč po 10 – 10,5 – 11 – 11,5 – 12 din (NA ČRNEM TRGU!)

5. Po končani polemiki Didakta – ad acta, Klemenova v članku ZAHVALA MAKARENKU omeni, da ima NEGATIVNI SALDO 650.000 din (takrat je na črnem trgu DEM že po 13 din: torej izguba 50.000 DEM)

Seveda tako Klemenova računa že od 24. 12. 90 dalje, ker v LB ne dobi deviz po uradni poti, potovalnih čekov tudi ne, ker 441.000 šolskih din ne spremini v 63.000 DEM, ko se je to še dalo storiti (s tem denarjem bi bili pokriti skoraj vsi devizni stroški: hoteli). Zato Klemenovi poskusi:

a) udeleženci po novem letu morajo doplačati po 400 din – ŠTICUNGA,

b) ker MAKARENKO to prepreči, dobi 26. 2. 91 (dan pred odhodom na D – 91) ultimatum: dajte 25.000 DEM + 250.000 din (= skupaj 50.000 DEM), sicer na D – 91 ne potujemo!

Seveda Klemenova tega denarja NE DOBI – NA DIDAKTO PA VSEENO POTUJEMO!!!! Sledi kazen:

1. v Nemčiji: blatenje Makarenka kjerkoli se da (spoznavni večer: NI PLAČAL ZA VAS ... PREVZEMAM SPONZORSTVO ... POSODITE MI PO 20 DEM)

2. v domovini: TU PA GRE ZA TEŽKO GOLJUFIJO

a) 6. 3. 91 Klemenova pošlje šolam, ki še imajo tistih 27.000 DEM, oster dopis: SEM EDINA AGENCIJA, LE MENI STE ODGOVORNI, NISEM POBLASTILA NIKOGAR ...

... in priloži RAČUN (5. 3. 91 je Klemenova uradno obveščena, da je razrešena vsch del v zvezi z D – 91!)

b) Klemenova pobere ves denar. IN V ČEM JE GOLJUFIJA?

Alenka Klemen NIMA AGENCIJE. Ona je dejansko

OBRTRNIK – zasebni turistični vodič, katerega OBRTRNI LIST (št. 313 – 72/89) točno opredeljuje pristojnosti... NE SME DELOVATI NA TUJEM TRGU!!! VSE POSTANE RAZUMLJIVO (obrtnik pač ne more dobiti potovalnih čekov), KER KLEMENOVA ŽELI ZADRŽATI DOBIČEK, IZRAČUNAN PO DEM.

Višja je cena DEM na črnem trgu, VEČ morajo (ŠOLE, MAKARENKO) udeleženci DOPLAČEVATI (1,3, 10% – končno 400 din doplačila).

Seveda šole (Makarenko) nismo za tako računanje. Vsa ČAST KLEMENOVIM – NJENE ZADNJE POTEZE RES NISEM PRIČAKOVAL (zaradi tistih 3000 DEM se res ni splačalo VZTRAJATI pri OBRČUNU): UKRASTI DENAR (skupaj že 30.000 DEM), KI JE BIL NAMENJEN ZA IZDELAVO KNJIŽIC ZA UČENCE 1. RAZREDOV OŠ?

Ti učenci pa so te knjige BOLJ POTREBOVALI, KOT MI ODHOD NA D – 91.

NJIH NIHČE NE BI MOGEL POTOLAŽITI (jim razložiti, dopovedati), ZAKAJ KNJIŽIC NE BI DOBILI. ONI VEDO: lanski DA, letošnji NE!

Učenci so knjižice prejeli 25. 6. 1991, upam le, da bo DRŽAVA SLOVENIJA SAMA OD SEBE POKLICALA ALENKO KLEMEN NA RAZGOVOR:

1. Kdo in kaj ste Alenka Klemen?
2. Kako se imenuje zadnje dejanje (pobiranje denarja na osnovi lažne predstavitve)?
3. Se zavedati, da gre pri več kot 50.000 din že za ...

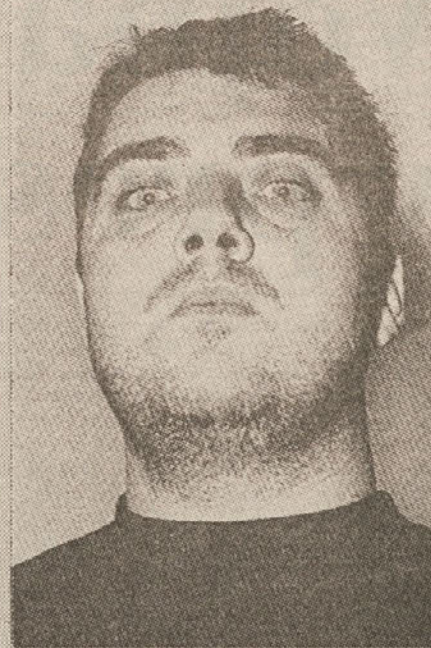
PS! Udeležencem (žrtvam) D – 91, bo nekdo plačal naslednjo Didakto. Klemenova ali Zalokar. Kdo? To naj odloči SO-DIŠČE!

P. ZALOKAR, Celje

SVETOVNI
SLOVENSKI
KONGRES

S. O. S. IZ POSTELJE

Na vprašanja bralcev odgovarja seksolog amater, g. Anton Koritnik

Spoštovani, sem dekle v najlepših letih, simpatična in lepa. Moški se vedno ozirajo za mano. Kadar hodim po ulicah, so vsi pogledi uprti vame. Moje prsi so kot sveži breskvi in moje noge so vitke kot gazeline. Moja koža je mehkejša od najmehkejše svile in moje ustnice so barve zrelih česenj.

Smo v vojnem času. Kaj če bodo vojaki posiljevali?

Kaj naj storim, če me bodo hoteli spolno zlorabiti. Se naj upiram? Kaj če mi bodo grozili s smrtjo? Mislim da bi raje umrla, kot pa bila posiljena. Ne morem si predstavljati tistih umazanih rok na mojem lepem telesu. Gospod Koritnik, kaj mi svetujete?

Beba

Draga Beba,

zdi se mi, da bi ti bila rada posiljena, saj že iz tvojega opisa same sebe veje neprikrita želja po seksu. Nisem si pa mislil, da ravno takšnem. Ali ne bi bilo bolje, če bi poizkusila s čim normalnejšim? V tvojem pismu si omenila skoraj vse spodobne dele telesa, ki imajo kaj opraviti s seksom, le na oči si pozabila. Smem to storiti namesto tebe? Kaj praviš na tole: »Iz mojih oči gleda lulek.« Ta bi bila kar pravšnja, kaj?

Zdi se mi, da se tebe ne bi dalo tako lahko posiliti, ker bi verjetno dala kar sama od sebe. Beba, kaj če bi poskusila obiskati psihiatra? Lahko bi ti nudil strokovno pomoč, morda bi lahko skupaj poiskala vzroke tvojih težav.

Veš, v moderni psihologiji velja, da imajo vsi ljudje manjvrednostne komplekse, le da se pri najtežjih primerih ta problem manifestira kot občutek večvrednosti. Na žalost spadaš ti prav med slednje nesrečnike. Pojdi k splošnemu zdravniku, ta ti bo dal napotnico za psihiatra, ta te bo napotil h kirurgu, ki ti bo napravil lobotomijo in tvoj problem bo rešen. Stavim pa, da si tako zabita, da nisi ne veš kaj je to lobotomija in se za ta korak ne boš odločila. Zato ti svetujem še eno stvar: poskusi razmišljati še o čem drugem, ne le o tem, kako boš posiljena. Poglej, ljuba duša, vojna je, ljudje umirajo, ti pa razmišljaš o seksu! Takšne, kot si ti so po drugi svetovni vojni ostrigli na ježka, kot bi morali tudi vse, ki so šli po tej poti že pred tabo, ali pa razmišljajo enako kot ti.

KATEDRA KATEDRA

S PRILOGO IZPOD PULTA

Časopis, ki je močnejši od papirja.

OBRTNA ZADRUGA »OBRT CELEIA« p.o. Celje

Oblakova 30, 63000 Celje
tel.: 063/26-136, 26-890
fax: 063/26-141

**OBRTNIKI, STANOVANJSKE ZADRUGE
IN OSTALI POTROŠNIKI:**

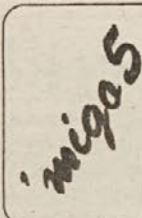
Ponujamo vam sodelovanje na naslednjih področjih:

- prodajo uslug in izdelkov
- nakup vseh vrst materialov
- vodenje poslovnih knjig in finančnih poslov
- posredujemo delo in kooperacijo

POSEBNA PONUDBA:

Stavbno pohištvo KLI LOGATEC – 20% popusta

Vse informacije vsak dan od 8.00 do 18. ure
KLAKOČOVNIK IVAN
Škofja vas 3 b
63211 ŠKOFJA VAS
tel.: (063) 32-144

**TONE
FILIPIČ**

MARIBORSKA 54,
Celje,
tel.: (063) 37-808

NAZORJEVA 23,
Celje,
tel.: (063) 28-749

Najcenejše in najboljše na dopust!
Ponujamo vam dopust v Rovinju: VILLAS RUBIN in MONSENA FKK.

VILLAS RUBIN		2/2	1/1	
Polpenzion	IV, V, X	21,10	27,80	
	VI, IX	26,50	41,40	
	VII, VIII	40,60	55,00	
Najem apartma	2+1	2+1	4+1+1	
	IV, V, X	34,90	38,20	42,60
	VI, IX	50,40	67,60	82,60
	VII, VIII	86,60	115,60	138,20

Vse cene DEM v trenutni protivrednosti.
Do 13. 7. menjava DEM po 9,00 din,
od 13. 7 do 25. 8. menjava DEM po 13,00 din,
od 25. 8. menjava DEM po 10,00 din.

MONSENA FKK		2/2	1/1	
Polpenzion	IV, V, X	21,10	26,70	
	VI, IX	27,80	34,00	
	VII, VIII	38,80	47,40	
Najem apartmaja	2+1	2+2	4+1+1	
	IV, V, X	32,00	35,80	55,00
	VI, IX	49,40	56,60	67,00
	VII, VIII	118,40	95,40	110,00

Za polni penzion dodatek
5 DEM po osebi.

Na skupno ceno popust 10%.

TRENTNO NAJCENEJE!

petlja

PRODAJALNA PETLJA
UL. XIV. DIVIZIJE 5
ROGAŠKA SLATINA

DELOVNI ČAS:
OD 7.30 DO 12.00 IN OD 13.00 DO 18.00
V SOBOTO OD 7.30 DO 12.00

ŠOLSKE
POTREBŠČINE

PROGRAM
PAPIRVS

ČASOPISI

BARVNE MAJICE IZ BOMBAŽA
SRAJCE IZ BOMBAŽA
SRAJCE IZ VISKOZE

55,00–80,00 DIN
340,00 DIN
410,00 DIN

NOVO
PRIČAKUJEMO VAS!

**PITJE ČAJEV JE STAR LJUDSKI
OBIČAJ, ŽAL PRI NAS ŽE
SKORAJ POZABLJEN, ZATO VAS
VABIMO V CELJE, Trg svobode 3,
KJER VAM NUDIMO**

VSE VRSTE PRAVIH ČAJEV

- črni pravi čaji
- rdeči pravi čaji
- sadni pravi čaji

ČAJE VAM POSTREŽEMO V KITAJSKIH PORCELANASTIH
SERVISIH S SLADKORNIMI PALČKAMI, LAHKO PA JIH TUDI
KUPITE!

Poleg čajev Vam nudimo še VEČ VRST KAV, alkoholne in brezalkoholne OSVE-
ŽILNE PIJAČE, ter JEDI, primerne za INTIMNE TRENUTKE in ZAKLJUČENE
DRUŽBE!

PRIČAKUJEMO VAS, vsak dan od 6.00 do 23.00
ob nedeljah od 7.00 do 13.00

LJUBLJANA

Vojna živcev v prestolnici

V prvih dneh agresije na najmlajšo državo Evrope je bilo dokaj mirno, obenem pa najbolj grozeče vzdušje prav v republiški prestolnici. V času, ko sestavljam to poročilo, je Ljubljana dobesedno blokirana z barikadami, sestavljenimi iz kamionov ljubljanskih podjetij, slovenska vojska pa je uporabila tudi vse avtobuse mestnega potniškega prometa. Do centra Ljubljane je iz okoliških naselij težko priti. Avtobusi ne vozijo, taksisti pa delajo z nadčloveškimi močmi. Primestni avtobusni promet je zaustavljen, železniški promet pa je še vedno neoviran.

Sicer pa je velika razlika med dnevom in nočjo. Medtem ko je čez dan v Ljubljani mirno, se ponoči ne splača preizkušati lastne hrabrosti. Ljubljanci ostajajo doma, predvsem v noči s sobote na nedeljo je bilo posebej nevarno – zasedala je republiška skupščina, okupacijska vojska pa je preletavala poslopje. Prišlo je tudi do posameznih streljav v samem središču Ljubljane in za Bežigradom. Po Ljubljani še vedno operira neidentificirano število zveznih specialcev in pripadnikov protivojske službe, ki, še posebej ponoči, ne izbirajo svojih ciljev. Sicer pa tudi mediji delajo z nadčloveškimi sposobnostmi. Potem ko je jugoslovanska armada zasedla oddajnik na Krimu, onesposobila tistega na Kumu in obstrelila zveze na Nanosu, so ostali

Ljubljanci vezani na informacije preko oddajnika na Kravcu, radijski program pa so posredovali preko srednjega vala, svoje frekvence pa so odstopili tudi na Radiu Glas Ljubljane in Radiu Student. Prestolnica torej ni bila odrezana od sveta, kar bi si sicer okupator želel.

Pomembni objekti v Ljubljani so dobesedno zabarikadirani, v primeru napada na RTV Slovenija pa je vse pripravljeno tudi za evakuacijo. Sicer pa so se Ljubljanci v prvih dneh agresije prav iz oči v oči srečevali z letalskimi silami okupatorjeve vojske. Nekaj helikopterjev je prav predzno preletavalo stanovanjska naselja. Še najbolj vroče je bilo v četrtek, ko je vojaški helikopter presegel vse meje slovenske potrpežljivosti in so ga pripadniki teritorialne obrambe sestrelili nad študentskim naseljem v Rožni dolini. Do hujšega incidenta je prišlo tudi v Trzinu, kjer je padlo nekaj žrtev. Prav zato slovenska teritorialna obramba skupaj s pripadniki milice nadzoruje vse pristope v mesto. V petek, 28. junija, je iz kasarne v samem centru Ljubljane pobegnilo približno 70 pripadnikov okupatorjeve armade. Na srečo so jih kmalu zajeli in onesposobili, tako da do hujših incidentov ni prišlo. Ljubljana se tudi v teh krutih dneh slovenske stvarnosti obnaša na moč civilizirano. Organizirana je pomoč študentom, ki zara-

di agresije niso mogli pravočasno odpotovati iz prestolnice na svoje domove (informacije nam na sekretariatu za informiranje niso mogli potrditi, objavil pa jo je študentski radio). Ljubljanci so se tudi ob nedeljskem alarmu, ki je najavljal morebitni zračni napad na prestolnico, obnašali disciplinirano (kot verjetno tudi prebivalci drugih slovenskih krajev). Prehrana s hrano in gorivom po začetnih dveh dnevih panike teče nemoteno, četudi gre nekaterim trgovcem šteti v minus, da so kar na hitro podražili nekatere izdelke (predvsem konzerve).

Sicer pa se v boju za ohranitev slovenske samostojnosti čuti gromozanska povezanost in enotnost vseh Slovencev, tako tudi Ljubljancem. Redki avtomobili, ki si še drzno peljati proti centru, ustavljajo avtošparjem, ki morajo v središče Ljubljane predvsem v službo, pa nimajo lastnega prevoza. Prav tako z nadčloveškimi močmi svoje delo opravljajo zdravstvene službe, da o drugih organih varovanja Ljubljane, njene infrastrukture in slovenskih vodstvenih struktur niti ne govorim. Tudi v času vojne teče vse kot namazano.

V imenu Ljubljancem si upam za konec tega raporta dodati še tole: Slovenija, glavo pokonci, saj nam mora in nam tudi bo uspelo ohraniti najmlajšo državo – našo Slovenijo!

Kozina: okupacijska enota JA na 50 let starih Shermanih

Ljubljana: vojna živcev se nadaljuje

Avtocesta proti Vrhniki: srbski tankisti danes niso več nasmejani

Trzin: s samohodkami prek vozil, tudi vojvodinskih

Poziv slovenskih škofov

Nadškof in predsednik slovenske škofovske konference Mgr. Alojzij Šuštar je v imenu katoliških škofov pozval vse škofovske konference v Evropi in svetu, naj nadaljujejo in okrepijo svoja prizadevanja, da bi prenehala vojaška agresija in okupacija Slovenije.

Najbolj učinkovito sredstvo za obrambo demokracije, človekovih pravic in civilnega prebivalstva v tej mali deželi Evrope bi bilo takojšnje priznanje suverene države Slovenije. Zato bi si naj v tem smislu pri svojih vladah prizadevali škofi, je med drugim rečeno v pozivu.

NOVINARJE UBIJAJO

Kje si, Klaus?

Petek, 28. junij. Čas: 5.05 zjutraj. Klical sem kontrolo letenja na letališču Brnik, da bi poizvedel kaj več o stanju na osrednjem slovenskem letališču. Po mučnem čakanju se je z one strani telefonske žice oglasil simpatičen glas v angleškem jeziku.

Na vprašanje, kaj se dogaja na letališču, sem dobil zmeden odgovor, da je moj sogovornik skupaj s svojim kolegom skrit v letališki stavbi. Vprašal sem, kje pa je vojska, nakar mi je sogovornik opisal situacijo okoli letališča – na srečo se je že toliko zdanilo, da je bilo moč videti osem tankov (jugoslovanske okupatorske vojske) razporejenih po bližnjih tratih. Slovenske vojske ali milice moj telefonski prijatelj ni videl nikjer (kasneje sem zvedel, da je bila poskrita po stavbi). In ker me je čakalo drugo nujno delo, sem sogovornika povprašal le po imenu. Bil je Klaus, avstrijski fotograf. Na žalost nisem povprašal niti po njegovem priimku niti po časopisu, kjer dela. Vojna zmeda pač.

Še isti dan popoldne je slovenski radio objavil, da sta bila ob prebegu iz letališke stavbe z avtomobilom dva avstrijska reporterja bombardirana, njuni trupli zogleleni in v trenutku, ko tole pišem, ju še niso mogli identificirati.

Tisti trenutek sem se zavedel, da je to vojna. Umazana, nerazložljiva in predvsem nepotrebna. Verjetno se bom vse življenje spominjal prijetnega, rahlo avstrijsko obarvanega glasu v angleškem jeziku. Kje si, Klaus?

ŠENTILJ

Brezobzirni masaker

Petek dopoldan. Barikada v Štrihovcu, nekaj kilometrov pred mednarodnim mejnim prehodom Šentilj, je zadržala tankovsko kolono. Na pobočjih teritorialci. Prvi tank skuša barikado zaobiti, a ne pride daleč. Iz hriba prileti raketa, ki so jo izstrelili teritorialci in odbije tanku kupolo. Prizor, ki se nam je ponudil, je bil več kot grozen. Iz tanka lezejo vojaki, ožgani najhuje po obrazu. Prvi Slovenec, nato Makedonec, druga dva sta Hrvat in Vojvodinec. Jočejo, kličejo na pomoč in v zmedenosti govorijo: »Poglejte, kaj ste storili.«

Poveljujoči oficir, po činu poročnik, ni ranjen. A namesto, da bi svojim fantom pomagal jo strahopetno odkuri proti tankom, ki so ostali za barikado. Ima me, da bi ga ubil, a nimam razen beleške ničesar pri roki. Nisem jezen, ker je streljal v barikado, jeza me grabi, ker ne pomaga vojakom.

Ne mine veliko časa, ura je 11.13, ko se na nebu pojavita dve letali tipa »orel« okupatorske armade. Zaokrožita nad mejnim prehodom in s tem kršita avstrijski zračni prostor. Ob 11.16 se oddaljita. Vsi si oddahnemo. A ne za dolgo. Vrneta se in z razpršilnimi bombami napadeta kolono tovornjakov, ki je ujeta pred barikado. Zadeneta nekaj tovornjakov, ena od bomb eksplodira v neposredni bližini, pred policijsko postajo. Pred njo

stojita policista, rezervista, eden med njima je bivši komandir milice v Šentilju **Jože Kralj**, ki je odšel v penzijo pred dvema letoma. Ko se dim razkadi, vidim oba v krvi, oba imata močno poškodovani nogi. Kasneje izvem, da so jima amputirali vsakemu po eno nogo. Enemu nad, drugemu pod kolenom. Med šoferji tovornjakov pravi pokol. Mrtvih in ranjenih na kupe, barikada nepoškodovana. Reševalci so kmalu na mestu bombardiranja in odpeljejo ranjene, tudi v avstrijsko Vagno.

Tudi novinarji niso bili varni na mejnem prehodu Šentilj pa čeprav so imeli na avtomobilih vidne oznake svojega poklica. Le malo je namreč manjkalo, da je nista skupila avtomobila in seveda tudi novinarji drugega programa nemške televizije ZDF in holandske televizije. Srečo pa je imelo tudi vozilo TV Slovenija. Za njimi so se razletavale tankovske granate.

Šele v tem trenutku se zavem v kakšni nevarnosti sem bil. Če bi bomba padla samo pod drugim kotom verjetno ne bi bil več med živimi. To bolj kot jaz očitno vedo teritorialci, ki vsem ukažejo, da se umaknejo iz Šentilja, ker se lahko napad ponovi. Prebivalci so se res umaknili, a moški so ostali. Tudi mi. Pri gostilni Belna, last

Bojana Belne. Ta je v njej uredil press center za veliko število domačih in tujih novinarjev.

Kako prav so imeli se je pokazalo ob 13.30, ko so okupatorska letala ponovno napadla. Tudi tokrat z bombami in z mitraljezi. Le nekaj minut za tem se oglasijo še topovi iz tankov pred barikado. Na parkirišče pred gostilno nekaj po 14. uri pripeljejo reševalna vozila med katerimi je tudi mobilna zdravstvena postaja. Vodi jih dr. Miran Becner, ki se je preko Jarenine do tukaj prebil iz Maribora. Spremljajo ga številni bolničarji. **Dr. Maks Damjan** je prišel iz Pesnice in v zdravstvenem domu Šentilj uredil v kleti sprejemno postajo. Vsi si želijo, da je ne bi preveč potrebovali. Za tem se položaj umiri.

Toda okrog 16. ure zvemo, da skuša tankovska kolona zaobiti barikado na prehodu ceste preko železniške proge v Štrihovcu po zahodni strani. Uspe jim, a prispeli so le do zadnje barikade tik pred nami, ki je niti ne skušajo prebiti. Skoraj kilometer je namreč dolga kolona stoječih kamionov in osebnih avtomobilov. Nekaj po 18. uri pa pripadniki okupatorske vojske prosijo, da bi lahko obiskali svoje na karavli, ki jo držijo v šahu teritorialci. Dovoljenja seveda ne dobijo, saj nihče ne ve kakšni so njihovi nameni. Prihaja noč in napetost narašča. Bodo skušali okupatorji izkoristiti zaščito noči za napad?

Jutro je pokazalo, da je bil strah odveč. Tankovske posadke so zlezle iz vozil v katerih so bile dva dni. Temperatura v tankih je več kot 50 stopinj. Lačni so, žejni in brez volje za boj. Niso več ljudska armada in prebivalci jim nočejo pomagati. Skusili so, kaj pomeni biti agresor. Žal je med njimi nekaj Slovencev, ki pa jim poveljujoči častnik ne pusti, da bi se predali. A ne za dolgo.

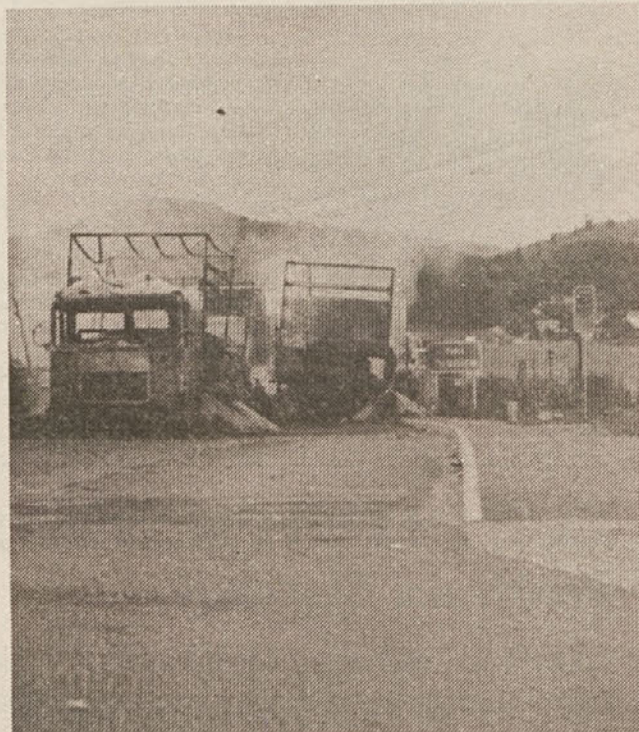
Proti večeru tudi njemu postane jasno, da je vsak odpor nesmiseln in se preda. Ob dvajseti uri in petnajst minut, pripelje šest tankov in transportno vozilo na mejni prehod v Šentilju. Na njih so že oznake teritorialne obrambe. Iz okolice karavle jih s prestrašenimi očmi gledajo vojaki karavle in vojaški specialci, ki so jih pred dvema dnevi tja pripeljali s helikopterji. Zaenkrat še slišati nočejo (specialci), da bi se predali, ustrahujejo pa tudi ostale vojaki, ki bi radi položili orožje:

Položaj pa se prične spreminjati v nedeljo popoldan. Dopoldan, ko je bil preplah zaradi možnosti zračnega napada, so bili še pogumni, a popoldan so že pričeli razmišljati, da bi se vdali. Pogajanja tečejo, in verjetno ne bodo dolgotrajna, saj jim je jasno, da ne morejo ostati dolgo vkopani brez vode, hrane, predvsem pa brez morale.

Marin ni odgovoren

Osemindvajsetega junija se je z ostalimi slovenskimi funkcionarji vrnil v Ljubljano tudi zvezni sekretar za informiranje Darko Marin. Za STA je izjavil: »Odkar sem zapustil Beograd, ne vodim več sekretariata Zisa za informiranje in ne morem prevzeti nobene odgovornosti za informacije, ki jih ta organ sporoča javnosti.«

Pesnica: tanki so zažgali barikado iz kamionov. Kljub temu niso mogli mimo

Celje: beg iz vojašnice

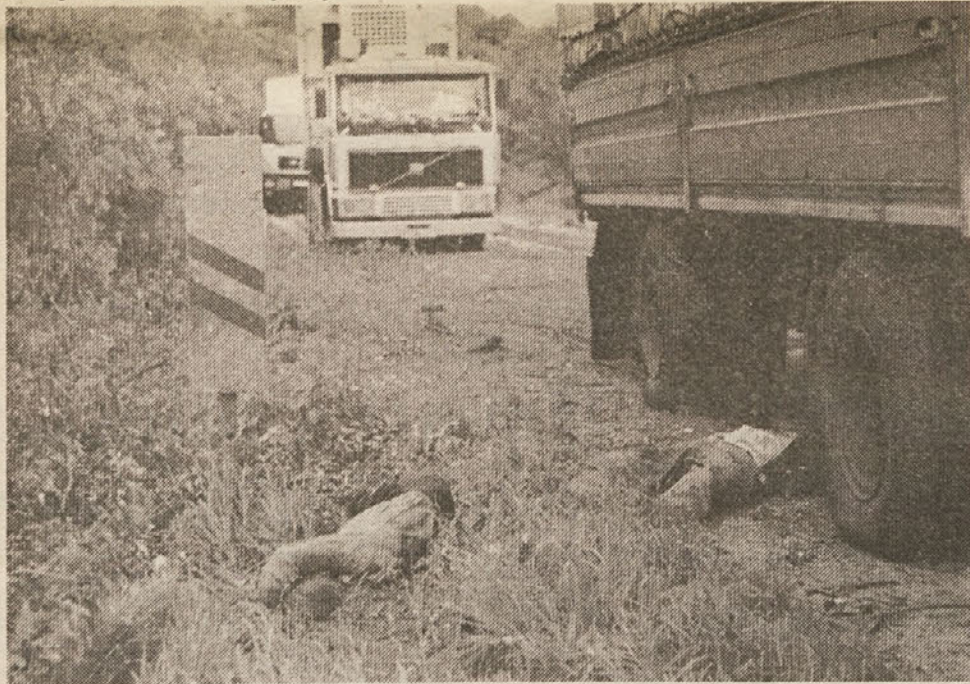

Razrešiti Kadijevića

Donedavni podpredsednik jugoslovanske vlade Živko Pregl je za Slovensko tiskovno agencijo med drugim povedal tudi, da je predlagal razrešitev zveznega sekretarja za ljudsko obrambo, generala Kadijevića.

»Ponovil sem zahtevo predsedniku Anti Markoviću. Prvič sem to zahteval že 27. junija. Kar zdaj počne armada v Sloveniji, ne temelji na nobenem sklepu ZIS-a in je očitna prekoračitev pooblastil. ZIS je namreč sklenil, da je potrebno njegove odloke izpeljati izključno po mirni poti...«

Šentilj: mrtvi turški tovornjakarji

Parkirišče Brnik

UNIČENA VOZILA:
KL 65 AU BMW
1789 FIAT UNO
MERCEDES - Neznane registrske številke
CE 296-850 TOYOTA COROLA
LJ 674-713 HIUNDAJ
LJ 354-458
POŠKODOVANA VOZILA:
LJ 626-850 VW Golf
LJ 677-303 Zastava 101
TG 675-83 FIAT 132
LJ 517-830 JUGO
LJ 536-158 Renault 18
BG 927-183 BMW
LJ 573-262 Renault FUEGO
LJ 562-748 Lada Niva
DU 487-97 Suzuki
IS 366591 SAAB 9000
Vozila se nahajajo na parkirnem prostoru pred letališko zgradbo. Njihov prevzem je zaenkrat nemogoč.

Ravne na Koroškem: železne barikade pred mestom

CELJE

Premajhen srbofil

Vojašnica na Mariborski cesti v Celju je povsem blokirana že od prvega dne agresije JA na Slovenijo. Slovenska vojska, ki ji v Celju in v vsej zahodnoštajerski pokrajini poveljuje Viki Kranjc, je med blokado kasarne po vojaških skladiščih v okolici Celja zaplenila več kot 170 tovornjakov opreme, eksploziva in streliva. Omenjeni poveljnik TO se je do ponedeljka trikrat sestal na pogajanjih s poveljnikom vojašnice Nikolo Poznanom. Ob tem smo iz zanesljivih virov izvedeli, da je prišlo med oficirji JA v vojašnici do prepira in Poznanu so kot »premajhnemu srbofilu« odvzeli poveljstvo. Z novim poveljnikom se je Kranjc sestal v ponedeljek popoldan, vendar ta ni želel predati vojašnice. Sicer pa v vojašnico že nekaj dni ni na delo civilnega osebja, vojaki JA pa že od petka beže preko ograje, stran od zaslepljeno ponosnih oficirjev.

GENERAL MARKO NEGOVANOVIĆ

Feniks
nasilja

General Marko – tragični TV junak, vznikel in utonil v nasilju.

Najtragičnejši portret nekega generala je vsekakor obraz generala Marka Negovanovića, ki je vzbledel in zbledel s televizijskega zaslona, ko je na drugem programu beogradske televizije s smehom in navdušen končal prebiranje »ultima« Slovincem.

Kdo je ta, z vojno viro napihnjena generalska osebnost? General-podpolkovnik Marko Negovanović je načelnik Vojne varnostne službe. Skupaj s polkovnikom Dušanom Žunićem (šef vojne informativne službe) in generalom Simeonom Bunčićem (šef političnega sektorja) tvori jurišno trojko politično-obveščevalne službe JLA. Na to mesto so prišli po reorganizaciji, ki jo je izvedel admiral Stane Brovet, preden je odšel za pomočnika generalu Kadijeviću.

General Negovanović se je grel pod perutjo upokojenega generala Stevana Mirkovića, bivšega načelnika generalštaba, poznejšega ustanovitelja gibanja zveze komunistov za Jugoslavijo. Negovanovićeve zvezda na generalskem nebu je začela svetleje žareti potem, ko je admiral Mamula zamenjal »prehrvaškega« generala Zorka Čamadijo s položaja načelnika generalštaba. Kot komet pa se je začel vzpenjati po Kadijevićevi zamenjavi Mamule (1988) – postal je načelnik Politične uprave, po depolitizaciji oboroženih sil pa varnostne službe, ki je bila vedno srž dela Politične uprave. Negovanović spada v mlado gardo generalov, med katerimi imajo pomembne funkcije še M. Čusić (kadrovik), A. Stamatović (vojna industrija) in N. Čubra (finance) ter vrsta generalov, komandantov vojnih območij in njihovih načelnikov štabov.

V skupinski portret z Negovanovićem sodita tudi generala Konrad Kolšek in Ivo Tominc, komandat in njegov pomočnik petega vojaškega območja.

Dravograd: prazne ulice in zgovoren protest

Petkov letak, ki ga je propelerska avijacija JA trosila po Sloveniji je še iz prvih dni, ko je armada menila, da je Slovincem treba le povedati »pravo resnico«, pa bo vse po njihovem.

Prebivalci Slovenije,

Z odločitvijo Zveznega izvršnega sveta in v skladu z ustavnimi pooblastili, Zvezni sekretariat za notranje zadeve in enote Jugoslovanske ljudske armade prevzemajo nadzor nad državno mejo.

Ta korak je izsiljen. Neposredno so ogroženi teritorialna integriteta Jugoslavije, mir in varnost prebivalcev in izvrševanje mednarodnih obvez, ki jih ima SFRJ.

Prebivalci Slovenije,

Ostanite doma in na svojih delovnih mestih. Ne dovolite da vas zlorablajo zoper vaših življenjskih interesov.

Vabimo vas na mir in sodelovanje!

Enote Zveznega sekretariata za notranje zadeve in JLA bodo svoje naloge izvrševale dosledno in energično.

Vsak odpor bo zlomljen.

Ormož: uničen most prek Drave potem, ko so tanki JA z ognjem razbili barikado na mostu

Vič: slovenski vojaki in policaji po uspešni akciji

HRVAŠKA VLADA PUSTILA SLOVENCE
NA CEDILUHrvati s telesi
ustavljali tanke

Prve razčlembе minulih dogodkov kažejo, da bi bila tragedija slovenskega naroda manjša, če bi hrvaška vlada v kritičnem času ravnala drugače kot je. V zagovor je šteti, da so bili Hrvati (in so še) v primežu te iste »Jugoslovanske ljudske armade« več mesecev in da gre tej isti »ljudski« armadi pripisati, da na Hrvaškem vsak dan teče kri.

Prav tako je Hrvatom kot vsakomur drugemu – razen Srbom – jasno, da netilci nemirov z nenehim izzivanjem komaj čakajo, da bi izbrskali vzrok za širši poseg vojske in s tem Hrvatе dokončno spravili na kolena.

Nekdanji general, zdaj predsednik Tudman točno ve, za kaj gre in zato vodi hrvaško vlado, da ravna tako kot ravna. Predsednik Tudman ni nikoli zlomil generalske palice in mu je tudi zato moč toliko časa plesati na konici srbskega noža. Z ljudstvom pa je drugače. Ljudstvo je svoji vladi obrnilo hrbet in se enako goloroko, kot na oni strani Mure in Drave Slovenci, postavilo pred tanke, ki so hoteli na drugo stran, v Slovenijo. Zgodilo se je v Murskem središču in Varaždinu. Odločnost Hrvatov je bila tolikšna in tako neverjetna, da je zmedla tudi najtrše oficirje. In tanki so tudi zato obstali na hrvaški strani.

Umrlj v Štihovcu

Z identifikacijskimi postopki so mariborski organi za notranje zadeve ugotovili, kdo so vozniki, ki so umrli v petkovem letalskem napadu na cestno blokado pri Štihovcu. Življenje so izgubili turški državljani Isamettin Ozbekh, 37 let, Kenan Cetin, 38 let, Mustaffer Yildirim, 46 let, ter bolgarski državljani Nikolay Dragev Konstantinov, 32 let.

ZMAGALI SMO! AMPAK VOJAKI SE MI TUDI SMILIJO«

»Junak« ubil dimnikarja

V vojni, ki jo zaprepadeni doživljamo te dni, se marsikomu za vedno ruši občutek varnosti. Kdo ve kdaj se bo povrnil ta občutek prebivalcem Lackove ulice v Limbušu pri Mariboru, ki so od četrtrkovega do petkovega dopoldneva strahoma čakali na topovski ogenj s tankov, zajetih sredi družinskih hiš in urejenih vrtov. »Vedeli smo, da bi streljali ali eksplozija tanka »radirali« tudi nekaj sto metrov, zato je bilo čakanje na razplet grozno,« je povedal Rajko Preskar, ki ima hišo v Pekrah, vendar v neposredni bližini tega dogajanja. Zato je otroke spravil k prijateljem,

sam pa v službi ob radijskem sprejemniku napeto čakal sporočila reporterke Radia Maribor Brede Čepe, ki je kasneje izjavila, da je »še nikoli v življenju ni bilo bolj strah« kot v montažni hiši nekaj metrov od tankov, ki bi jo krogle »lahko preluknjale kot lepenko«.

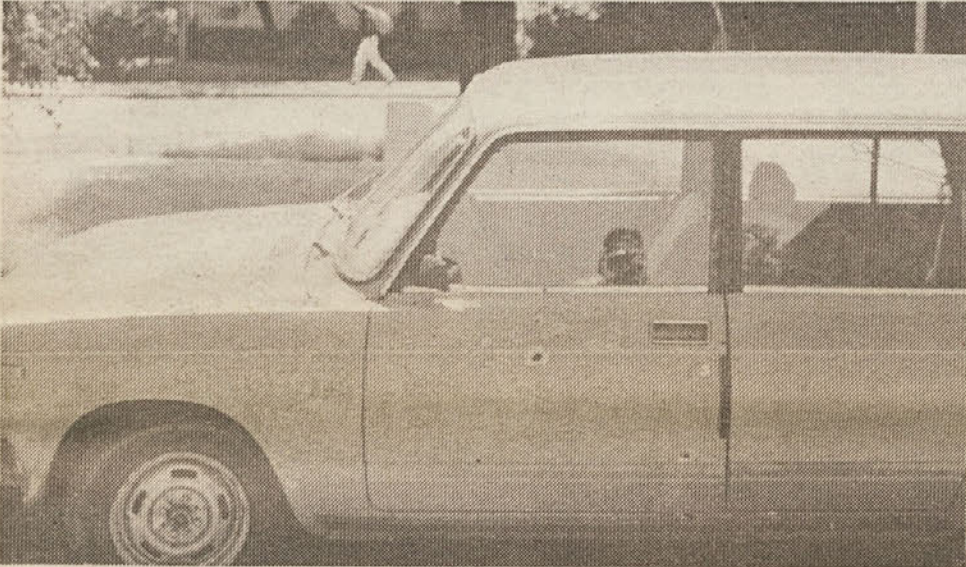
Poveljnik vojaške posadke dveh tankov in vojaškega vozila se je sicer ves čas pogajal s teritorialci, domačini so o njem vedeli povedati, da je doma v bližini, vendar menda iz strahu pred vojaškim sodiščem ni hotel priti na predajo. Do streljajev je torej moralo priti, a teritorialci in miličniki

so si zares s skoraj neverjetno potrpežljivostjo prizadevali, da jih ne bi bilo. »Se minuto pred streljanjem smo iz bližine preganjali radovedne ljudi,« je povedal miličnik, ki je sodeloval v tem spopadu. Ta je sicer že pred zaključkom imel tragične posledice, saj je enemu od oficirjev iz Limbuša uspelo zbežati v ukradenem avtomobilu in pri tem je z vozila tudi streljal ter smrtno ranil šoferja dimnikarskega avtomobila – nato pa mu je uspelo priti v kasarno Vojvode Mišiča. O tem moralnem oficirju, za katerega velja med ljudmi mnenje, da se mu je zmešalo, je že omenjeni mi-

ličnik povedal, da je veljal za zelo dobrega človeka, sam se je z njim malo pred begom pogovarjal in zdel se mu je povsem zbran.

Veliko hudega pa so preživeli tudi vojaki, ki jim je poveljnik po kratkem streljanju, v katerem je bil sam ranjen v ramo, le dovolil vdajo. Tudi domačini, ki so obkrožili vojaška vozila, jih kljub preživetju grozi in obupu zaradi škode na hišah, niso gledali sovražno. »Saj se jim vidi, da so reveži, ki so jih v bojevanje prisilili,« je dejala starejša domačinka. »Zmagali smo!« so se veselili otroci, ki so jim matere žugale s šibo, ker so brez dovoljenja odšli od doma »opazovat vojno«. Toda tudi take groznje v vojni ne zaležejo tako, kot bi še pred nekaj dnevi...

Limbuš: avto dimnikarja, ki ga je ubil specialec iz enote JA, ki se je pred tem vdala

Limbuš: civili na zajetem tanku JA

MARIBOR

Delić ne spoštuje premirja

Poveljnik mariborske garnizije, general major **Mičo Delić** še pomisli ne, da bi spoštoval premirje. Tudi nenehne groznje z bombardiranjem Maribora, ki jih kar na tekočem traku pošilja po telefonu mariborski županji **Magdalenii Tovornik**, so sestavni del njegovega imidža. Zastavo pri vsem tem pa mu pomaga držati polkovnik **Alojz Lipnik**, na žalost po rodu Slovenec, ki se obnaša kot pravi janičar v okupacijski armadi. Če smo še do nedavnega mislili, da je pravi vojak, vsaj obnašal se je tako, smo zdaj uvideli, da smo se motili.

Strahopetno se visoki oficirji skrivajo in v smrt pošiljajo nič krive mlade fante. Pa ne vse po vrsti. V glavnem Slovence, Hrvate, Makedonce in druge, ki niso po rodu Srbi ali Črnogorci. Najpač umrejo tisti, katerih narode želijo okupirati. Toda v mnogih primerih so se ušeli, saj so vojaki in oficirji prešli na stran slovenske vojske.

Speciaci v mariborski vojašnici **Franc Rozman** – Stane pa pod neposrednim poveljstvom omenjenih oficirjev še naprej kršijo premirje in izvajajo teror nad civilnim prebivalstvom. Tako so v soboto zvečer pripravili izpad iz vojašnice na Metelkovi ulici in z vojaškim transporterjem odveli v vojašnico tovornjake, ki so stali v barikadi. Toda Mariborčani so jim takoj vrnilo milo za drago. Postavili so novo barikado iz tovornjakov iz sosednjih ulic. Ker v bližini ni bilo ne policije ne teritorialcev, saj se držijo dogovorov o premirju in s svojo prisotnostjo nočejo provocirati vojakov v kasarnah, so se organizirali sami, se oborožili z molotovkami in čakali na okupatorske tanke, če bi se odločili priti iz vojašnice. Na srečo jim ni bilo treba pokazati svojega poguma, ker so se vojaki potuhneli v izkopana zaklonišča za plotovi. Nekaterim pa je uspelo prebežati na pravo stran.

OČI IN UŠESA VOHUNSKÉ SLUŽBE – TOP SEKRET

Najprej nekaj vojnih analiz. Markovičev ukrep, ki ga je povzročil, pa če je bil tak kot je hotel ali ne, je že prvi dan delovanja JA v Sloveniji povzročil več škode kot znesejo vse carine, ki bi jih radi dobili v Beograd. Kučan na prvem pogajanju v Zagrebu ni bil dovolj jase. Zlasti pa bi morali Slovenci izrabiti priložnost, ko so imeli JA povsem v šahu, da dosežejo kaj več. Ne bi bilo slabo, če bi Slovenija postavila še vsaj en pogoj: Albanci na Kosovu naj v najkrajšem času dobijo svoje organe. Priznavanje Mesiča je nesmišeln, saj je iz druge države, ki prav tako kot Slovenija, ni več v SFRJ. Poprej bi morali določiti, da se predsedstvo ukvarja le z razdruževanjem ali morda s pripravami na novo zvezo jugoslovanskih držav. In še prav malo pomembna podrobnost: V času, ko še nismo pokopali številnih žrtev vojne, predvaja TV Slovenije »Marlboro music show«.

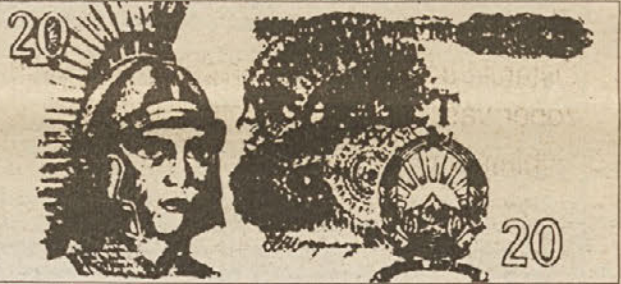
Ameriški zunanji minister Baker še do danes ni ugotovil, da so Jugoslavijo, ki je ni več, ustanovile republike, ki so še. Zveze pa ni, če ni zraven vseh republik bivše zveze.

Še o vojni. Hrvati so nam kaj malo pomagali, če odštemo prebivalce Čakovca in okolice, ki so začasno preprečili prihod tankov v Slovenijo in reških študentov, ki so se ponudili kot prostovoljci v našo vojsko. Minister Jansa bi naj tudi razložil, zakaj slovenska vojska nima zaščitenih glav s čim drugim, razen s kapami.

Celje je ostalo brez kongresa Slovencev. Celjsko vlado bo to veljalo okoli 1,5 milijona dinarjev in še okoli 300.000 dodatnih dinarjev. K sreči bo večino tistega, kar so v Celju pripravili ostalo za uporabo meščanom.

Sporočamo, da je najgloblje razpravljal izvršni svet občine Idrija. Sejo so imeli 400 metrov pod zemljo, v rudniku živega srebra, ki ga bodo zaprli leta 2006.

Tudi Makedonci imajo svojo denarno afero. Tiskarna v Prilepu je natisnila svoj denar, imenovan »stater«. Pravijo, da gre le za dokaz, kako so zmogni tiskati denar. Denar z likom Aleksandra Makedonskega je sicer tiskan na navadnem papirju, z vodnim tiskom pa so ovekovečili predsednika Kira Gligorova. Stater je sicer ime denarja, ki so ga kovali 500 let pred našo ero Grki in je veljal tudi v Makedoniji.

Dobili smo vprašanje, ki naj bi nas iztirilo: Koliko ladij ima Slovenija po osamosvojitvi? Odgovor: Nobene. Splošna plovba je namreč vse svoje ladje registrirala v mali otočni državi Sveti Vincent in Grenadi v Karibih.

Tudmanova garda v tistih gizdavih oblekah nosi gate znamke Adamo. Gre torej za posel, ki smo ga dobili Slovenci. Ker so kupili veliko teh spodnjih hlač in majic, lahko sklepamo, da se bodo gardisti kopali večkrat kot vojaki JA v mirnem času.

V Sovjetski zvezi, ki razpada zanesljivo podobno kot je to videti v SFRJ, so začeli izdajati nov mesečnik »Top secret« v nakladi 250.000 izvodov. Ustanovil ga je znani oče ruskih »krimičev« Julijan Semjonov, sodelujejo pa Arkadij Vaksberg, Georgij in Arkadij Veiner, Anatolij Golubjov, Andris Kolberg in drugi. Seveda gre dobro v promet tudi zbirka kriminalnih zgodb, vohunskih zgodb, zgodb iz podzemlja ipd.

SRBIJA V MEGLICI

Dogovor kot izgovor

Od našega beograjskega dopisnika

Srbija se zavzema za dogovor in mirno rešitev spora, so ponavljali poslanci v Narodni skupščini Republike Srbije v času, ko so tanki in oklepni transporterji Jugoslovanske Armade ob pomoči bojnih letal in helikopterjev izvajali nezastlišano agresijo na Slovenijo, njeno ljudstvo in imetje. Cinizem je odsegel vrhunec. Tisti, zaradi katerih v Jugoslaviji ni dogovora za razplet in mirno razrešitev krize, tisti, zaradi katerih so dogodki v državi izbruhnili do tako tragičnih razmer, se zdaj menda zavzemajo za dogovor, ki ga neki tam, Slovenci in Hrvatje seveda, nočejo sprejeti. Torej hočejo tisti, zaradi katerih ni mogoč nikakršen dogovor, predstaviti sebe kot največje zagovornike dogovarjanja.

Srbsko vodstvo so torej hoče zamaskirati tudi na ta način. To je vidno tudi iz sklepov, sprejetih prav v času vojaške invazije na Slovenijo, v katerih je poleg ostalega rečeno tudi, da Skupščina Republike Srbije kljub sedanjemu stanju v Jugoslaviji potrjuje svojo pripravljenost, da se jugoslovanska kriza reši »na miren in demokratičen način, v skladu z Ustavo Jugoslavije in v njenih legalnih organih«.

Kakšna ironija, že v enem samem stavku! Če bi takšen sklep bil sprejet v kateremkoli drugem republiškem parlamentu v Jugoslaviji, bi morda lahko zasledili trohec logike, smisla ali upravičenosti. Če pa to počne Skupščina Republike Srbije, bi se lahko samo nasmejali, če le ne bi bilo tako žalostno. Toda pojdemo lepo po vrsti.

Pravi obraz »mirnega in demokratičnega načina« reševanja krize v režiji srbske politike se najbolje zrcili na primeru Kosova in vseh strahot do tamkajšnjega večinskega albanskega prebivalstva. Srbska skupščina se nato zavzema za reševanje jugoslovanske krize »v skladu z Ustavo Jugoslavije«. Predrznost pa taka. Na Ustavo Jugoslavije se sklicujejo prav ti, ki so jo najbolj drastično kršili, z ukinitvijo avtonomije Kosova in Vojvodine pa praktično suspendirali. In končno, srbski parlament bi reševal krizo v okviru »njenih legalnih organov.« Ali ni menda Predsedstvo SFRJ tudi legalni organ in to najvišji, ves svet pa se že od prvega dne zaveda, kdo je blokiral njegovo delo in kdo je preprečil da bi Stjepan Mesić bil razglašen za njegovega predsednika.

Toda vrnimo se raje k vprašanju dogovora z začetka tega komentarja. Za kakšen dogovor je pravzaprav srbski vrh? Za dogovor po diktatu, na pa za iskren in resničen dogovor. Iskren in resničen dogovor pa so nudili prav Slovenci in to že pred nekaj leti. Tudi kadar srbsko vodstvo sprejme dogovarjanje, trajajo ti dogovori v nedogled. Vrnimo se le kakšno leto nazaj. Če bi vodstvo slovenske mladinske organizacije svojčas čakalo na dogovore z mladinci iz drugih republik, bi v Jugoslaviji še dandanes imeli takšno nesmiselno in drago prireditev kot je Štafeta mladosti. Saj ni tako daleč, da se ne bi mogli spomniti, kako so bili slovenski mladinci pričakani »na nož« s strani ostalih političnih subjektov v državi in to le zato, ker so odklonili organizacijo potujočega cirkusa, manifestiranega v Štafeti mladosti. Še en primer. Če bi bile slovenske politične strukture čakale na dogovor z drugimi republikami, bi v tej državi še danes živeli v enopartijskem sistemu in enoumju Zveze komunistov. Še dve leti nista minili, odkar je v zvezni skupščini izbruhnil cel škandal, ko so v Sloveniji registrirali prve politične stranke. Vsa Jugoslavija je bila na nogah. V nezastlišani hajki so na slovenski politični vrh letela kopja in kamenje. Prednjačili so seveda predstavniki Srbije. In takrat so se, prav tako kot zdaj, zavzemali za nekakšne dogovore, za nekakšen izčrpujoče in nesmiselne razgovore. Sam srbski vodja Slobodan Milošević je takrat proglašal enostrankarski sistem za vrhunec demokracije in svobode, socializem pa kot sistem prihodnosti in obilja.

Srbsko vodstvo bi se spet pogovarjalo. To je dobro, kadar se za to nudi pametno izhodišče, toda politiki iz Srbije ne nudijo tega. Oni izsiljujejo. In to je vse, kar nudijo. Natančnejši so v tem, česa nočejo, kot pa v tistem kar hočejo. Za dogovore ni več časa. Gospodarska situacija v državi je pred bankrotom in kolapsom, srbski parlament pa bi se na dolgo in široko dogovarjal. S kom in o čem? Kdaj in do kdaj? V kakšnih drugih razmerah bi morda lahko bila pogajanja koristna. Danes, na pragu XXI. stoletja, je to nesmiselno in prismuknjeno.

Zato je ponujena roka Skupščine Republike Srbije za nekakšen dogovor le maska. Nikakršnega dogovora ne nudijo. To je le izgovor.

Upokojitev generalmajorja Zabreta

Generalmajor jugoslovanske armade Ciril Zabret je v posebni izjavi za STA pojasnil vest, čes da je kot slovenski general JA prestopil na stran TO. Izjavil je, da je poveljniku petega armadnega območja 27. junija predal pisno zahtevo, da ga v skladu z zakonom predčasno upokojijo, ker zaradi nastalih razmer ne more več opravljati svojih dolžnosti. Njegovi prošnji so ugodili.

RUŠE

Zmaga na Dravi

Četrtek, 27. junij 1991

V Rušah je zablokirano celoten most, ki vodi prek Drave. Na njem so tudi tovornjaki s tujimi registracijami, med njimi dve cisterni.

Pogajajo se o umiku JA, vendar pogajanja niso uspešna. Kolona oklepnikov je presekana na tri dele. Eden od njih stoji pri Podvelki, drugi pri Vuhradu in tretji pred mostom, kjer ne more mimo, saj je od zadaj obkrožen z avtobusi in buldožerji ter kompozicijo vagonov in lokomotiv, ki stoji na obeh prehodih proge proti Koroški.

Ob 19.30 napetos v Rušah naraste, saj JA grozi s porušitvijo mostu, na katerem so cisterne z eksplozivnim tekočim dušikom, kar bi vodilo tudi v ekološko katastrofo. Potem se malo pred 21. uro po večkratnih pogajanjih v brezizhodni situaciji, saj so popolnoma obkroženi tudi z enotami TO, le vdajo. Zajetih je nekaj manj kot 20 vojakov, samohodka in nekaj vozil.

Tudi drugi del tankovske kolone, ki je peljala skozi Ruše in prešla most Čez Dravo, se je zablokirano predal po mučni noči čakanja.

Ruše: tankisti malo pred predajo

Selili blago RK

Ob preplahu ob zračnem napadu na Slovenijo, je mariborski Rdeči križ pozval Mariborčane, da jim pomagajo izprazniti tri zaklonišča, ki so pravzaprav skladišča za blago Rdečega križa. Odzvalo se je 180 Mariborčanov, ki so predmete shranili v bližnjih osnovnih šolah.

Kozina: s telesi nad tanke JA

PTUJ

Zahrbtni poskus umora

Sobota, 29. junij 1991

Ob 10.30 s Ptujja sporočijo, da se Središču ob Dravi približuje večja kolona tankov in oklepnih vozil, kljub temu, da je bilanca zajetih iz JA, oziroma tistih, ki so prestopili na drugo stran takšna: od 247 ljudi, ki so prestopili iz JA, je 52 starešin, 81 vojakov in 69 civilnih oseb, ki so slovenskega porekla, 3 Makedonci, 5 Srbov in 40 Hrvatov.

Na Ptujju pripadnik JA, ki so prišli na pogajanja s TO v civilnih oblekah, malo po začetku pogajanj brez vzroka izvleče revolver in ustreljenega od poveljnikov TO v hrbet, nakar vsi predstavniki JA zbežijo. Na srečo revolverse rane niso smrtne. Do 19. ure se slišijo novice o novih predajah vojakov in oficirjev JA.

GORNJA RADGONA

Juriš nad Američane

Ob premiku okupatorskih oklopnikov proti našim mejnim prehodom, je Gornja Radgona za las ušla masakru. Oklepne enote JA so ob vходу v mesto streljale v nerazumljivem besu na vsak premik, pri tem pa so ubili diplomirane psihologa, svetovnega popotnika Janeza Svetino. Topovske granate so hudo poškodovale tudi stanovanjske hiše, razrite so ceste, preresetani pa je tudi nekaj gostinskih objektov.

Med sejanjem topovskih granat je bila hudo poškodovana Vajsova družinska hiša v novem naselju nad Petrolom, Tončka Vajs pa je bila pri tem lažje ranjena. Razstrelili so transformator na Šlebingerjevem bregu, granatni drobcji pa so zadeli še okoliške hiše. Najbolj razdejan stanovanjski blok je na Panonski 36, kjer je to-

povska granata popolnoma uničila stanovanje Terezije Dokl. Škoda je tudi na drugih stanovanjskih objektih, Maistrov trg pa je zaradi tankovskih gosenic tako razrit, da je podoben gradbišču. Podobnih cest je v Gornji Radgoni še več. Popolnoma je preprešetana tudi Elradova menza na začetku Partizanske ulice, pri razbitju blokade s tovornjaki in vagoni na železniški progi, ki prečka magistralno cesto iz Radgone v Radence, pa so agresorji ne le razstrelili vozila na barikadah, ampak so podrli tudi drogeve električne in telefonske napeljave.

Po posredovanju radgonske civilne zaščite so se v petek popoldne mestne ulice izpraznile, enote JA pa so zavzele mejni prehod.

V času zračne nevarnosti so

prebivalci Gornje Radgone nedeljsko dopoldne preživeli na varnem. Ulice so bile izpraznjene, popoldan pa so slovenske obrambne sile navezale stike z oklepno enoto, ki je bila že tri dni zabarikadirana na območju mejnega prehoda v Gornji Radgoni. Vendar se živčna vojna ni končala. Čeprav so se po zvočnikih dogovorili, da so pripravljene na pogajanja, so vojaki minuto zatem prižgali tank in s tem je pobuda TO padla v vodo.

V radgonski zdravstveni dom se je zateklo 12 vojakov jugoslovanske armade, med njimi jih je bilo 6 ranjenih v spopadih v centru mesta. Vsi ranjeni so bili prepeljani po prvi oskrbi v Zdravstvenem domu v bolnišnico v Rakičanu. Med civilnim prebivalstvom sta

bila v petek v spopadih v Gornji Radgoni ranjena še Albin Klobasa in Branko Patik. Oba se zdravita v bolnišnici v Rakičanu, tam pa je zaradi posledic spopada umrl tudi težko ranjen civilist Alojz Gaube iz Janežvega vrha.

Od ranjenih vojakov, ki se sedaj zdravijo v najbližji bolnišnici smo izvedeli, da so bili prepričani, da se borijo proti Avstrijem, ki naj bi napadli mejo v Sloveniji. Vojaki so bili celo prepričani, da se je v Istri že izkrcala ameriška armada. Manipulacija v kasarnah je bila očitno popolna, saj so vojaki pripovedovali, da niso imeli mesec dni stika z zunanjim svetom, ko pa so izvedeli vso resnico, se je nemalo vojakov kesalo in sleklo vojaške uniforme.

Holmec: povsem uničen mejni prehod

Preboj v Krvavi potok: tudi s pomočjo grožnje s strelnim orožjem se skupini tankov ni uspelo prebiti skozi živi zid

NEUMNI GENERALI REŠILI JANŠO

Janičarji in narednik

Okupacija Slovenije je nedvomno rešila slovensko vlado in predvsem njenega ministra za vojsko, Janeza Janšo, da jim vsaj nekaj časa ne bo treba odgovarjati na vse glasnejša in ostrejša vprašanja ter kritike. Neumnost generalov JLA, ki so nasledili svoji obveščevalni službi in verjeli, da bo slovenski narod z razprtimi rokami sprejel okupatorsko vojsko in se tako rešil svoje vlade, je to isto vlado povzdignila na tron in njenega vojnega ministra v — heroja.

Izbirajoč med dvema slabima stvarima je vedno tako, da človek izbere manj slabo. Če pa ob tem postavi pod vprašaj še svojo edino svetinjico — ognjišče, vprašanje odločitve sploh odpade, zato ne gre toliko zameriti Srbom in Črnogorcem, ki nikoli niso niti poskušali razumeti slovenske duše, da so se podali na večno in povsod vprašljivo pot okupatorstva, kot gre zamera slovenskemu oficirskemu kadru v JLA, da ni več naredil, da bi slaboumne generale v JLA odvrnil od tega boguskrunskega dejanja.

Slovenski nikoli doslej nismo imeli v najvišjem vrhu jugoslovanske vojske toliko svojih, Slovencev, kot je bil to primer do včeraj in nikoli toliko osovraženih generalov, kot jih imamo danes.

Admiral Brovet, generala Kolšek in Tominc so danes med ljudstvom izdajalci, janičarji in ljudje, ki jih bo še nekaj generacij Slovencev s kletvico dodajalo v mleko rodovom, ki se bodo izvili iz na Slovenskem prelite krvi. Bog nam pomagaj. In Janezu Janši tudi.

PO BIVŠI DOMOVINI

Titograd: Bulatović je grozil Slovincem. Komunistična stranka Črne gore se je preimenovala v Demokrasko stranko socialistov.

Skopje: Makedonska vlada je pripravila vse možne različice o prihodnji ureditvi republike. Sprejeli so akte makedonske vlade za primer razdružitve.

Skopje: V dvodnevni akciji makedonskih inšpektorjev so zaradi nezakonitega zaposlovanja zaprli več deset bistrojev, trgovin in drugih zasebnih lokalov v Skopju.

Ljubljana: Dan pred slovensko razglasitvijo je bilo v slovenskem parlamentu pravcato obsedeno stanje. Sprejeli so tri osamosvojitvene akte in določili posebno delegacijo za pogajanje z zvezno skupščino.

Zagreb: Zvezni premier Ante Marković je bil na zasedanju hrvaškega sabora, kjer so ga izžvižgali.

Beograd: V zvezni skupščini so zahtevali, naj ZIS proti Sloveniji uporabi vse možne ukrepe.

Ljubljana: Z junijem več denarja za zdravstvo. Vendar bodo povečana proračunska sredstva porkila le tretjino inflacije.

Priština: Vsi albanski jetniki v KPD Dubrava pri Istoku so 20. junija začeli stavkati, ker jim uprava zapora ne dovoli brati časopisov v albanščini.

Beograd: Četrti odstop v srbski vladi. S funkcije je odstopila ministrica za delo, borčevska in socialna vprašanja Branka Ješić.

Beograd: V Srbiji nameravajo podražiti bencin.

Ljubljana: V. d. direktorja UKC Igor Križman je nepreklicno odstopil, ker meni, da UKC potrebuje direktorja s polnimi pooblastili.

Beograd: Odbor zveznega zbora je zavrnil slovensko izjavo o razdružitvi, bile so tudi zahteve o vojaški intervenciji.

Ljubljana: Republiška skupščina je razglasila temeljno ustavno listino, ustavni zakon in deklaracijo o neodvisnosti.

Beograd: Zvezna vlada se je sestala na izredni seji, na kateri so se odločili za preprečitev razdružitve Slovenije in Hrvaške.

Zagreb: Hrvaška je razglasila samostojnost. Sabor je ob treh osamosvojitvenih dokumentih sprejel tudi listino o pravicah Srbov in drugih narodov na Hrvaškem.

Ljubljana: Druženopolitični zbor je podaljšal moratorij na sečno gozdov.

Knin: Kninska in Bosanska Krajina sta se združili.

Ljubljana: Za 13 odstotkov višja odkupna cena mleka.

Priština: Prištinski študentje so protestno zborovali zaradi segregacijske politike srbskih oblasti do prištinske univerze in albanskega šolstva v celoti.

Slovenija: Šivilja s hitele s šivanjem novih zastav.

Ljubljana: Medtem ko Slovenija slavi, JLA demonstrira svojo moč.

Zagreb: Hrvaška prešteta mrtve. Po neuradnih podatkih je v spopadih srbskih teroristov s hrvaškimi policaji v Glini umrlo najmanj 20 ljudi (beri 100).

Zagreb: Močna eksplozija je uničila prostore republiškega in mestnega odbora Zveze komunistov — Gibanje za Jugoslavijo v Zagrebu.

Zagreb: Hrvaška je uradno priznala Republiko Slovenijo.

Sarajevo: Izetbegović pravi, da je osamosvojitve legitimna.

Ljubljana: Agresija nad Slovenijo. Oklepne enote JA z grobo silo zavzemajo mejne prehode. Ostri spopadi so zahtevali prve žrtve slovenske samostojnosti.

Ljubljana: Dan po slovesni razglasitvi nove slovenske države so sedli za skupno mizo predstavniki vseh Slovencev na SSK.

Beograd: ZIS ponuja premirje in nadaljevanje pogovorov. Pogoj — trimesečni moratorij nad sprejetimi razdružitvenimi odločitvami.

Beograd: Aprila je bilo skoraj 500 tisoč delavcev biše Jugoslavije brez plač. Jugoslovan je aprila zaslužil povprečno 6512 din, največ pa Slovenec 8289 dinarjev.

Beograd: Beograjski študentje so pripravljene poskrbeti za hrano vojakov JA v Sloveniji. Od kod jim denar?

Ljubljana: Ob vojaškem posegu JA je oskrba ponekod motena, pomanjkanja pa še ni. Zalag naj bi imeli za tri mesece.

Ljubljana: Za svobodno Slovenijo so padle prve žrtve. Pri Ormožu oficir JLA, v spopadu pa so bili ranjeni po dva teritorialca in civilista.

Ljubljana: Silovit slovenski odpor proti brutalni agresiji. Vojaška letala so bombardirala letališče Brnik, mejni prehod Šentilj, Mursko Soboto in dolensko magistralo. Več sto mrtvih in ranjenih, med njimi zelo veliko civilistov in tudi tujecev. Vse več vojakov se predaja.

Sarajevo: Parlament BiH je razpadel. Ker se republika ni opredelila do osamosvojitvenih aktov Sloenije in Hrvaške, so poslanci SDA zapustili skupščinsko zasedanje.

Beograd: Samozvani ostanek predsedstva SFRJ je napisal zelo ostru stališča o dogodkih v Sloveniji. Slovincem sporočajo, da jim vodstvo laže.

Ljubljana: Protestni odhodi slovenskih predstavnikov v zveznih organih iz Beograda. Bojkotirajo tudi slovenski športniki.

Ljubljana: Slovenija zavrača ultimatum armadnega vrha in odločno brani svobodo. Slovenski parlament je zasedal ponoči na izredni seji.

Zagreb: Predstavniki dvanajsterice so prišli ponovno v Zagreb. Avstrija je sprožila vse mehanizme KVSE.

Beograd: Končno so soglasno sprejeli Stipeta Mesića za predsednika Predsedstva SFRJ. Dr. Janez Drnovšek se zasedanja skupščine ni udeležil.

Ljubljana: Dosegli sporazum o prekinitvi ognja, niso pa se zedinili o načinu vračanja enot JA v vojašnice. Ja ne upošteva slovenskih stališč.

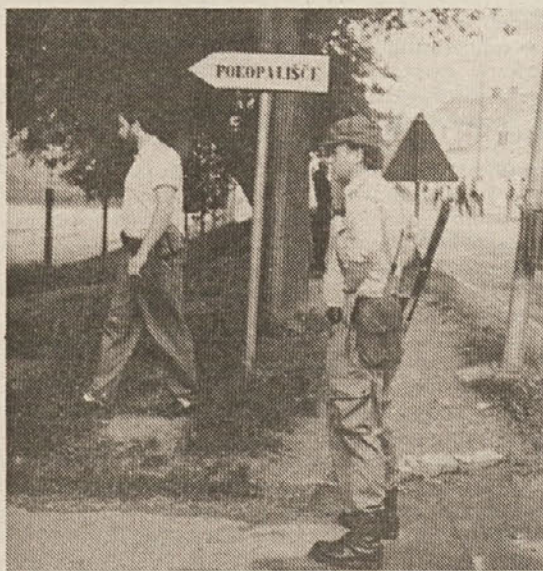
Karitas zbira pomoč

V pomoč prebivalcem, ki potrebujejo pomoč zaradi agresije in škode, ki je pri tem nastala, se je vključila tudi slovenska Karitas. V ta namen sprejema denarne prispevke na žiro račun 50100-620-133 05 1140116-623903 s pripisom: za posledice agresije, in na devizni račun 140-72-7001-59675/38 pri LB d. d.

Slovenska Karitas je s posledicami vojaške agresije seznanila tudi mednarodne organizacije Caritas in jim predlagala, da se vključijo v zbiranje pomoči.

RES JE...

Dravograd: četrtkovo zajetje enote zvezne milice

Prestopili v TO

V nedeljo je iz sestave okupatorske vojske v vrste slovenske TO prestopilo 36 častnikov, 135 vojakov in 93 civilnih oseb slovenske narodnosti, 9 častnikov, 11 vojakov in 21 civilnih oseb hrvaške narodnosti, 11 srbskih vojakov, 9 Albancev, Črnogorec in 8 pripadnikov drugih jugoslovanskih narodnosti.

USODA MAISTROVEGA KIPA

»Prasec« se vrača na Heroja Staneta

Minuli teden se je general Rudolf Maister že tretjič vrnil v avlo mariborske občinske skupščine na Heroja Staneta 1. Pravzaprav njegov doprni kip, delo kiparja Nikolaja Pirnata. Prvič so ga umestili pod dvokrižno stopnišče palače, ki so jo za upravno središče mariborskega okraja zgradili še pod rajnim Francem Jožefom. To se je zgodilo leta 1934, kip pa je naročila tedanja mestna uprava.

Zanimivo je, da je branitelj severne meje pred avstrogermanskim pritiskom imel mir tudi vsa vojna leta, ko so Mariboru vladali iz Hitlerjevega Berlina. Pa so prišli osvoboditelji in Maistrov kip je romal v depo Pokrajinskega muzeja. Tam so z njega brisali prah celih 26 let, dokler ni še v času Kavčičeve otoplitve doživel prvi povratek na Heroja Staneta 1. Po sedmih letih je prišel čas, ko so Maistrov spomenik znova, že drugič, izgnali iz občinskega postolja. Ve se, da je za to poskrbel tedajni slovenski boljševidni mogotec Sergej Kraigher. Obstajajo priče, ki vedo povedati, da je med obiskom istega leta tovarš Kraigher svojim mariborskim gostiteljem dobesedno dejal: »Kaj ta prasec še išče tukaj?!« Poslušni mariborski trdorokci, med katerimi je tedaj bil zastavonoša mestni partijski sekretar Janez Florjančič-Floki, so nemudoma reagirali in spomenik znova odložili v muzej. Kraigherjev »befel« je pač moral biti izpolnjen, čeprav se danes ni povsem jasno, kaj je Maister Kraigherju storil. Ker ta živi, ima priložnost, da to še pove.

Drugi in upamo tudi zadnji Maistrov povratek je gotovo najbolj razveselil edinega še živečega Maistrovega častnika, namreč 97 letnega profesorja Antona Osterca. Pa mu čestitajmo še mi!

KUNG FU PRED RESTAVRACIJO ŠPITAL

Videti vse zvezde

Ko smo šestindvajsetega junija v Celju zalili samostojno Slovenijo, zajuckali nekaj narodnih in odplešali polko ali dve, nas je v evforiji narodnega veselja velika večina čisto pozabila na staro domačo šego, ki je stara prav toliko kot je star običaj prirejanja veselja, pretep namreč. No, ne čisto vsi, gospod Sotovšek, lastnik restavracije Špital, je zbranim gostom demonstriral, kako bi bilo treba obračunati z okupatorji slovenske države. V prijateljski koaliciji s svojim natakarkjem je do obisti obrcal nadležnega gosta njegove restavracije. Ni nam znano ali je šlo za neplačan račun ali pa morda za kakšno žalitev, zagotavljamo pa vam, da je ogroženi podjetnik po moško obračunal z vsiljivcem. Očitno je s tem dejanjem hotel popestriti gostinsko ponudbo svojega lokala in tako smo imeli za spremembo možnost videti proces pripravljavanja faširanih šniclov. Vrli gostinec nas je z nekaj dobrimi, skoraj filmskimi kung fu udarci pred njegovo gostilno uspel prepričati, da je mojster v procesiranju hrane. Predlagamo mu le, naj restavracijo preimenuje v kaj bolj prikladnega. Multipraktik Sotovšek ali kaj podobnega. To bi bila verjetno tudi ena izmed redkih restavracij, kjer bi lahko gostje videli več kot pet zvezdic. Vse namreč.

Vojna in mir (zadnji del)

HUMORESKA

Tine in Bine, da o Marxu in Engelsu ne govorimo

V obrobni občini sta živela velika prijatelja, Tine in Bine. Prvi je bil sekretar, drugi ni bil funkcionar. Pa je Tine nekega dne rekel Binetu: »Mandat mi poteka, kot veš, me kandidirajo za predsednika, če hočeš, te spravim na moje mesto in postaneš sekretar.«

Bine je ponudbo z veseljem sprejel in je v zahvalo dal Tinetu kos grunta. Ta si je na njem naredil vikend, oba pa sta složna in solidarnostno poskrbela, da so do tja asfaltirali cesto.

Knalu pa je med njima nastalo nekakšno rivalstvo. Novopečeni sekretar je hotel novega predsednika prerasti, čeprav je bil manjši tudi po rasti. Tine se seveda ni mogel sprijazniti, rekel je, da mu bo že pokazal, saj še premalo pozna Marxa in Engelsa. Bo že videl, kaj je kdo in koliko je kdo večji, oni pa mu je, preprosto, onemogočil dohod do vikenda. Cesto je namreč zaprl z rampo s ključavnico.

Ko se je to razvedelo, ljudje niso mogli verjeti, tudi ne njuni še do včeraj najožji sodelavci. Eden od njih je stavil za liter vina, da ni res, in ga je moral pred rampo plačati.

Pa so minila leta in življenje je prineslo velike spremembe. Bine je postal pomočnik direktorja, Tine je v drugem podjetju sedel na direktorski stol. Ko sta se nekega dne srečala, je Bine potožil: »Lahko tebi, ko si se znašel in si na moji nekdanji njivi posadil česen, ki ti stransko nese. Kaj pa naj naredim jaz? O, kak norec sem bil, da sem te poslušal, poležaval v senci košatega drevesa in prebiral tistega prekletega Marxa. Kaj imam zdaj od njega? Ti imaš vsaj kapital. Ze takrat bi bil veliko rajše hodil v cerkev.«

»Ja, kdo ti je pa branil?« je vprašal Tine. »Zakaj pa nisi bolje preštudiral Kapital?«

»Saj ti pravim, tisti Marx!«
»Kaj pa Engels? Tudi zaradi njega nisi hodil v cerkev.«
»Seveda, saj veš, da si moral tudi o njem kaj vedeti, da si lahko diskutiral. Ko sta bila pa oba kot brata.«
»No, vidiš,« je odvrnil Tine, »vsaka stvar za nekaj prav pride.«

»Kako to misliš?«
»Tako. Bilo je kar prav, da si se vsaj malo seznanil z Marxom in Engelsom. Kako bi pa sicer zdaj vedel, da sta za staro šaro, ti za med krščanske socialiste, jaz za unioniste.«

FOTOREPORTAŽA

Čuden plod iz slovenske zemlje rase

NI RES...

Kozina: »Ljudi, pa mi smo vam došli u pomoč...«

NOVA DOBA

KONEC ZGODOVINSKIH LAŽI

DR. NADA KLAIČ:

ZADNJI KNEZI CELJSKI V DEŽELAH SV. KRONE

V knežjem mestu izide v dneh pred 1. Svetovnim slovenskim kongresom knjiga o knezih Celjskih, nekronanih srednjeveških vladarjih z velikansko gospodarsko in politično močjo. Knjiga zagrebške zgodovinarke dr. Nade Klaič, ki je celjski knežji družini po dolgih stoletjih prva priznala moč, ugled in sloves, ki ga je ta uživala v času svojega vzpona in zmagoslavja.

Knjigo je med bralce s strokovnim razmišljanjem popeljal prof. dr. Janez Šumrada. Oblikoval jo je Jože Domjan, fotografije sta napravila Viktor Berk in Lucas, stikal jo je Cetiš Celje. Vešana je v platno in za reprezentančne knjižnice v usnje.

Cena knjige, vezane v platno, je 599 dinarjev, vezane v usnje in numerirane pa 999 dinarjev.

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam izvodov knjige dr. Nade Klaič Zadnji knezi celjski v deželah Sv. krone, vezane v

Priimek _____

Ime _____

Kraj _____

ulica _____

Poštna številka _____

pošta _____

Številka osebne izkaznice _____

Datum _____

podpis _____

Naročnik plača knjige po povzetju in poštino poravnava sam.

Naročilnice pošljite na naslov:

Prese d.o.o., Aškerčeva 15, 63000 Celje

Informacije po telefonu 063 23 331, 063 27 606 ali po

faxu 063 25 849.

IMAJO SLOVENSKA
PODJETJA PREVEČ
DELAVCEV ALI PREMALO
DELA?

Umiranje na obroke

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

Naj ostanejo kmetje doma?

Franc Toš iz »kmetijsko živilskega« sindikata pa meni, da morajo pustiti službo vsi, ki imajo doma lepe kmetije, na katerih bi si lahko zagotovili solidno eksistenco. Sicer pa bi morali najprej na odgovornost za presežke v podjetjih poklicati tiste vodilne, ki so »prebukirali« podjetja. Danes pa nekateri vodilni komaj čakajo na stečaj, da potem kupijo podjetje, ki so ga slabo vodili. »Ali so v socializmu res toliko zaslužili, da lahko sedaj kupujejo firme?« se sprašuje Toš, ki se sprašuje, »kam vse to vodi in do kam bo še šlo«.

Tudi Franc Bratuša, član območnega sindikalnega sveta, meni, da je pri ugotavljanju viškov delavcev »poštenost vprašljiva«. Posebej je to opazno, ker med vodilnim in srednjim kadrom praviloma ni presežkov, zato tudi vsi delavci pazijo, da se tem strukturam ne bi zamerili.

»Oblast so v znanih mariborskih dogodkih branili delavci in to lačni delavci«, poudarja Erih Šerbec, predsednik podravskega sindikata zdravstvenih delavcev. »Njihovo potrpljenje pa ima svojo mejo.«

»Tudi v tekstilni industriji praviloma pripravljajo spiske odvečnih delavcev tisti, ki so odgovorni za presežno zaposlovanje v preteklosti«, ugotavlja Stanko Mlakar, predsednik podravskega sindikata tekstilcev in usnarjev. Sicer pa se sprašuje, ali je v naših tovarnah zares preveč delavcev, ali pa je pre malo sposobnih poslovnih, ki bi znali poiskati prave proizvodne programe in zagotoviti delavcem delo. »Saj so bile tovarne postavljene, da bi dajale kruh delavcem«, pravi Mlakar in poudarja, da »so številni delavci že na socialnem robu-zato se je treba vprašati, kje je meja« oziroma kje se bo končalo to delavsko »umiranje na obroke«.

Tudi slovenska vlada se spreneveda

Ferdo Vudler iz sindikata prometa in zvez pa meni, da delavcem slabše kakor jim gre sploh ne more več iti. Zato bodo morda tudi nekateri sindikalni aktivisti vrgli »puško v koruzo«, saj tako naprej več ne gre. »Samo fuflajo in fuflajo-zdaj o osamosvojitvi, zdaj o težkih gospodarskih razmerah, zdaj o tem in onem – ti pa samo čakaj na boljše čase in živi«, se huduje Vudler.

Članica območnega sindikalnega sveta Marjana Habjanič pa meni, da tudi slovenska vlada ni storila vsega kar bi lahko, da bi delavci imeli delo. Zato meni, da je treba zamenjati vlado ali pa razpisati nove volitve. Po njenem mnenju žal tudi sindikati ne ščitijo dovolj delavcev.

»Če sindikati ne bodo stopili bolj v bran delavcev, bo hudo«, menijo v vodstvu podravskega sindikata, pri tem pa ugotavljajo, da je velikokrat tudi pristop Svobodnih sindikatov v podjetjih pri ugotavljanju »tehnoloških viškov« preveč aktivističen in premalo strokoven – s tem pa se dandanes ne da nič več doseči. Sindikati prevečkrat popuščajo tudi pred grožnjami: »Če se ne strinjate s spiski presežnih delavcev, pa bomo pač morali vsi v stečaj«. Velikokrat sindikalna vodstva tudi zamujajo-vodstva podjetij obravnavajo presežke pod »strogo zaupno«, sindikat pa se vključuje v postopek ko je le-ta praktično že končan.

Na preizkusu je delavska solidarnost

Ne da pa se prikriti tudi dejstva, da je v marsikaterem podjetju pri sestavljanju spiska presežkov, kar je zagotovo »živčna vojna«, zatajila tudi solidarnost med delavci. V takšnih okoljih se tudi sindikalni voditelji nekritično postavljajo na stran večine, ki ostaja v podjetju, za socialno varnost »presežnih delavcev« pa jim je bolj malo mar. Pravtako ostajajo popolnoma nezaščiteni delavci v tistih okoljih, kjer so se njihovi »sindikalni liderji« zlizali z direktorji in kjer složno »čistijo« tovarno vseh »tehnoloških viškov«, da bi preostalim bilo nekaj časa lepše in boljše.

»Tisti vodilni, ki vidijo vse samo črno, trenutno pa »rešujejo« podjetja samo z odpuščanjem delavcev, so sami največji tehnološki višek, posebej če to delajo že deset ali petnajst in več let«, poudarja Stanko Mlakar in dodaja, da so tovarne vendarle zato, da zagotovijo delavcem »preživetje«.

Več truda kakor odpuščanja delavcev bodo zato morali v številnih slovenskih tovarnah posvetiti iskanju novih proizvodnih programov, novih naročil in novih trgov. Potem bodo imela podjetja profit, delavci pa delo...

SO KRIMINALISTI RES PRIJELI ADELA OBALIJA, MORILCA

V zaporu nima

»Koga sploh imajo v preiskovalnem zaporu? Če imajo mojega brata, v kar pa dvomim, potem je pričel govoriti prave neumnosti. In zakaj dvomim, da bi bil v zaporu moj brat? Najprej zaradi tega, ker nikakor ne moreš označiti zelo suhega človeka kot moškega srednje postave in ker fant pri 22-ih letih izgleda sedemnajstletnik, ne pa moški med 25-im in 30-im letom. Moj brat tudi nima drobno skodranih las in to še posebno ne, če ima kratke lase. Ne ujema se tudi starost, ki so jo novinarjem na tiskovni konferenci sporočili predstavniki RSNZ-ja, poleg tega pa moj brat govori slovensko in že od malih nog živi v Sloveniji. Adel tudi nikdar ni bil kaznovan, kot so povedali, saj s tem nikakor ne bi mogel dobiti vstopne vize za Jemen. Najbolj pa dvomim v to, da imajo mojega brata zato, ker naj bi o svojem očetu govoril takšne neresnice,« razburjeno pravi Leyla, sestra osumljenega treh umorov na bencinskih črpalkah.

O domnevnem roparju in morilcu Adelu Obaliju in o prizadevanjih njene matere, da bi kriminalni prepričala še pravčasno, smo pisali že v prejšnji številki. Slovenski tisk se je razpisal na široko, organi za notranje zadeve pa naj bi še naprej spali. O tem dogodku pišemo ponovno zato, ker so se pokazale nove resnice. Adel Obali, 22-letni fant iz Velenja, naj bi namreč na zaslišanju govoril čudno čudne stvari. Pisali smo o tem, da se je vseskozi smejal in da kriminalisti niso mogli dolgo poslušati in gledati njegovega arogantnega vedenja. Mati Marija in sestra Leyla menita, da vesta odgovor na to.

»Moj sin je imel grdo nava-do, da je užival, če je koga »nategoval kot elastiko« kot se je sam izražal. Nekatere stvari je govoril tako prepričljivo, zato ga z Leylo na koncu nisva več resno jemali, ker sva že poznali njegovo fobijo – pripovedovanje pravljic. Potem se je znal tako saldko nasmejati, ko je videl, da je nekoga »nategnil« in se je nemalokrat zvijal od smeha. Če imajo res mojega sina in če se res tako vztrajno smeji, potem to lahko pomeni le to, da govori kanček resnice in veliko laži. Kajti, če je moj sin res izjavil o svojem očetu, da je bil obsojen na dosmrtno ječo in da ga je pospravila mafija, potem najina teorija res drži. Naj povem, da Adel svojega očeta ni maral še kot dojenček, ko pa smo se razšli, o njem ni hotel niti govoriti niti poslušati. Oče najinih otrok ni bil nikdar diplomat v Beogradu ali kjerkoli drugje. 1968. leta je nastopil službo ministra v osvobodjenem Adenu v Jemnu, ko pa je 69. leta bil državni udar, smo zaradi mojega rdečega jugoslovanskega pasosa, ki je bil zelo pomemben, odšli v Jugoslavi-

jo. Tu smo bili skoraj dve leti, jaz sem delala v Gorenju, oče mojih otrok, Showqi Obali, Arabec iz Jemna, pa je študiral naprej v Beogradu. Potem smo se vrnili nazaj in se naselili v Severnem Jemnu v SANI. Tu sta res z bratom Tofikom delala v organizaciji, ki je pripravljala vrnitev v Aden – hoteli so strmoglaviti tedanjega predsednika in omogočiti milijonom beguncem vrnitev v domovino – vendar niso uspeli. Bila je sicer kratka vojna, uspeha ni bilo, le veliko mrtvih. Po štirih letih bivanja v Sani smo se potem 73. leta razšli in sem se vrnila z otrokoma v Soštanj. Oče nas je obiskal samo enkrat in takrat hotel vzeti svoja otroka. Takrat je bil že ponovno poročen in je tudi že imel sina z novo ženo. Osnovlje zavarovalniško podjetje in od takrat vseskozi živel v Jemnu. Zato so besede o povezanosti z mafijo popolna izmišljotina. Oče mojih otrok je umrl v Savdski Arabiji pred dvema letoma v vojaški bolnici. Imel je izliv krvi v možgane, poleg tega pa je bil že vseskozi težek sladkorni bolnik. In če je Adel res govoril te neumnosti o svojem očetu, jih je morda zato, ker ga te stvari niso nikoli zanimale.«

Pripadniki posebnih enot slovenske policije so v soboto dodatno zavarovali tudi celjske zapore, v katerih se nahajajo zaporniki in tisti, ki so še v preiskovalnem postopku. Iz zanesljivih virov smo izvedeli, da so bili ti varnostni ukrepi uvedeni tudi zato, ker je bilo telefonsko sporočeno, da naj bi neznanici skušali iz preiskovalnega zapora osvoboditi domnevnega morilca in roparja s črpalk, Adela Obalija.

V Jemnu-Leyla pod jemensko znamenitostjo.

Obtožbe letijo

»Razumite vendar, ljudje božji! Mi smo skušali prepričati vse. Ko sem izvedela, da se družijo z mamilaši, ki so začeli prihajati tudi k nam na obisk, nisem vedela kaj naj storim. Karkoli se je zgodilo, naj nas ljudje ne obtožujejo. Zdi se mi, da sem storila vse, kar se mi je zdelo prav in pošteno, da bi preprečila kriminal. Da pa kdo ni delal, kot bi moral – to so Prodnik in njegova skupina.

Medve z Leylo sva menili, da bodo ukrepali, vendar iz tega ni bilo nič. Hočem ugotoviti, kdo je vso stvar zamočil in ta naj bo odgovoren za mrtve in ne medve, ki sva pravčasno vse povedali in obvestili primerne ljudi,« z obupanimi besedami pripoveduje Marija Kranjc in nadaljuje: »Niso imeli motiva, ker je neka nora mama prijavila svojega lastnega sina! Povejte, koliko mater je kdaj prijavi svoje sinove? Nisem kriva za zločin, vendar se tisti, ki bi morali ukrepati, še sedaj ne oglašijo. Čeprav jih obtožujem po vseh časopisih,

se nihče ne javi in ne pove ničesar. Nenazadnje ne vem niti, če sploh imajo mojega sina.«

Mati osumljenega je obupana in na koncu svojih moči. Ne ve več, kam bi se obrnila in kako naj bi pomagala. Adelova sestra Leyla še vztraja in skoraj cele dneve presedi pred telefonom in išče informacije. Sedanja Marijin mož je v službi v velenjskem rudniku izvedel, čigavo je bilo orožje. Leyla je to preverila pri javni tožilki v Celju in ta je pritrdila. Materi tako ni jasno, kako sta lahko imela pri sebi orožje tretjega, če sta sama tihotapila in prodajala orožje in mamila. Lastika usodne 9 milimetrske pištole Lama, španske izdelave, je mati celo poznala in je v začetku maja govorila z njim. Vprašala ga je, kje je njen sin in da bo vse povedala na policiji, pa se ji je samo čudno nasmejal in rekel: »Bolje v zaporo, kot pa mrtev.« Ali je šlo za izsiljevanje? Njiju še noben preiskovalec ni ničesar vprašal. Izvedeli sta tudi, da naj bi bila fanta na dan zadnjega umora in aretacije v hotelu že ob 5-ih

Obalijevi. Leyla na obisku pri svojem očetu v Jemnu, takrat še brez večjih težav. Na zadnjem obisku, po smrti očeta, sta bila oba, Adel in Leyla, nadzorovana in pričakana z orožjem – prišla sta namreč po dediščino.

上海飯店

KITAJSKA RESTAVRACIJA
"ŠANGHAJ"
HREN & YANG

Cesta pod parkom 2, Velenje, Tel.: 063/855-734

ODPRTO VSAK DAN od 12. do 16. ure in
od 18. do 24. ure

ČRPALKARJEV?

jo pravega

zjutraj, to naj bi jima izjavil nočni receptor, vendar tudi njega policaji niso ničesar vprašali. »Nelogična se mi zdi pripoved, kako naj bi Adel in Zrilič prišla do Velenja tako kmalu. Vozila naj bi se namreč najprej z avtomobilom, potem z vlakom in nazadnje še z avtobusom, prijeta pa sta bila že tri ure po ropu in umoru v Trebnju.«

Mati in sestra tudi menita, da ni prav, da se o Zriliču nič ne piše. Mati je izjavila: »So ljudje, ki lahko potrdijo, da je Zrilič z lahkoto pridobil ljudi za svoje namene. To nama je pritrtil Zriličev sošolec iz Kamnika – ime poznata inšpektorja – ki je zahteval, da mu Zrilič vrne 4000 nemških mark. Zrilič je doma okradel očeta za 10.000 mark, to je preverjeno, oče ga je nagnal in tako naj bi zadeva ostala v družinskem krogu. Zriličev oče, kakor nama je povedal njegov sošolec, naj bi bil suspendiran policaj, ki naj bi sina že od malega vzgajal v policijskih veščinah, moj sin pa se nikdar niti s pištolo ni igral. Potem ko je od Zriliča izterjal denar, je izjavil, da sta polna denarja, vendar tega ni nihče preverjal, čeprav sem inšpektorjem vse povedala. Bojim se, da bo Zrilič sedaj izpadel nedolžna ovčeka! Ja, Adel bi lahko bil voznik, zelo dobro je vozil, da pa bi ubijal, tega ne verjamem.«

Sedaj, ko razpletata dogodek in ko se skušata spomniti najmanjših podrobnosti, se sestra spominja, da se je v hotelu Paka družil s štirimi Albanci in da je bil eden presenetljivo podoben Adiju. Pripomne še, da je že videla človeka, ki sta fotografu podobna. Vendar kaj to pomaga, če ju nihče nič ne vpraša. Ne dovolijo jim videti Adija, če je sploh Adel, ne zaslišijo ju in zdi se jima, da sploh ničesar ne ukrejejo. Leyla je že bila dogovorjena s presikovalno sodnico, da bo dobila dovolilnico za obisk, ko pa je prišla, je izvedela, da je preiskovalna sodnica na dopustu, čeprav je jasno videla, da ima vrata zaklenjena z notranje strani pisarne. Potem se je obrnila na javno tožilko, ki se je odločila, da ji bo dala upanje spet to sredo. Tako je naročeno, da prideta obe z mamo danes zjutraj ob 8. uri na zaslišanje, kasneje pa bosta mogoče le dobili dovolilnico, da se bosta prepričali o identiteti osumljenca.

Kje je resnica

Kje je resnica oziroma kdo se skriva za resnico o oboroženih ropih na bencinski črpalki? Kot nam je znano, se za ropi in uboji ne skrivata samo domnevna osumljenca, temveč je število aretiranih ljudi še večje. Manca Demšar, receptorka hotela Paka, je morala na zagovor k direktorju Acu Košaku, ker je dala izjavo o hotelskem gostu, češ da to škoduje hotelskemu ugledu. Marija Kranjc to komentira: »Ali je to ugled hotela, da se pod njegovim okriljem skrivajo velenjski kriminalci?«

V Velenju naj bi se zgodili tudi mnogi nepojasnjeni dogodki; od obračuna s klošarjem Demsom, do sumljivih prometnih nesreč. Vse pa naj bi se začelo že pred leti, ko naj bi se v Velenju začela mamilaška mrzlica in v nekdanjem Super Flecku naj bi se dogajale čudne

stvari. Nikdar pojasnjene afere so se neresene končale z izgonom Pecija, vendar mamila z njim niso odšla. Ali je Adel resnični morilec in ropar na

bencinskih črpalkah, bo pokazala nadaljnja preiskava, v katero pa bo po vseh verjetnosti vključenih kar lepo število ljudi.

Pravijo, da je moj brat večkratni hladnokrvni morilec

Ali ste si že kdaj zaželeli izkričati svojo bolečino na ves glas? Ali ste že kdaj kričali na ves glas in kazali s prstom na nepravilnosti in kriminal, ki se je dogajal okoli vas in ste mu bili celo priča, pa vas ni nihče upošteval? Ali se je že kdaj vaš krik NA POMOČ sredi množice izgubil in so kipi, ki naj bi bili ljudje PRAVICE in ZAŠČITE, upili vaš glas in niso oddali odmeva? Ne, celo s prstom so kazali na vas, se vam smejali in govorili, da nimate vseh koles v glavi.

Žalostna je moja zgodba, žalostna vendar resnična. Ne vem kje naj začnem – na začetku, na sredini ali na koncu? Bila sem dekle, malo drugačno od ostalih. Koliko rasizma in ponižanja sem morala prenesti vem jaz in tisti ki so me žalili, blatili, poniževali... Vedo tisti, ki so me hoteli zlomiti. Priznam, bolelo me je, upognila sem glavo in skoraj ni minil dan, da ne bi jokala. Vendar je bilo v meni neko upanje, da se bo to nekega dne končalo, da bo tudi zame, nekega dne, zasijalo tisto pravo toplo sonce. Upanje in te moje sanje so pripomogle, da sem znova dvignila glavo in s ponosom, da sem močnejša od vas, korakala skozi mesto.

Danes vem, da so se moje sanje razblinile, da je tisto sonce zavito v črmino, da je moja notranjost raztrgana in da od mene ostaja samo še lupina, ki bo hodila skozi mesto z dvignjeno glavo.

Prišla sem do novih spoznanj, do novih vprašanj in znova kričim, sprašujem... vendar se moj glas v množici mrhovinarjev izgubi.

ZAKAJ nas niste poslušali? ZAKAJ niste pravočasno ukrepali? ZAKAJ ste dovolili trupla, ki jih spremlja mnogo ljudi zavutih v tančico žalosti? Ta, strah vzbujajoča žalost se pripilzi v tvojo notranjost in jo trga, mrcvari... Rane, ki ostajajo za njo, naše oko ne vidi.

Saj res, skorajda sem že pozabila, da ste mi govorili o nekem zakonu o ČLOVEKOVH PRAVICAH in da brez dokaza jih nemorete prijeti. Ali vam ta isti zakon prepoveduje nadzorovanje sumljivih oseb???

Zopet bom kričala in vas spraševala. KJE so moje ČLOVEKOVE PRAVICE??? Kateri ZAKON dovoljuje gospodu policaju, da mi priplepi etiketo POTENCIALNI MORILEC??? Kateri ZAKON mu dovoljuje izdati mojo identiteto??? KDO ga je pooblastil???

Sprašujem vas, gospod komandir postaje milice, kako si drznete izjaviti, da, če bi občani pravočasno prijavili sumljive osebe, do te tragedije ne bi prišlo??? Bili so prijavljeni, že maja, vendar nihče ni ukrepal. Ta naš glas je bil krik, v nebo vpijajočega v puščavi. Žalostno, vendar resnično. Odgovorite mi, kateri zakon, vam dopušča malomarnost??? Sprašujem vas in vaše nadrejene, vključujoč gospoda ministra BAVCARJA, kaj nas čaka v svobodni državi SLOVENIJI??? KDO bo varoval našo državo in naša življenja??? VI??? Najlepša vam hvala za takšno zaščito. Vi vedno pridete zadnji, kakor mrhovinarji.

Torej, kdo nas bo ščitil??? Kakšni zakoni bodo veljali v naši novi državi??? Kakor dosedaj. ZAKONI DIVJEGA ZAHODA??? Kaj nimamo že sedaj nekakšno ANARHIJO – BREZVLADJE???

Ogorčena sem, prizadeta. Nihče ne ve, kako nam je, kako je kadar umiraš počasi s solzo v očeh in z bolečino, ki raspreda svoje lovke po telesu. Počasi te trga in lomi...

Ne mislite, da poskušam oprati krivdo z bratovega obraza. Ne! Obtožujem ga, kakor naš sistem, ki je v tem primeru odpovedal in povzročil premnogo gorja. Pravim, da je kriv. Kriv je za prodajo orožja in razpečevanje mamil, kriv je, ker je dovolil, da se ga je Velenjska mafija polastila...

Ne verjamem, da je moril. Verjela bi, da je sodeloval, kajti tisti, ki so ga poznali, vedo, da je bil dober fant, pripravljen vedno pomagati, bil je dober šofer, bil je prijazen, ljubeznen in vedno nasmejan. Da, bil je pripravljen vedno in vsakomur pomagati. Samo njemu niste bili pripravljeni ponuditi roko pomoči, ko se je počasi utapljal v močvirje kriminala. Vsak njegov gib, vsako njegovo dejanje in vsaka njegova beseda drugače spregovorjena, je bil krik POMAGAJTE MI. Vi, pa ste samo stali in nemo strmeli, kako počasi izginja.

Sedaj ne kričim več, temveč vas sprašujem. KOGA ali ČESA se bojite? ZAKAJ nikoli pravočasno ne spregovorite? ZAKAJ tudi tokrat molčite? Ali se res tako močno bojite Velenjske bande? Se bojite, da se vam zgodi isto, kot se je našemu edinemu klošarju Demsu? Prav imate, pretepli so ga do smrti, živeti pa je tako lepo. Ljudje, vi imate otroke, jaz ne. Ne vem, koga boste krivili, če vaš otrok postane mamilaš ali celo zaide na pot kriminala, ki se v naši državi širi kot kuga. Zase vem, da se bom borila proti kriminalu, pa če tudi bo cena: moje življenje. Vi pa – odločitev je vaša. Samo upam in želim vam lahko, da nekega dne ne boste preživljali to, kar danes preživljamo mi in da se nekega dne, ne boste spominjali z grenkobo teh vrstic.

LEYLA OBALI

STRANSKI UČINKI REVOLUCIJE HLODOV

Smrtni udarec ponarejevalcem

Če se vam je kdaj slučajno zgodilo, da ste namesto vaših pravih dinarjev, ki ste jih zamenjali za dolarje, marke ali kakšne druge »zlahtne« bankovce, dobili popolnoma brezvredne lističe papirja, od katerih bi si lahko obetali le sodni pregon, se verjetno niste počutili najbolj lagodno. V zadnjih letih je to počutje okusilo sicer majhno, a še zmeraj veliko število finančne varnosti željnih nesrečnežev, ki so med turistično sezono na naši obali poskušali pretopiti pregovorno nezanesljive dinarje v kaj bolj trdnega. Ko so jih kasneje, nevede s kakšnim denarjem imajo opravka, poskušali zamenjati ali naložiti v banki, so si nakopali na glavo, če že ne ravno organe pregona, pa vsaj kopicno neprijetnosti s pojasnjevanjem izvora teh bankovcev.

Ljudje, ki razpečujejo ponarejene bankovce, se namreč praviloma branijo tako, da tudi sami igrajo vlogo prevaranih, moške postavbe pa osumljenim običajno težko verjamejo kar tako, na besedo.

Ponarejeni bankovci najlažje, najhitreje in tudi najbolj ne-kaznovano krožijo po črni borzi na vrhuncu turistične sezone. Gneča v menjalnicah onemogoča natančno preverjanje dejanske vrednosti bankovcev, zato se ne gre čuditi, da je t. i. »balvanska revolucija« zadala težak udarec tudi razpečevalcem in ponarejevalcem denarja, ne le turističnim delavcem.

Z denarjem je mogoče kupiti vse. Prav zato je ponarejanje in razpečevanje denarja strašno donosen, a hkrati izjemno tvegan posel. Ni ga kazenskega zakonika na svetu, ki ne bi obljubljal visokih kazni za tovrstno dejavnost. Ponarejen denar uničuje državno gospodarstvo, zato ni bilo sprejetje Mednarodne konvencije o zatiranju izdelave lažnih bankovcev prav nikakršno presenečenje, kajti če se je bilo državam z različnimi političnimi režimi lahko sporazumeti okrog česa, je bila to zaščita pred ponarejanjem vseh valut.

Najbolj primarna zaščita pred ponarejanjem je vsekakor bankovec, ki se ne da ponarediti. To zahteva vrhunsko tehnologijo, skrbno varovanje kemičnih in tehnoloških procesov, izjemna kvaliteta papirja, kot na primer pri dolarskih bankovcih, in še mnogo drugih podrobnosti, ki zahtevajo ogromna sredstva. Na žalost pa mreže organiziranega kriminala razpolagajo s tolikšnimi vsotami čisto pravega denarja, da jim ni težko priskrbeti opreme in materiala, potrebnega za te zapletene postopke. Lažni bankovci, narejeni po vrhunski tehnologiji, tako ostanejo prepoznavni le pravim strokovnjakom. Proti takšni obliki kriminala se da boriti le z mednarodnim sodelovanjem ter s hitrim pretokom informacij med državnimi policijami. Ponarejen denar namreč ne škodi le državi, za katero valuto gre, temveč tudi sleherni državi, v kateri se pojavi.

Nekdanji karabinjer razpečeval lažne dolarje

Lani se je v koprskem zaporu znašel 27-letni Francesco Sibilija iz Gorice, ker je v poslovni Kompassa na mednarodnem mejnem prehodu Fernetiči vnovič 102 ponarejena stolarska bankovca. Kompassova uslužbenka je bankovce sicer pregledala, toda šlo je za odlične ponaredke in razlike ni opazila, vendar je kljub vsemu obvestila policijo. Sum ji je vzbudila izredno velika vsota tuje valute, ki jo je Sibilija zamenjal za dinarje. Ko so ga prijeli, so proti njemu vložili obtožnico, zaradi suma, da je podobno dejanje storil tudi

V obtoku 10 milijonov ponarejenih dolarjev

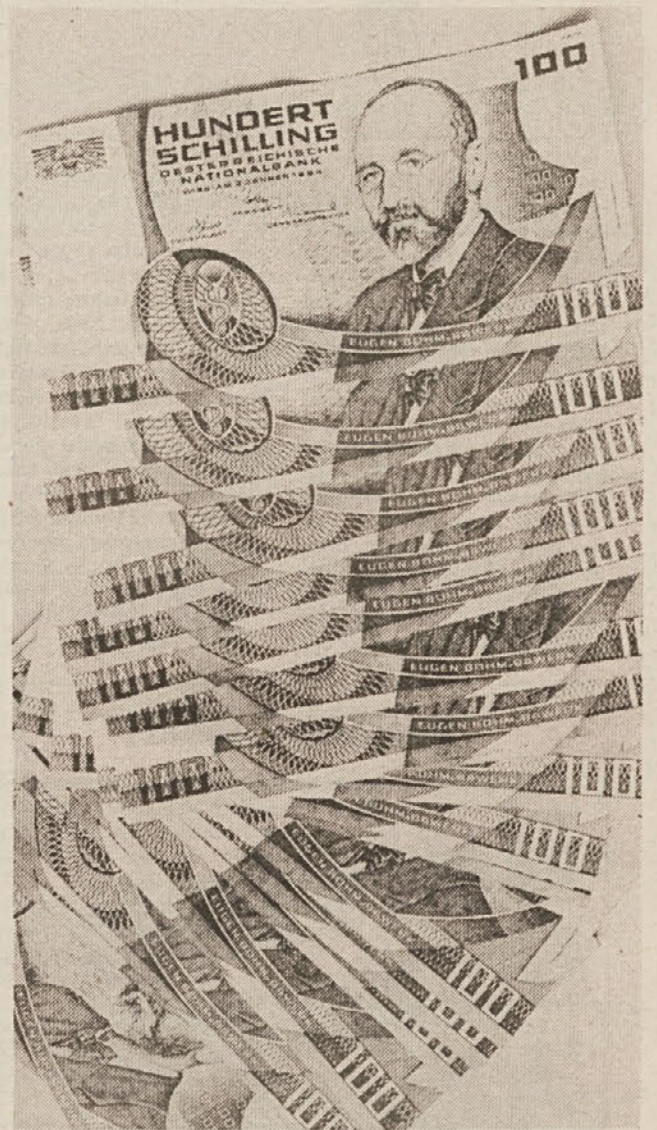
V Rimu je italijanska policija po štirimesečni preiskavi odkrila tiskarno, v kateri so tiskali bankovce za 100 USD, ki so bili že dalj časa v obtoku v Italiji. Aretirali so Livia Davania (48), ki je izdeloval klišee za ponarejene bankovce, lastnika tiskarne Valterja Carletia in Maria Macelia. Davani je že star znanec italijanske policije, saj je leta 1970 ubil svojega štiriindvajsetletnega sina, truplo pa odvrgetl v reko Tiber. Na sojenju je bil oproščen, ker naj bi uboj zagrešil v stanju zmanjšane prištevnosti. Leta 1981 pa je bil obsojen na zaporno kazen, ker so pri njem odkrili ponarejene bankovce.

Poleg rimske trojice so v Perugia aretirali še pet italijanskih državljanov, ki naj bi bili povezani z njimi. Elio Sechi (51), Oiero Bucci (50), Carlo Spitarri (41), Gerardo D'Agostini (54) in Aberto Artini (54) naj bi bili v navezi z izdelovalci ponarejenih dolarjev približno 10 milijonov lažnih dolarjev, katere so prodali za četrtno dejanske vrednosti, se pravi po petindvajset centov za dolar. Skupna vrednost ponarejenega denarja znaša približno trinajst milijard lir.

Pred tem dogodkom so se v italijanskem tisku pojavljali zapisi, ki so namigovali, naj bi se tiskarna lažnih bankovcev nahajala v Avstriji ali Jugoslaviji.

Z odkritjem rimske tiskarne, v kateri so italijanski organi pregona zaplenili večjo količino še neobrezanih bankovcev, je ta hipoteza padla v vodo. Mar so italijanski preiskovalci hoteli prati umazano perilo drugod?

(dalje prihodnjič)

IZPOVED POLITIČNEGA EMIGRANTA ALOJZA GMAJNERJA

Ušel sem smrti

»To je moja izpoved, izpoved političnega emigranta. Moje ime ni bilo nikjer zapisano, čeprav so na mednarodnih konferencah o meni stokrat razpravljali. Sedaj spregovorim ž vam, da se zve resnica o terorju, ki traja že 45 let, da se zve, zakaj je Jugoslavija zdrknila na rob propada. Do danes so vam to zamolčali ali pa vam metali pesek v oči z od oblasti ustvarjenimi »problemi«, da bi tako prikrili resnico. Jaz sem eden tistih, ki je smrti ušel, zato je moja dolžnost, da vam povem, kaj so počeli in zakaj...«

(Lojze Gmajner)

Odmaknjeno od sveta ob robu Vojnika in njegove bolnice živi Lojze Gmajner. Njegovo sedemdesetletno življenje je polno vzponov in padcev, pestro kot bi jih imel trikrat toliko. Svoje »kraljestvo odmaknjenega človeka« je zavaroval z divjo zaraščeno vegetacijo, smetiščno kovinsko navlako, živeč v družbi najmanj petih pritepenih, a zvestih štiri-nožcev.

Takrat ko se cvet fantovstva razpira, so ga komaj sedemnajstletnega na začetku 2. svetovne vojne mobilizirali v nemško vojsko. Neuk in kozjebradi

stran k Rusom. Tam mu niso vsega verjeli. Preverjali so njegovo poreklo iz Slovenije, iz Vojnika in Celja. Leta 1947 so ga skupaj z drugimi političnimi elementi odpeljali v Dardanele. Odločil se je, da se tudi za ceno življenja vrne v Jugoslavijo. Kmalu se je kar peš naskrivaj odpravil domov. Na meji so ga ustavili jugoslovanski cariniki: »Kam greš,« so ga vprašali.

»Domov, iz Rusije«, jim je odgovoril.

»Nimaš papirjev« so bili radovedni.

Seveda jih ni imel, saj je vendar bežal in ga ni bilo doma že

Lojze Gmajner v mlajših letih

dobrih sedem let, pa že tudi Andersonovi Armiji, to so bili neke vrste najeti vojaki. Tam so bili razen jugoslovancev tudi Poljaki. Odšel sem v oddelek z angleško komando. Stražil sem neki vojni material, ki so ga prodajali deželam tretjega sveta. Škoti so »fejst« ljudje, so

najboljši ljudje, kar sem jih poznal. Nas vojake so domačini velikokrat vabili domov na hrano. Vojaki smo imeli na razpolago avtomobile. Medtem ko so drugi ob prostih dnevih odšli k ženskam, sem jo jaz najraje mahnil v hribe. Škotska je ena sama lepota. Ovčarji, ovce in njihove kolibe. Tam sem dojel smisel življenja. Škot pravi, da nima časa, da bi si hiško naredil, kajti življenje je prekratko. Vse dojemajo logično. Pravijo, da je seks prekletstvo življenja.

Nato se je moja pot nadaljevala med plačanci jugoslovanske kraljeve vojske imenovane Mixed organization servis. Pri njih sem bil sedem let. Bili smo v Angliji, Franciji, tri mesece smo se urili celo v Avstraliji, bili smo komandos. Pripravljali smo se za osvoboditev Jugoslavije izpod komunizma. Leta 1952 sem naše oblasti zaprosil, če se lahko vrnem domov. Odgovor sem razumel kot dovoljenje. Ko sem prišel čez mejo, so me za štiri dni zaprli v neke barake v hribih blizu Ljubljane. Nisem se upiral, saj se želel domov. Hoteli so, da bi »pristopil na njihovo stran«, pa sem jim povedal, da sem pred njimi zbežal in naj me pustijo na miru. Bili so primitivci, ki še slovensko niso znali, svojat komunistična.

Ko sem bil prost, sem se oženil. Zaposlil sem se v Mesnini v predelavi. Večkrat so me snubili, naj stopim med »špijone«, pa se nisem dal. Zaradi domnevnega vohunstva so me delavci UJV s službenega mesta odpeljali v Vojnik v bolnico. Na srečo so me kmalu izpustili, vendar ne za dolgo. Odpeljali so me v Ljubljano-Polje, prav tako v psihiatrično bolnico. Tudi tam nisem bil dolgo. Šele ko so me organi javne varnosti prvič odpeljali v »Polje« in me zaprli v oddelek, kjer so bili sami takšni kot jaz, je bilo huje. Skupaj s pazniki sem sicer igral šah, pa tudi otroke nekega paznika sem učil nemščine in angleščine, ki sem ju dobro obvladal. Iz »zapora« mi je uspelo poslati pismo na kon-

Izsek iz Gmajnerjevih pisnih pričevanj oddanih uredništvu

Jas sem edini ki je taki smrti ušel, zato je moja dolžnost, da vam povem, do so tisti ki so to počeli, in zakaj.

Ko so me v Vojnik pripeljali v norišnico, sem glavne zdravniku, šefu bolnice, Lamovcu, povedal da nisem duševno bolan, da me je privedla udba, iz političnih razlogov. On pa je dejal, da sem le na opazovanju, ko sem ga vprašal kako dolgo bom na opazovanju, je dejal: lahko vas držim tudi dvajset let... To, je dolgoletni šef psihiatrične bolnišnice, kamor je udba prignala na tisoče ljudi, ... v vsaki drugi državi bi bil obsojen zaradi množičnih umorov, Lamovec je poleg udbe, in drugih krvnikov pri nas, eden tistih, ki so krivi, za vse, kar danes v jugoslaviji je... Končno vam želim povedati, kaj to je, pot v evropo, to so vam do danes vsi lagali. Mi, politični Emigranti smo šli v evropo že zdavnaj, ko smo bojkotirali komunizem, bolševizem. Ruse, ki so milijonom ljudstev vsilili morja gorja, z svojim primitivnim komunizmom, katerega so imenovali napreden, dokler se ni iskazalo, da so za ostalim svetom zaostali za stoletje.

Ko je padel Berlinski zid, ko je bilo povsem jasno, da so vse »demokratske socialistične republike« bile tretjerazredne diktature, njih voditelji pa kriminalci, ki so enakopravnost propagirali, sami pa živeli življenja vampirjev, so tudi »naši« komunisti začeli govoriti o spravi. A, kot vse kar so gdajkoli storili, je tudi to bila laž, kajti med spravo so teror še podvojili, da bi tako, še v zadnjem hipu odstranili čim več prič svojih zločinov...

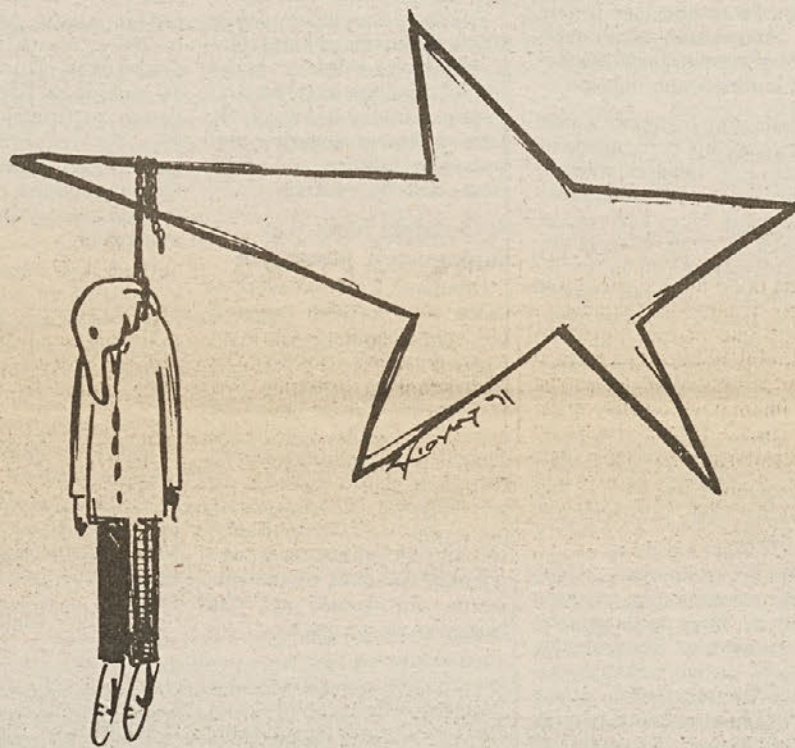
Moja zgodba moji dragi, ki vam jo želim povedati, je dolga, polna solz gorja trpljenja, zvedeli jo boste iz prve roke, Dolancem, Ribičičem, Popitom, Mačkom, se bodo zatresla tla pod nogami, ko jo bodo slišali...

zularno predstavništvo neke Evropske države. Takoj sem bil rešen. Leta 1958 sem uvidel, da tukaj nimam kaj iskati. Odšel sem spet v Nemčijo.

Sem primitiven človek, jezike sem se pa sam naučil. Dela mi ni bilo težko najti. Imeli so me za izobraženega človeka, čeprav imam komaj pet let osnovne šole. Kmalu je v Nemčijo prišla tudi žena z otrokoma, vendar žal ne z mano. Otroke je dala nekim usmiljenkam. Ker nista istega spola, so ju ločili. Veliko sta jokala, stara sta bila dve leti in pol ter tri in pol. Tujega jezika nista razumela. Obiskoval sem ju. Sestre sem prosil, naj ju dajo živeti skupaj. Ker tega nisem dosegel, sem ju poslal nazaj v Slove-

nijo k stari mami. Žena je odšla z drugim. V Nemčiji sem se preživljal z marsičem. Skupaj s prijatelji smo dve do tri leta »kročili« po igralnicah, kjer smo igrali »Black Jake«. Bili smo »hitro-rokci«, pa tudi drugače smo se znašli in lepo živeli, v t. i. podzemnem življenju. Leta 1969 sem imel vsega dovolj in sem se vrnil v Jugoslavijo. Od takrat vztrajam tukaj, čeprav ni lahko in ne najlepše. Še vedno imam problem z oblastjo ali pa ona z mano, kakor pravijo.

Za mnoge se je vojna končala leta 1945, zanj pa vojna še traja. Bojuje se sam s seboj, boj bije z oblastjo in s politiki, v katerih vidi edinega krivca za vse zlo življenja.

fantič je kmalu pristal na nasprotni strani nemške vojske, tam nekje v Franciji med njihovimi partizani. Tudi tam se mu ni prav lepo godilo. Med Poljaki, ki so bili v isti godlji kot sam, je hitro našel prijatelje. Kakorkoli je že potekalo dogovarjanje med Francozi in Nemci, kmalu je bil spet po zamenjavi ujetnikov spet pri Nemcih. Ker pa tedaj Nemci niso kar tako streljali svojih vojakov, ampak so jih koristneje uporabili, so ga poslali na »rusko fronto«, v izvidnico, mine pobirati. Življenje ga je do tedaj že toliko izučilo, da je vedel, da mora najprej sam zase poskrbeti. Pobegnil je na drugo

v treh različnih vojskah je bil. Vendar, kako naj to dopove straži na meji?

»Pa tudi rusko govoriš?« So rekli. Zajeli so ga in zaprli, kajti to se je dogajalo v tistih informbirojevskih časih. Odpeljali so ga v mariborski zapor. Pa kaj, Lojze ni maral zaporov. Skupaj z drugimi je že po šestih tednih pobegnil čez zid. Dva pajdaša so mu takrat ustrelili. Njemu je uspelo preko zidu in meje v Avstrijo, v UNRA center. Tam so bila zbirna taborišča, zbirni centri »za naprej«.

»Javil sem se za Škotsko. Škote sem spoznal v Avstriji, v zbirnem centru. Odšel sem v Preston, kjer sem se pridružil

Lojze Gmajner:

»Smisel življenja je v tem, da ko se rodiš se zaveš, da se nisi kar tako rodil. Bil je nek razlog. Vsi ljudje niso dobri. Pomagati moraš dobrim ljudem. Mene je Bog 1000 krat udaril, da bi mi odprl oči. Vendar zame ne obstoja Bog v cerkvi, ki odpušča, zame obstaja pravi Bog.

K meni se hodijo ljudje izpovedovati. Stare ljudi, ki trpijo in umirajo jih hodim pomilovati in poslušati. Oni zame simbol življenja. Vse to sem spoznal skozi trpljenje, solze in gorje. Človek je hudoben zato ker je neumen, primitiven. Primitivnih ljudi in pijancev se izogibam.

Vnaprej mi je bilo usojeno, da doživim vsa veselja in gorja sveta. V življenju je treba čuvati telo in dušo. Če izgubiš občutek da si v duši človek ali, če tega ne spoznaš, si propadel.«

EKSKLUZIVNO: BRANE KÜZMIČ PO NESREČI Voznik tovornjaka mi je rešil življenje

Petnajstkratni državni rally prvak Brane Kuzmič bi lahko 14. 6. 91 praznoval svoj drugi rojstni dan. Prav na ta dan je z Rudijem Šalijem, vodjo tekmovalenga moštva Renault Marlboro, po praktično že opravljenem treningu, preizkušal plašče (gum) za makadamsko preizkušnjo na rallyju INA. Med preizkušnjo sta Kuzmič in Šali trčila v tovornjak in jo vsak na svoj način skupila: Kuzmič s težjim pretresom možgan, z zlomljenimi rebri, zlomljeno grodnico in seveda s številnimi modricami, Šali pa z lažjim pretresom možgan in modricami.

Kuzmiča so takoj po nesreči prepeljali v zagrebško travmatološko kliniko, kjer je ostal nekaj dni, Šalija pa so po pregledih odpustili v domačo nego. Kuzmič je zatem bil še nekaj dni v ljubljanskem Kliničnem centru, zdaj pa že pod zdravniškim nadzorom okreva doma v Ljubljani.

Na svojevrsten način avto moto športniki ves čas izivate zlo usodo.

To je seveda res, vendar to počnejo pravzaprav vsi športniki. Rally je pač šport, ki ima preprosto pravilo: določeno razdaljo je treba prepeljati s takim ali drugačnim avtom v čim krajšem času. Morda nekateri mislijo, da tvegamo življenje, saj vozimo hitreje kot je to običaj pri ostalih voznikih, res pa je, da je treba upoštevati, da imamo veliko več prakse in da so tekmovalci na nek način selekcionirani. Upam si celo trditi, da je na naših tekmovanjih ali treningih nesreč malo.

Skoraj dvajset let se ukvarjate s tem športom in pred letošnjim INA Rallyjem prva resnejša nesreča.

Doslej, razen nekaj manjših nezgod, ko sem poškodoval avto, nisem imel nesreč. Roko na srce, vozil sem dokaj zanesljive avtomobile, nekaj pa sem z izkušnjami in znanjem tudi sam pripomogel. Na nek način sém bil vedno bistveno bolj pozoren na lastno in varnost drugih na treningih, kjer pač vozimo

v skladu s cestno prometnimi predpisi. Na dirki imamo zaprto cesto, čeprav smo na nekaterih dirkah kljub prepovedi srečevali traktorje, motoriste ali celo kmečke vozove. Zame se je vse do Zagreba vselej vse srečno končalo. 14. junija je tudi mene doletela zla usoda, nesreče se ne spomnim. Zdaj čutim posledice in lahko rečem, imel sem srečo v nesreči, da sva trčila v tovornjak, ki ga je vozil prisebni poklicni voznik Franjo Obrovac, doma iz vasi Donje Tobišče.

Prav gospodu Obrovcu se lahko zahvalite za življenje.

Kot sem rekel, se ničesar ne spominjam, izgubil sem spomin za približno pol ure pred nesrečo, po njej pa sem bil več kot 12 ur brez zavesti. V tem trenutku pač lahko živim le od pripovedi drugih in v vsakem primeru se moram za življenje zahvaliti gospodu Obrovcu, ki mu bom ostal celo življenje hvaležen in dolžnik. Gospod Obrovac je ob trčenju zelo prisebno pogasil avto, ki je pri motorju začel goreti, zatem pa je poklical tudi rešilni avto, skratka storil je vse kar je bilo potrebno in tudi ob tej priložnosti, ko po nesreči prvič govorim o tem, bi se mu rad najpričneje zahvalil.

Vozniki navadno delite usodo s sovoznikom. Na nek način ste odgovorni za posadko.

To je povsem normalno. Čeprav imava s sovoznikom razdeljene naloge in njegove naloge ne smemo podcenjevati, sem kot voznik odgovoren jaz. Sovoznikova usoda je na nek način v mojih rokah, če hočete – v moji glavi in nogah. Tudi tokrat, seveda po tem, ko sem lahko začel spet kolikor toliko razmišljati in ko so mi povedali za nesrečo, me je skrbelo kaj je s sovoznikom. Nekaj časa sem celo mislil, da je bil z mano v avtu Marjan Ramovž, moj sovoznik, kasneje pa so mi povedali, da je bil z mano moj dolgoletni prijatelj, prej tudi sovoznik Rudi Šali, in da je z njim vse v redu. O tem sem se tudi prepričal, enostavno tako,

da sem Rudija videl. Veseli me, da jo je odnesel pač tako kot jo je odnesel, seveda pa mi je žal, da se je to zgodilo. Rudi dobro ve kaj zahteva naš šport, kakšno je tveganje in kakšne so lahko posledice. Zdaj se vsak dan slišiva in pogovorajava pač o zdravju in, kar je bolj razveseljivo, o novih nastopih. Upam, da v letošnji sezoni.

Letošnja sezona? Najprej? Morda po tako hudi nesreči z majhnim strahom, slabim občutkom?

Ne, ne. Nikakor ne razmišljam o strahu, o slabem občutku. Tega zaenkrat ni. Ja, nekaj zanimivega. Pravzaprav je sreča, da se pred, med in po nesreči nič ne spomnim. Če mi ne bi pripovedovali, bi si lahko mislil, da sem padel s kozolca. Res je, da čutim bolečine in da sem bil v bolnišnici. Spomina na nesrečo preprosto nimam in to je zanesljivo eden od razlogov, da ne razmišljam o morebitnem strahu ali slabem občutku. In še nekaj. Iz izkušnje vem, da so že pred mano nekateri imeli nesreče in da so potem, ko so okrevali, normalno tekmovali. Zdaj razmišljam o novih nastopih, o novih uspehih in vsa ta moja razmišljanja mi ne dovoljujejo, da bi razmišljal o strahu. Na srečo imam tudi take kosti, da se strah preprosto ne more vsaditi v njih. Malo za šalo!

Sem preprosto optimist in hkrati realist. Dolgo, dolgo sem že v dirkalniku in po verjetnostnem računu, ki upam, da velja, sem s to nesrečo opravljen. Sicer bodo zdravniki in »delodajalci«, v resnici pa prijatelji, imeli dodatno besedo, verjamem pa, da bom sam odločil kdaj se bom vrnil. Prepričan sem, ker sem »priden« pacient, da bo to že jeseni in da bom s športnimi prijatelji, ki tudi zdaj niso pozabili name, mislim predvsem na Tihomirja Filipoviča, spet na dirkah. Svoje življenjskega gesla nisem in ne bom spremenil: na dirki naj pač zmagam boljši!

V sezoni 91 so bile na sporedu že tri dirke. Po ena zmagala Lulika, Kuzmiča in Filipoviča. Lulik ima tudi dve drugi mesti. Je še mogoče poseči po naslovu?

Ne bi bil pravi športnik, če ne bi bil prepričan, da se da tudi ob sedanjem razpletu osvojiti naslova. Objektivno je potrebno ugotoviti, da je najbolj pomembno preostalo število dirk. Pravzaprav je od tega zdaj, ob tako izenačeni konkurenci, skoraj vse odvisno. Če bodo do konca sezone še štiri dirke, bo pač treba na vseh zmagati. S sovoznikom Ramovžem, novim, res super Climom in spremljevalnim moštvom bom štartal na zmage. Ali bom uspel ali ne, je drugo vprašanje. V tem trenutku sva s Filipovičem v izenačenem položaju, Lulik pa ima prednost dveh drugih mest, kar pa ne pomeni, da bo sedanja prednost odločilna na koncu. V vsakem primeru še nikdar državno prvenstvo ni bilo tako izenačeno. To pa je za rally dobro.

Kakšna je prihodnost prvenstva Jugoslavije?

Če bi jaz odločal, bi zanesljivo določil, da se sezona 91 odpelje tako kot je načrtovana. Torej dirke po vsej Jugoslaviji. Seveda bodo morali prireditelji zagotoviti normalne pogoje za tekmo. Sam moram povedati, da sem bil vsaj doslej zelo lepo sprejet v vseh delih Jugoslavije in da imam povsod veliko prijateljev in znancev. Prihodnost? V naši športni zvrsti lahko razmišljamo o slovenskem prvenstvu, saj je več kot 90 odstotkov posadk iz Slovenije. Realno bi pogrešali le Filipoviča in Topoviča. Morda pa bi lahko izpeljali tudi združeno prvenstvo Slovenije in Hrvaške, čeprav ne bi imel nič proti, da nastopijo vsi, ki so doslej nastopali. Nisem zato, da se politika preveč vmešava. Športniki sami se moramo dogovoriti. Konec koncev mi tekmujejo. Morda bi kakšno lahko dodali še sponzorji!

SAMOSTOJNI ŠPORTNIKI

Moratorij za slovenske športnike

Zaradi brutalne agresije jugoslovanske armade na Slovenijo je Športna zveza Slovenije pozvala vse slovenske športnike, da zaenkrat zapustijo jugoslovanske reprezentance in se čimprej vrnejo v Slovenijo. Tako so po Juretu Zdovcu stalne reprezentance Jugoslavije zapustili še predstavniki na Mediteranskih igrah, vsi slovenski nogometni klubi odstopajo od zveznega pokala, odstop je podal tudi predsednik Nogometne zveze Jugoslavije Marko Ilesič.

PIONIRSKI NOGOMET

Republiški zmagovalci

Po 23 letih so celjski pionirji ponovno najboljši nogometarji v republiki. Učenci trenerja Milana Osojnika so bili boljši od svojih vrstnikov iz Kranja. Z rezultatom 2:0 so si priborili zasluženo zmago in pokal NZS, ki ga je kapetanu ekipe Barbuloviću izročil predstavnik NZS Nikola Popivoda. Celjani so igrali v naslednji postavi: Bračić, Divjak, Breznik (Zavsek), Grlič, Sadriju, Streicker, Ostojič, Doberšek, Mladenović (Koprivc), Barbulović, Milovanović.

DALIPAGIČ V GORICI

Večni košarkaš

Da imajo italijanski košarkarski klubi radi jugoslovanske strokovnjake, je pokazalo angažiranje Dražena Dalipagića, nekdanjega uspešnega košarkarja, danes izrednega trenerja.

Dalipagić bo namreč postal generalni vodja ekipe Diana iz Gorice, ki se želi prihodnje leto uvrstiti v A 2 ligo. Za sedaj ni znano, koliko časa bo Dalipagić ostal v Gorici, ker je vse odvisno od uspeha omenjene ekipe.

Glede na to, da Dalipagića poznamo še iz časov, ko je začel trenirati košarko kot deček v moštvo beograjskega Partizana pred 21 leti, vemo, da je vztrajen in pogumen borec, ter verjamemo, da bo njegova sedanja ekipa Diana v naslednji košarkarski sezoni igrala eksplozivno, kakor je njemu najbolj pri srcu.

Dalipagića, ki se je nenadoma znašel v Gorici, dobro pozna tudi italijansko občinstvo, ker je prej nastopal kot igralec kluba Mirella della Valle. Goriška izbira ni bila naključna, saj bo Dalipagić prav gotovo uspel organizirati moštvo, ki bo trdna baza za večletno delovanje in da je njegov prihod dobrodošel za okrepitev sedanjega organizacijskega kadra, kar je predpogoj za doseg zastavljenih ciljev – prestop v višjo ligo.

SLOVENSKI DOGODKI V BEOGRAJSKEM TISKU

Od slepote do sovražstva

Od našega beograjskega dopisnika

Gotovo so doslej beograjski tisk še nikoli ni tako odločno spravljal nad nekoga, kot tokrat nad Slovenijo. Dnevnik so kar tekmovali, kdo bo izstrelil več strupenih puščic proti Sloveniji. Slovensko vodstvo so blatili bolj kot samega črnega vraga. Vsega zla in težav na tem planetu je bila kriva Slovenija in to samo zato, ker si je drznila svojo usodo vzeti v svoje roke.

Beograjski časopisi, ki so se očitno specializirali za izmišljanje sovražnikov, so sovražnika tokrat našli v Sloveniji. Kar neverjetno je, od kod so vlačili vse odvratne pridevnike, katerih so bila polna poročila minulih dni iz Ljubljane in drugih krajev Slovenije. Dovolj je bilo prelistati prve strani beograjskih dnevnikov in pregledati naslove, da bi dojeli, koliko je v njih sovražstva in nesramnosti. Še sreča, da časopisni papir prenese vse in tudi zardeti ne more od sramu.

Da izrečene ocene niso brez osnov, bomo dokazali s citiranjem delčka tistega, kar je beograjski tisk zadnje dneve objav-

ljal od svojih dopisnikov z bojišč v Sloveniji.

Večernje novice, beograjski dnevnik, ki že leta vara bralce z napisom v zaglavju, je »dnevnik z največjo naklado v SFRJ«, je v petek izšel z naslovom preko cele strani Hočevo vojno in nadnaslovom Krčevit poskus slovenske oblasti, preprečiti organom federacije poskus ohranjanja Jugoslavije. Aluzija je več kot jasna. Slovenska oblast je obtožena, ne manj ne več, da hoče vojno.

V zaslepljenih napadih na politični vrh Slovenije istega dne seveda ni zaostajala niti Politika ekspres. Prek vse tretje strani je zablestel naslov De-

žela v blokadah, na tej in drugih straneh pa tudi naslovi kot Janša kliče dezertarje, Kučanova podtikanja, Preveč je laži o JLA ipd.

Bolj objektivno podoba dogodkov v Sloveniji je v petek svojim bralcem podala le beograjska Borba. Ni se spuščala v ocenjevanje dogodkov, na prvi strani pa je objavila naslov Na robu vojne z nadnaslovom Razmere v deželi so iz ure v uro bolj dramatične in negotove.

V brezobzirnih napadih je potem v soboto najdlje šla spet Politika ekspres. Tega dne je beograjski časopis objavil na prvi strani ogromen naslov Kučanova sramotna vojna in nadnaslov Zakaj se je slovensko secesionistično vodstvo spustilo v nespametno avanturo? in podnaslovom Z brezobzirnimi napadi na JLA hoče slovensko vodstvo tudi s pomočjo človeških žrtev izkopati nepremostljiv prepad med Slovenijo in

Jugoslavijo. Avtor omenjenega komentarja vse vnaprej ve, tudi koga bo zgodovina obsodila in kdo bo razpet na steber sramu ter ugotavlja: »Nikakršnega dvoma ni, ko bodo ti krvavi dogodki mimo, da bosta odgovornost za nasilje in žrtve padla na vodstvo Slovenije, ki je ob izmišljenem agresorju razglasila obrambo z vsemi sredstvi.«

S svojimi nemočnimi komentariji v soboto niso zaostajale niti Večernje novice. Navedimo le nekaj naslovov: Diverzija slovenske policije, Dežela se odceplja s silo, Kacin zavaja in vse tako in v podobnem slogu.

Zdrav razum težko dojame vse, kar je beograjski tisk v teh dneh napisal in objavil o Sloveniji. Toliko je bilo zamešanega in prikritega, da človek preprosto ne ve, kje se začneja slepota in kje sovražstvo. Eno je povsem gotovo: na pretek je političnega slepila in človeškega sovražstva.

MIROTEKS

INDUSTRIJSKA PRODAJALNA

Zidanškova 27, Celje

To je trgovina z najcenejšim ženskim in moškim perilom, največjo izbiro body-ov, pižam, spalnih srajc, halj, svilenih nogavic in največjo izbiro uvoženih ženskih in moških kopalk

Pridite in se prepričajte!
HVALA ZA ZAUPANJE

ДИВЕРЗИЈЕ
СЛОВЕНАЧК
ПОЛИЦИЈА

RAZSTAVE

Svež veter
v Mariboru

V četrtek, 20. junija so v galeriji Media Nox in razstavnem salonu Rotovž odprli skupno razstavo mladih mariborskih likovnikov Irene Čuk, Darka Gojija, Samuela Grajfonerja, Zdravka Jerkoviča, Sama Pajka, Nataše Prosenec in Ota Rimeleta pod naslovom Materija – material – materija. Razstava je dobesedno napadla mariborsko likovno sceno, od katere že nekaj let, razen posameznih izjem, ni pravega glasu ali rezultatov in dala upanje, da se bo končno tudi na tem premaknilo in ne bo več dolgčas hoditi po razstavah. To je začutila tudi pestra množica obiskovalcev, ki jih v takem številu redko srečamo v mariborskih galerijah. Očitno je, da mesto ob Dravi predolgo ni imelo tako kompaktne in moderne skupine mladih ustvarjalcev, kar pa je bilo, se je vtopilo v umetniški brozgi medsebojnih razprtij in nevoščljivosti.

Slike, skulpture, video instalacija in otvoritveni performance, vse skupaj podprto z zanimivim katalogom, je več kot dovolj, da omenjene razstave, v kateri »posameznimi kreator ni oponašalec, ki eksteriorizira prej nezavedno arhetipsko podobo, temveč tisti, ki vzpostavlja odnos do nje osebno in individualno in tisti, ki določa topos srečanja, je katalizator in medij dveh svetov, nikakor ne smete spustiti mimo.

PESNIŠKA KRAMLJANJA

BINA ŠTAMPE ŠMAVC

Poletje
haiku

Mak rdi in sanja.
Skril za zastori žita
nežno se sklanja...

Pejsaži sena...
Kopica pri kopici
dehti do neba.

Za dreves zaslon
je z vetrom odbrzela
čreda plahih konj.

Drobne, begotne,
kresnice utrinjajo
lučke dremotne.

Poletje puhti.
Še sonce pije lužo,
da se ohladi!

Četrtega dne ni
bilo

Prvi del minulega tedna je v Celju nemoteno potekal kulturni program celjske podružnice Svetovnega slovenskega kongresa, v petek zjutraj pa so člani pripravljalnega odbora četrtega dne, ki naj bi potekal v Celju in bi ga sklenili s slovensko veselico na celjskem Starem gradu, povedali, da odpovedujejo vse prireditve manifestativno veselicega značaja, kajti nemoralno bi bilo v trenutku, ko Slovenija krvavi pod okupatorsko vojsko v edini oazi miru pripravljati kakršnekoli veselice.

Sprva so nameravali pripraviti le komemoracijo v nedeljo ob 12. uri na Tomšičevem trgu, vendar je potlej tudi to zaradi naraščajoče nevarnosti in negotovosti odpadla.

V čast Svetovnega slovenskega kongresa so v Celju dali v prodajo 6000 razglednic s panoramo in veduto starega mestnega jedra in v nedeljo vtiskovali na poštno pošiljke posebni poštni žig.

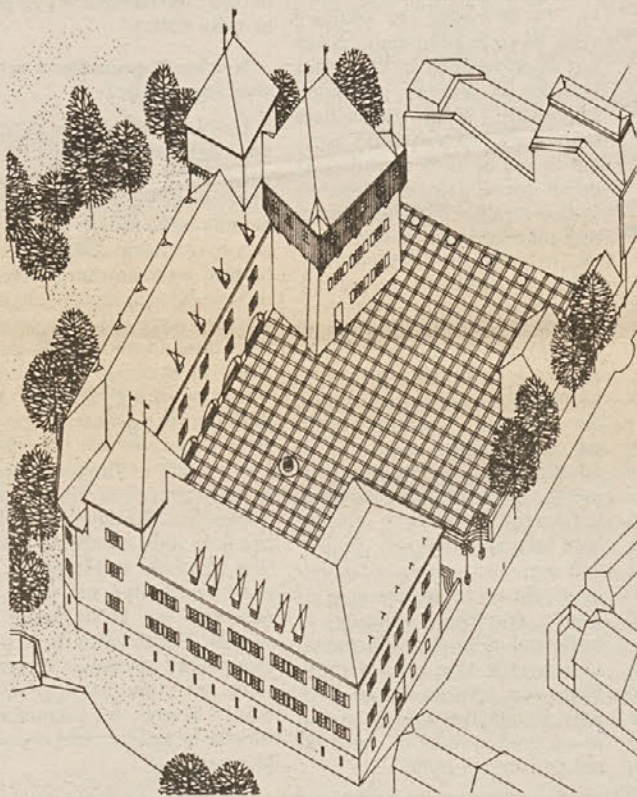
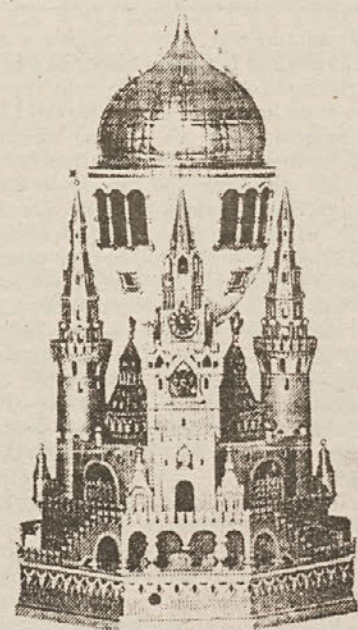
BOGASTVO RUSKIH CARJEV

Zlato iz Kremlja na
Dunaju

Do 5. septembra si lahko v cesarskem mestu ogledate razstavo stoletne dediščine Umjetnostno-zgodovinskega muzeja, ki spada med najpomembnejše svetovne muzeje in je del kremeljske zakladnice. Na Dunaju so razstave okarakterizirali za največji letošnji kulturni dogodek v avstrijski prestolnici, saj gre za celotno zbirko, sestavljeno iz več sto eksponatov, katere najstarejši datirajo v 4. stoletje našega štetja, najnovejši pa na začetek tega stoletja, kar pomeni, da gre za skoraj dvatisočletno obdobje.

Kremelj je bil od leta 1324 do 1711 duhovni in politični center Rusije in skupaj s samostani, cerkvami in palačami center ruske zgodovine. Nato je od marca 1918, ko je Moskva ponovno postala glavno mesto, v njem bil sedež sovjetske vlade. Tako se je v njem zbiralo

ogromno del od izdelkov ruskega zlatarstva, draguljarstva in filigranstva do daril drugih, s katerimi je bila Moskva povezana. Novgorod, Vladimir kakor tudi Susdal in Tver so med pomembnejšimi mesti v tej izredni zakladnici. Ogledamo si lahko modele Kremlja, zamišljene od različnih avtorjev, predmete za najrazličnejše ceremonije in tudi uporabne stvari. Seveda ni pozabljeno na ruske ikone, ki spadajo med največje umetnine, kar jih je ruska umetnost dala. Nič manj zanimiv ni leit-motiv razstave, krona carjeviča Petra Velikega, narejenega leta 1682, ki je zelo tesno povezana z rusko zgodovino s konca 17. stoletja (na sliki). Uporabili so jo pri dvojnem kronanju carjeviča Ivana Aleksejeviča in njegovega mlajšega brata, desetletnega Petra Aleksejeviča, ki je kasneje postal car Peter I.

Knežji
dvorec
v Celju

Mestni grad, knežji dvorec v Celju, reprezentančno poslopje grofov Celjskih bo, če Celjanom in njihovim sponzorjem ne bo zmanjkalo sapa, nekega dne izgledalo takole, kot je videti na priloženi skici. Strokovnjaki Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine so na osnovi odkritij uspeli rekonstruirati pretežni del gradu v podobi, kot so jo ustvarili knezi Celjski.

Forma

GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113

63000 Celje

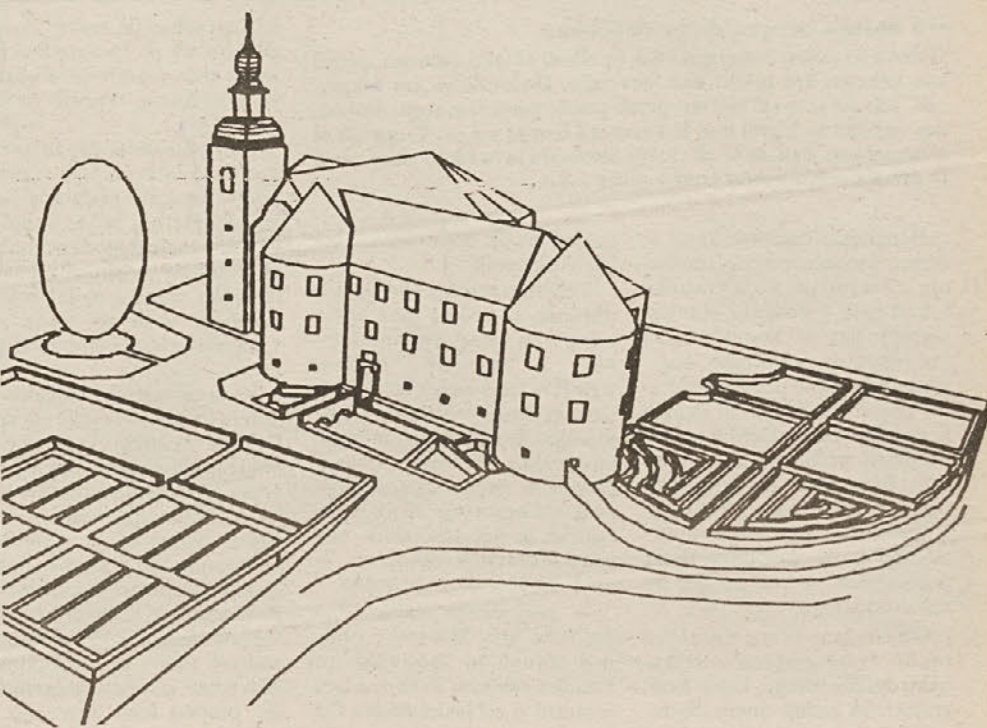
☎ 063/34 222

KAKŠEN BO GRAD OLIMJE

Trije olimski vrtovi

Samostan Olimje je delno last mariborske škofije, delno sodi v spominski park Trebče. Cerkev je že poskrbela, da bo samostan ponovno zaživel. V Olimju so že trije redovniki minoriti. V kratkem bo prišlo do uradnega prevzema. Cerkev je že poskrbela za sanacijski načrt samostana. Poudarek naj bi dali zgodovini zdravilstva, saj je bila tod najstarejša lekarna na Balkanu.

Bolj nejasno je, kako bo z okolico. Zasebnik bi rad v okolici uredil več novih stavb, predvsem pa zgradil teniška igrišča. Kaj takega ne bi smeli dovoliti. Okolica naj bo takšna, kot je bila v preteklosti. Gre za tri vrtove. Eden vrto je bil kot okras v baročnem stilu, drugi je služil za prehrano (zelenjava), tretji pa za gojenje zdravilnih zelišč. V Restavratskem centru Slovenije so že izdelali načrt, kako naj bi vrtovi izgledali. Zdaj je na vrsti občina Šmarje pri Jelšah, da takšen načrt tudi odobri.

MUZIKA JE
BIZNIS

Ali ste morda kdaj pomislili, kako izgleda dnevnik rock D. J.-a v vojnem času? Ne? Če vas zanima, berite naprej:

Četrtek 27. 6. 1991. Danes imam strahotnega mačka. Včeraj sem vrtil na odcepitveni fešti in pijača je tekla v potokih. Bilo je še kar znosno, lahko bi rekel da celo odlično, le neki tip mi je ves čas plačeval pijačo in hotel poslušati »Jaz sem pa vinski brat«. Možakar je bil tako pijan, da sploh ni mogel dojeti, da nimam te pesmi nikerj posnete in kar naprej mi je nosil stock-cole. Fešta je bila na odrtem in odrček, na katerem sem imel postavljeno opremo, je bil premajhen že za enega, kaj šele za dva. Vsakič, ko je stari pritežil gor, mi je igla na gramofonu poskočila kot travniška kobilica. Uh, hvala bogu, Japoncem in Philipsu, da so si izmislili CD.

Sobota, 29. 6. 1991. Včeraj in predvčerajšnjim se je vojna začela kazati v pravi luči. Ljudje so bili panični in so pokupili ves kruh v naši štacuni. Zanima me, če pošta še deluje. Naročil sem si namreč remiks od Kraftwerkov pa se bojim, da ga ne bom dobil. Če me danes ne bodo vpoklicali, bom vrtil v klubu. Za začetek imam pripravljeno »In The Army Now« od Status Quo. Originalne verzije nimam, sicer pa so Statusi itak boljši. Rdeča nit večera bo »Life During Wartime« od Talking Heads. Mislim, da ga bom spustil vsaj trikrat ali štirikrat. Da bodo zahtevali, da smo v pravi vojni. Vode si še vedno ne upam piti, čeprav ni nihče rekel, da bi bila zastrupljena. Pivo mi bolj leži. Mislim, da bom šel po kosilu v bife na vrček ali dva. Res me zanima, kakšne teorije o vojni razvijajo lokalni pijančki.

Sreda, 3. 7. 1991. Vse kaže, da bo vojne kmalu konec. NATO je dal ultimatum JA. Doma imam že pripravljeno Coca-Cola zastavo, da bom pozdravil mir. Ampak za enkrat smo še v vojni. Naredil sem si mix vseh treh verzij pesmi »War«. Najprej Frankie Gpes To Hollywood, nato Springsteena, za konec pa D. O. A. Vse skupaj sploh ne traja predolgo. Ha, nekakšen »extended-pop&rock-punk mix«.

Sobota, 6. 7. 1991. Spet maček. Včeraj smo žurali do onemoglosti. Najbolj sem jih razrajcal z Agropopom. Pa z Lačnim Franzom. Ja, ne zmagala se vsak dan. Praslovana so peli vsi, tudi tisti, ki take glasbe sicer ne poslušajo. Sicer pa je bilo včeraj nemogoče najti kakšno trezno osebo tam notri. Slišal sem, da je nekaj pijanih domoljubov preteplo dva Bosanca. Ker tako, iz patriotizma. Huh, nobena vojna ni poštena. Aja, včeraj sem vrtil tudi »Give Peace A Chance«. V novi verziji. Tudi tej so pritegnili. Kaj vse se je dogajalo potem, ne vem čisto natančno. Takšne pijanke pa še ne. Baje so Plave čelade v mestu komaj preprečile množični pretep med pijanimi veseljaki. Skoraj nikogar ne poznam, ki ne bi imel vsaj pištole. Lahko bi se nam reklo The Gun Club. Kaj pa veš, morda bodo spet udarili.

LESTVE

Velika Britanija (NME) – singli
1. COLOUR ME BADD – I Wanna Sex You Up
2. CHER – the Shoop Shoop Song (It's In His Kiss)
3. CRYSTAL WATERS – Gypsy Woman

4. AMY GRANT – Baby Baby
5. BEVERLEY CRAVEN – Promise Me
Velika Britanija (NME) – albumi
1. SEAL – Seal
2. THE WONDER STUFF – Never Loved Elvis
3. THE EURYTHMICS – Greatest Hits
4. ELECTRONIC – Electronic
5. REM – Out Of Time
Velika Britanija (NME) – neodvisni singli
1. CURVE – Frozen EP
2. NORTHSIDE – Take Five
3. PIXIES – Planet Of Sound
4. SIETIENNE – Nothing Can Stop Us
5. MANIC STREET PREACHERS – You Love Us

Velika Britanija (NME) – neodvisni albumi
1. CHAPTERHOUSE – Whirlpool
2. SWAANS – White Light From Mouth Of Infinity
3. KLF – the White Room
4. THE ORCHIS – Unholy Soul
5. Dr PHIBES & THE HOUSE OF WAX EQUATIONS – Whirlpool

ZDA (Billboard) – singli
1. MARIAH CAREY – I Do! Wanna Cry
2. EXTREME – More Than Words
3. COLOUR MED BADD – I Wanna Sex You Up
4. MICHAEL BOLTON – Love Is A Wonderful Thing
5. PAULA ABDUL – Rush

ZDA (Billboard) – albumi
1. REM – Out Of Time
2. MICHAEL BOLTON – Time, Love And Tenderness
3. MARIAH CAREY – Mariah Carey
4. Glasba iz filma – New Jack City
5. PAULA ABDUL – Spellbound
RAP obeti (NME)
1. 3 rd BASS – Derelicts Of Dialect
2. EMPD – Give The People
3. HEAVY D & THE BOYZ – Peaceful Journey
4. CHUBB ROCK – The One
5. INTELIGENT HOODLUM – Arest The President

MOJA
LOJTRA

Ime mi je Veljko, pišem se Kadijević in hodim v sedmi razred osnovne šole. Pošiljam vam svojo lojtro. Vsakršno nestrižanje z mojim glasbenim okusom bo kaznovano, odpor pa zlomljen.

1. Od Topole pa do Triglava – Orkestar ZKJ – Poklat za Jugoslaviju
2. Kupit ču si tenk – The Idiots
3. Heimatt aus radiren – Ansambel Staneta Broveta
4. Znam, za sve sam kriv – Ante Federalac i dobri duhovi
5. Blowing In The Wind – The Helicopters

LOKALISTI

SEXA, Pussy In The Sky With Diamonds, 7«, Iz sve snage

Ta singl ima definitivno najboljši ovitek, kar sem jih imel priložnost videti. Gre seveda za cover znanega štikla od Beatlesov, zato je tudi naslovna stran ovitka remake ovitka Sgt. Peppers Lonely Hearts Club Band. Na njem najdemo vse štiri člane Sexe v nudistični pozi z luleki, retuširanimi v luli-ke. Glasbeno so Sexa zelo tipični, močni, frenetični in glas-

Sexa: »Pussy In The Sky With Diamonds«

ni. Na B strani plošče se nahaja komad »Ti dam ja,« eden izmed njihovih bolj znanih. Posnetka, ki sta bila zabeležena v studiu Dar Bar, mikšana pa v studiu Guru, sta odlične kvalitete, z dobro, značilno noise produkcijo in Sexi lastnim zvokom. To je singl, ki ga je treba imeti v zbirki plošč, ne glede na to, ali vam je Sexa močno pri srcu ali pa malo manj. Dejstvo je, da so ti štiri Zagrebčani še zmeraj alfa in omega na Jugo noise sceni in da se bodo ostali bendi morali še prekleto potruditi, če se jim bodo hoteli približati.

Ploščo lahko naročite na naslov: »IZ SVE SNAGE« Trakošćanska 26 41000 Zagreb

VIDENO

THE DICKIES, ANA MONRO, BRUJACI, DEE DEE MELLOW

Ekipa, ki vodi od decembra lani prenovljen in razširjen prostor KUD France Prešeren na Karunovi 14 v Trnovem v Ljubljani, je v petek, 21. junija zvečer proslavila zares uspešno polletno dogajanje. Dvorana KUD France Prešeren je namreč v teh šestih mesecih postala eno najbolj prijetnih in obiskanih koncertnih prizorišč v Ljubljani in s tem popolnoma nadomestila koncertno (in tudi družabno) dokaj neprimeren in neveljavljen glasbeni klub K4. Od decembra lani se je v dvorani KUD France Prešeren zvrstila vrsta različnih koncertov, med katerimi pa so na koncu koncev prevladovali novoročkovski oz. hard coreovski. No, v petek so uspešen zaključek spomladanske sezone slavili: Gledališče Ane Monro s predstavo Strelišče Cirkusa Kansky, ljubljanska skupina Lolita ter člani zagrebških skupin Brujaci in Dee Dee Mellow, ki so nastopili v različnih medsebojnih kombinacijah.

V nedeljo, 23. junija 1991, pa je na istem prizorišču (KUD France Prešeren) pred nekoliko manjšim številom obiskovalcev, vendar pred še vedno polno dvorano, nastopila kalifornijska »hard core-žur« skupina The Dickies. Skupini, ki deluje že od konca sedemdesetih, se po malem že poznajo sledi časa in še česa, vendar to živosti njihovega nastopa ni zmanjšalo. Mešanica cirkusa (pevec si je rad natikal vsakovrstne maske in kostume) ali Disneylanda (ena od njihovih plošč nosi naslov Stukas Over Disneyland), melodičnega punka oz. kar rock and rolla, nič izvirnega, pa kljub temu dovolj zabavno. Navdušeni so bili tudi obiskovalci, med katerimi so se pojavili celo nekateri stari punkerji. Skupina je odigrala predvsem svoje stare in preverjene uspešnice iz konca sedemdesetih in iz začetka osemdesetih, med katerimi imajo pomembno mesto posamezne energično odigrane pesmi starega rocka, kot recimo

Paranoid (Black Sabbath), Eve Of Destruction, Nights In White Satin (Moody Blues) in podobne. Na koncertu so odigrali tudi drobce iz Tommyja (Who) ter v zadnjem dodatku še Communication Breakdown (Led Zeppelin), neke vmes pa še Teenage Kicks (Undertones). Tudi pri njihovih avtorskih pesmih nisi točno vedel, če niso morebiti priredbe, saj je v njih množica sposojenih ritmičnih in melodičnih vzorcev. Pa to niti ni važno. Skupina The Dickies je pomembna in deluje predvsem kot neobremenjena zabava, kot šaljiva plat punka oz. rock and rolla. Predskupina je bila nemška zasedba Noise Annoys, ki je ustrezala duhu večera. Njeno ime je enako kot naslov ene od pesmi skupine Buzzcocks, kar gotovo ni naključje. Tudi skupina Noise Annoys se namreč brez pretenzij navezuje na tradicijo starega angleškega punka, kjer se čuti-jo predvsem vplivi melodičnih novovalovcev Buzzcocks in podobnih.

MILKO POŠTRAK
MIP

NOVICE

Ne propadajo samo naše firme, podobne zadevščine se dogajajo tudi na zahodu. Tako je propadla distribucijska hiša ROUGH TRADE DISTRIBUTION, največ zaradi dolgogov, ki jih niso mogli izplačati. Za pičlih 50000 funtov jo je odkupila COMPLETE MUSIC, podružnica založbe CHERRY RED. Bojda bankrot ne bo prizadel sestrskes firme, ROUGH TRADE RECORDS. MUDHONEY bodo izdali

Shane MacGowan (The Pogues): »Jest bom pa eno iz Shinead zapel!«

Gene Clark

nov LP z naslovom »Every God od Boy Deserves Fudge«. Z njega bodo vzeli singl »Let It Slide«. Hkrati nameravajo oditi na evropsko turnejo, ki bi se naj imela zgoditi po izidu plošče.

Umril je GENE CLARK, ustanovni član THE BYRDS.

Po poročilu mrliškega oglednika so bili vzroki smrti naravni. Umril je na petdeseti rojstni dan Boba Dylana.

SHANE MacGOWAN in SINEAD O'CONNOR bosta posnela priredbo pesmi »Do You Believe In Magic«.

Pat Metheny: odrčel z Brnika, nato ga je okupator zbombardiral.

Trend: neki novi instrumenti

euro
com

Petrovčev 231, 63301 Petrovče
Telefon: 063/28-220
063/25-121
Telefax: 063/24-115

računalniški inženiring d.o.o.

TEČAJI RAČUNALNIŠTVA Z UPORABO

IBM PC RAČUNALNIKOV

ZA OTROKE OD 10 DO 15 LET

– osnove računalništva
– risanje, pisanje, računanje in programiranje (WS, LOTUS, QUATRO, PARADOX, PAINT BRUSH, PASCAL)
– igrice
– 16 ur praktičnega dela z računalnikom

TERMINI:
5. 8. 91 do 8. 8. 91 od 9.00 do 12.30
5. 8. 91 do 8. 8. 91 od 15.30 do 19.00
19. 8. 91 do 22. 8. 91 od 9.00 do 12.30
19. 8. 91 do 22. 8. 91 od 15.30 do 19.00

INFORMACIJE: (063) 28-220
– 6 računalnikov
– v skupini 12 do 18 udeležencev
– poleg predavatelja še asistent

KALKULATOR Gospodarstvo v vojni

Slovenija je napadena. Jugoslovanska armada, ki je v dosedanjih letih domala živela na račun slovenskega denarja (vsekakor pa ga je procentualno gledano največ dobivala prav od tod), nam ga zdaj v veliki meri vrača v materialni obliki z obrestmi vred po ekspresni zračni liniji.

Kakorkoli gledano bomo v bližnji prihodnosti dočakali gospodarski kolaps, če se bodo stvari v tej meri odvijale naprej. Ekonomski procesi v vojnem stanju so v tolikšni meri zavrti, da je onemogočeno vsako normalno poslovanje, proizvodnja se osredotoči na vojaške potrebe in na eksistenčni minimum prebivalstva, ki si v splošni paniki kopiči zaloge (čeprav s praktičnega vidika za to ni potreb glede na blagovne rezerve RS), kar povzroči manjko blaga na trgu, uvedbo prehrambenih bonov in pojavijo se tržni prekupčevalci (špekulanti). Seveda stvari kaj hitro uidejo iz rok in blagovni črni trg lahko kmalu postane edini vir oskrbovanja, česar si verjetno nihče ne bi želel.

Eliminacija takšnih pojavov je izredno težka, ker ljudje preprosto ne verjamejo več v tisto kar slišijo s strani vladnih krogov, ampak zaupajo le sebi in stvarim, ki so jih videli in (ali) občutili. Pot do normalizacije stanja je običajno precej dolga in zahteva precej občutka za realnost (plašnega goloba težko pripravimo, da nam je z roke). Zatorej je slovenski narod na novi, morda celo največji preizkušnji v novejši zgodovini. Od nas samih je odvisno, kako nas bodo drugi gledali. Zaupati moramo sami vase in svetu dokazati, da kljub svoji majhnosti lahko preživimo tudi v ekonomskem smislu, v mirnodobnem času pa razvijamo tržne strukture za evropsko konkurenčnost.

ČE JE VOJNA, JE RES VOJNA ZA VSE:

Nasvidenje v naslednji vojni

Na starostni piramidi (to je grafični prikaz števila prebivalcev posamezne generacije oz. starosti na določen dan) slovenskega naroda so še danes vidne posledice zadnje vojne v Sloveniji. Na piramidi je to vidno po ostrih zasekih v robovih, ki bi bili drugače oblikovani bolj pravilno.

Generacija, ki je bila takrat stara nekje med 20 in 30 let, je glede na starejše in mlajše generacije precej manjša. 20 do 30 let je starost, najbolj primerna za aktivno uporabo v vojni na kateri koli strani, zato je v njej tudi največ žrtev.

Druga generacija, ki je bila v času vojne zmanjšana, pa je generacija tistih, ki so se takrat rojevali. Splošno pomanjkanje je vplivalo bodisi na samo odločanje o potomstvu, ali na možnosti preživetja že rojenih v zgodnjem obdobju življenja. Pa tudi generacija v najbolj aktivnem spolnem obdobju je bila zmanjšana.

Glede življenja ali smrti vojna ni enako usodna za vse generacije. Zato so izjave iz varne razdalje, da ne bi postali čisto prava država brez krvavega »žegna«, neokusne, posebej če jih javno izreče nekdo iz najvišjega slovenskega vodstva, kakor je to storil v petkovem Žarišču predsednik slovenske skupščine, gospod dr. France Bučar. Ogabno.

SADDAMOVA TAJNA VOJNA

Pokol Kurdov

Če potuješ skozi Kurdistan, lahko vidiš sledi Saddamove tajne vojne proti Kurdom. Od leta 1988 do leta 1990, si je za cilj postavil izbrisati vasi Kurdov z obliča zemlje. Kurdi pravijo, da je proti njim večkrat uporabil kemično orožje. Na stotine vasi je zbombardiral ali pa jih z buldožerji zravnal z zemljo. Polja jim je posul z minami, sadovnjake pa uničil s kemičnimi strupi.

»Takrat sem bil ravno na Švedskem«, pravi Karim Sanjari, član kurdske demokratične partije. »In tega mi nihče ni verjel. To je nekaj nemogočega, kot da bi bilo iz davne mračne preteklosti.«

Zavezniške sile, ki so zdaj tam, se o tem lahko prepričajo na lastne oči. Odkrili so še veliko več. Ko so ameriški marinci pripravljali kamp, so pri kopanju zaznali čuden vonj. Naleteli so namreč na množična grobišča. Iz zraka pa so piloti opazili mnogo porušenih vasi, od katerih ni ostalo skoraj nič več. Vse naokoli je kamenje in dežela je opustošena. Eden od domačinov se spominja: »Ta dežela je bila včasih znana po pridelovanju medu.« Od vasi niso ostale niti stene. Ceste so prekrite s travo in divjo pšenico. Veje dreves so ožgane in brez plodov, kar za ta letni čas ni običajno.

Dva vojaka – enega ameriškega in enega francoskega – sta med raziskovanjem okoličnice raznesli mini.

Domačin pravi: »Sedaj vem, zakaj nihče ne verjame, da je Saddam Husein uničil 4000 vasi. Kdo pa to sploh lahko verjame. Jaz vam lahko pokažem

zemljevid iz leta 1960 in vas popeljem po okolici. Potem mi boste verjeli.«

Kjer je bila včasih vas Bebad, je danes prepovedano območje. Na temeljih porušene vasi si je Saddam Husein zgradil letno rezidenco. »Da si je lahko zgradil to palačo, nam je porušil domove, pomoril otroke in razbil družine.«

Eden izmed učiteljev se spominja, da so leta 1988 morali zbežati iz vasi. Z gora so opazovali kako iraška vojska ruši njihove domove in vaško šolo. »Najprej so požgali vse hiše. Čez dva dni pa so buldožerji zravnali z zemljo vse kar je ostalo. Kamor niso mogli z buldožerji, so nastavili eksploziv in vse pognali v zrak.«

Masoud Barzani, vodja kurdskega Barzanov se pogaja s Saddamom o avtonomiji. Dolina Barzanov je znana med Kurdi. Iračani so namreč tudi zbrali vse moške med 12 in 50 letom (okrog 8000 ljudi) in jih nato odpeljali proč. Za tem jih ni nihče več videl. Kurdi so prepričani, da so Iračani ujetnike strpali v jarek in jih vse skupaj žive zažgali.

Koncentracijska taborišča. Kurdi so gorski ljudje in večina

njihovih vasi leži daleč stran od cest. Ko se je iraško-iranska vojna končala, je Saddam Husein mobiliziral 120.000 čet, med katerimi je bilo 20.000 kurdskega plačancev. Le-ti so prečesali okoliško hribovje in porušili vsako gorsko vasico, ki so jo odkrili. »Največja in najhitrejša akcija se je pričela v letih 1987–88«, pravi kurdski vodja Nechervan Barzani. Po podatkih, ki jih imajo Kurdi, je bilo leta 1988 porušenih 700 vasi, 77 izmed njih so napadli s kemičnim orožjem. Hoshyar Zebari, predstavnik Kurdov v Londonu je rekel: »Lahko rečem, da ni bilo prizanešeno nobeni kurdski vasici.«

Le velika mesta so ostala ohranjena, prebivalce pa so preselili v koncentracijska taborišča (tako jim pravijo Kurdi). Taborišča so bila obkoljena z vojsko, ljudem pa je bilo prepovedano celo obdelovati zemljo. Mnogo kurdskega beguncev se sedaj vrača nazaj v Irak, na svoje porušene domove. Ljudje namreč nočejo v kampe, ki jih je organizirala vlada za podporo Kurdom. Eden izmed takšnih beguncev je tudi Muhammed Rasoul, ki ponovno postavlja svojo porušeno 6-sobno hišo. »Počutil sem kot da bi se ponovno rodil. Saddam je uničil celo naše sanje. Vrnitev je bila edini način kako ga premagati.«

V dolini Balisan, v Sulaima-

poškodovani, da bi lahko hodili, so morali pustiti. Kasneje jih je iraška vojska naložila na tovornjake za odvoz smeti in odpeljala. Eden od domačinov pravi, da so 180 ljudi, predvsem žensk in otrok z zabuhlimi obrazi, naložili na dva tovornjaka. Nihče več jih ni videl ali karkoli izvedel o njih.

Preživeli so se vrnili v vas iskat svojce. Rasoul Hamid ima 51 let, a izgleda 20 let starejši. Izgubil je dva vnuka in dva brata. Umrlo mu je osem članov družine. Ostalih devet se je vrnilo. Živijo iz dneva v dan. Včasih kaj ulovijo ali pa dobijo kakšno konzervo iz kampa za ubežnike. Sala Ilias, star 38 let, je izgubil dva otroka, brata, dva strica in še nekaj drugih sorodnikov. Tudi sam je vdihnil nekaj strupenega plina in zaradi tega ima še danes težave z dihanjem. Vsega skupaj je v dolini Balisan umrlo 2000 ljudi, veliko pa jih je bilo ranjenih.

V drugi dolini Ako Yan, poleg mesta Rawanduz, je bilo napadenih 12 vasi. Kurdi pravijo, da so bile bombardirane s kombinacijo različnih kemičnih strupov. To nam pove, zakaj so eni umrli hitro, drugi pa so živeli še nekaj dni.

Qalaa Diza je manjše mesto, kjer sta včasih stali dve bolnici, tri srednje in šest osnovnih šol, štiri večje mošeje in nekaj manjših, štirje hoteli in nekaj tovarn. Nihče točno ne ve, koliko prebivalcev je imelo mesto leta 1989. Številka se giblje od 65.000 do 100.000. Danes je porušenih vseh 15.000 hiš. »Takšna je bila najbrž videti Hirošima«, ugotavlja ena izmed sester francoskih »zdravnikov brez meja«. Do sedaj se je v mesto vrnilo 10.000 ljudi in to so tudi vsi prebivalci.

»Tudi Amid Khader se je vrnil s svojo družino. Raje živi tukaj, kot pa v kampu za ubežnike, kjer je bival od leta 1989. »Ne bi se vrnil med te ruševine, če se tukaj ne bi dobro počutil. Nihče me ne sprašuje kaj počnem in kam grem. Tukaj smo svobodni.« Na ruševinah si je zgradil manjše začasno prebivališče.

Zavezniške sile so se dokopale še do drugih dokazov o Saddamovi prikriti vojni.

»Naleteli smo na mnoga pretresljiva odkritja. Bili smo priče stvarim, ki se zdijo nemogoče,« pravi major William Gawthrop, ki je videl ostanke 3000-ih porušenih vasi.

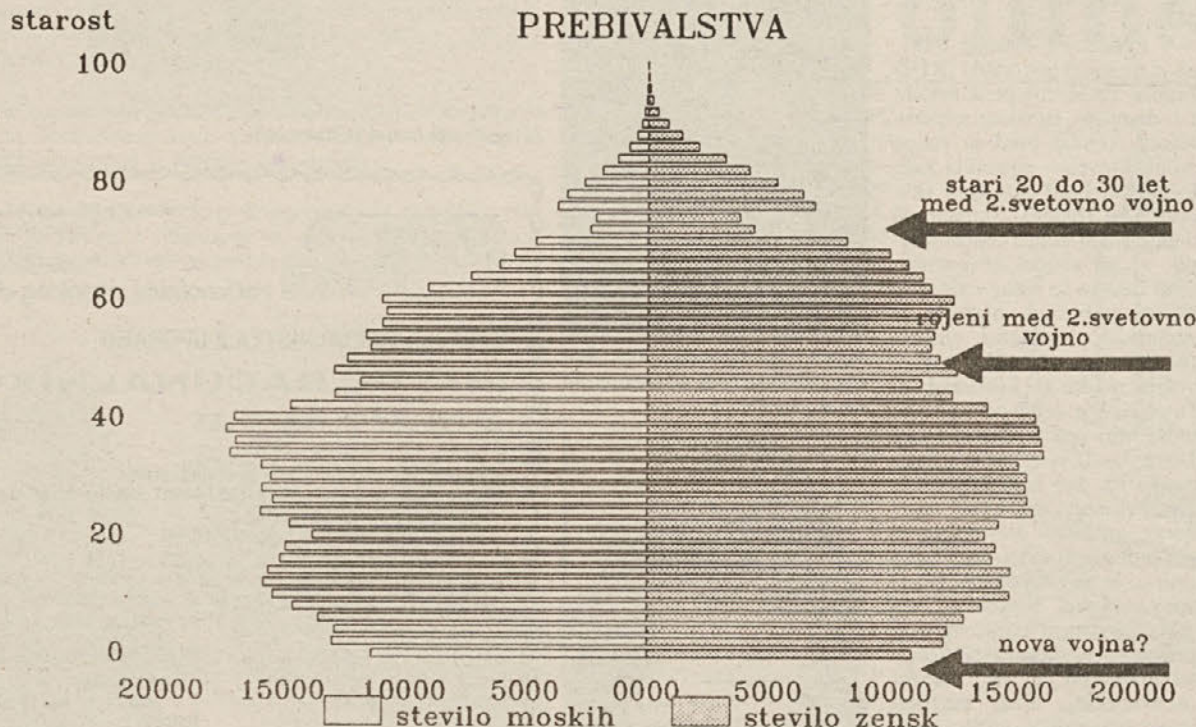
»To območje bomo kmalu zapustili in nisem prepričan, da bodo tu ostale enote, ki bi varovale te ljudi. Bojim se, da smo za te ljudi predstavljali samo trenutek v njihovi zgodovini. Za njih ne obstaja žarek upanja. V trenutku, ko jih bomo zapustili, bodo zopet v nevarnosti.«

Podobnega mnenja je tudi Khader Mohammad, uradnik iz Qalaa Dize. Čeprav obnavlja svoj porušeni dom, se boji: »Nismo mu hoteli nič slabega, pa je pobil na tisoče mojih rojakov. Kaj bo z nami šele sedaj, ko smo se mu uprli?«

Odgovor ni potreben. Kurdom je dovolj samo pogled na ruševine.

VPLIV VOJNE NA STAROSTNO PIRAMIDO PREBIVALSTVA

po starosti v letu 1990

ni se končno vrača življenje. 16 vasic te doline je bilo leta 1987 napadenih s kemičnim orožjem. Kmalu zatem pa je iraška vojska do tal porušila vseh 16 vasi. Vojaki so morali nositi plinske maske in obleko za zaščito pred kemičnimi strupi. Zdaj pa se preživeli po dolgem času zopet vračajo nazaj – da bi obnovili vasice in razkrili svetu resnico o tem kar se je dogajalo.

Najhuje je bila prizadeta vas Sheik Wasanan, v čudoviti visokogorski dolini. Tu je prebivalo 800 ljudi. V noči na 16. april 1987, je 16 bombnikov napadlo vas s kemičnimi bombami. »Tisti, ki so bili blizu eksplozije, so umrli zelo hitro«, pravi 32-letni Kaoruc Khader, ki je v tej noči izgubil 90 sorodnikov. Vsega skupaj je bilo 238 mrtvih. »Nekateri so najprej oslepelili in po 10-ih minutah umrli. Drugi so dobili krče, bljuvali so kri in nekaj rumenega. Umrli so po dveh minutah. Nekateri pa so živeli še nekaj dni. Preden so umrli, so jim otekle ustnice in oči.«

Vojaki gverilske vojske so evakuirali ljudi s prizadetih območij, tiste pa, ki so bili preveč

JULIA ROBERTS

Mamila in alkohol

Hollywoodski hit »Pretty woman« je glavni igralski Juliji Roberts čez noč prinesel svetovno slavo. Zgodba mlade dekleta, ki se zaljubi v gentlemana, je že dolgo za milijone gledalcev samo sodobna pravljica o Pepelki. Velikanskemu uspehu pa je sledil padec. Triindvajsetletna Julia je začela vidno hujša-

ti in je pri snemanju novega filma padla v nezavest. Odpejali so jo na kliniko. Diagnoza: težka gripa. Toda kako bolna je v resnici? Po Ameriki krožijo vse glasnejše govorice, da lahko superzvezda premaguje nenehne strese (štirje filmi v letu dni) samo še z alkoholom in mamili. Po čem je slava?

PETROL

z vami na poti

PASJE BOGASTVO

Mešanec za 50 tisoč dolarjev

Ljubezen do živali se je Christiani Meuner iz Nemčije bogato poplačala. V domu za živali se je zagledala v pasjega mladiča mešanca in ga kupila za 130 DEM. Toda Trixi je imela posebne lastnosti, med drugim je skakala dva metra visoko. Christiana je listala po podatkih v živalskem leksikonu in ugotovila, da je kupila ovčarja, katerega zelo redke čiste pasme je na svetu le 500 primerkov, od tega 31 v Nemčiji. Neki kanadski rejec je Christiani ponudil zanj 50 tisoč dolarjev. Toda ne da ga za noben denar. Med tem je Trixi dobila tri mladiče.

ZDRAVSTVENI NASVETI

Kaj storiti proti herpesu

Herpes je izredno razmišljen in neprijeten virus (v ZDA je z njim inficiranih nad 80 odstotkov, v Nemčiji 60 milijonov ljudi). Trenutno je znanih šest različnih oblik. Čeprav so ga okuženi ne znebijo več (virus se namreč zadržuje v živčnih celicah, od koder ga aktivirajo različne bolezni, ki zmanjšujejo odpornost organizma), je nekaj možnosti vsaj za ublažitev posledic.

Herpes na ustnicah (labialis) povzročajo zunanji dražljaji, kot so ultravijolični žarki, vroče in mrzle pijače, mastna hrana, jeza in stres. Vsem tem vplivom bi se morali izogniti. Ko se pojavijo mehurčki, ki srbiyo in pečejo, moramo takoj ustnice namazati s kremo, ki vsebuje aciclovir, ki uniči aktivne celice. Z isto kremo odstranjujemo inflekcije na očeh in spolnih organih (lekarna).

Pri herpesu zoster (pasavec) pomagajo encimi (lekarna), če jih uporabimo ob prvih znamenjih rdečice in bolečine okrog pasu. Bolečine olajša v vodi raztopljen aspirin, s katerim namakamo kožo.

Zoper kronično utrujenost še ni učinkovitega zdravila. Simptomi tega pojava so podobni začetku gripe brez kašlja in nahoda – človek se počuti skrajno zdelanega in brezvolj-

nega. Pojavljajo se bolečine v sklepih in mišicah, včasih tudi vročina, vse pa lahko traja tedne in mesece.

Približno 80 odstotkov vseh ljudi je inficiranih z virusi herpesa, najpogosteje s tistimi, ki povzročajo mehurčke. Toda pri vseh se bolezen ne pojavi. Zato zdravniki svetujejo: krepite svoj obrambni sistem (z vitaminom C in E ali ekstrakti korenine elentherokoreka (lekarna). V prehrani ne smejo manjkati predvsem vitamini C in A (karotin) in cink. Potrebno je tudi veliko gibanja na zraku, krepitev obrambnih mehanizmov z menjavo toplih in mrzlih kopeli, masaže s krtačo itd.

	GORSTVO NA SLOVAŠKEM	NEBEŠKI SEL	UČENJE	ADRESA	PRAKAN-TON V SVICI	PRITOK VISLE
CEREMONIJA	GORSTVO VNEMČLIJ					
	GL. MESTO TURCIJE					
	TITO-GRAD		POTOMEČ Z. IME			
	ŠP. KLUB V MADRIDU REKA V BOSNI				AM. VIOLINIST (ISAAC)	OTOČJE V POLINEZIJU
SMOTRNOST						
MAROGA		TOREJ (LAT.)	VOZILO Z. IME			
KRAJ PRI RIBNICI				ZELIŠČE	GR. BOGINJA JUTRANJE ZARJE	
POKRAJINA V AVSTRIJI						
PESNICA PEROCI		ANGL. VOTLA MERA FARBA				
SIMON JENKO		GODUNOV ZLAHNI PLIN				BARVA IGRALNIH KART PISEC MIKLOVE ZALE
REDOVNICA			ARABSKI ZREBEC		KRAJEVNA SKUPNOST LOŠČ	
AVAR						
TVARINA					REKA V SVICI	
JEZERO V ETIOPLJI					DOLINA POD TRIGLAVOM	

Nagradna križanka Svobodna Istra:

1. nagrada: vetrovka
2. nagrada: servis za kavo
3. nagrada: dvomesečna naročnina Nove dobe

Nagrajenci nagradne križanke iz prejšnje številke:

1. nagrada: Knjiga dr. Nade Klaić: Zadnji knezi celjski v deželah Sv. kron – Ahata Otrin, Zikova 7, 61240 Kamnik
2. nagrada: četrtletnega naročnina Nove dobe – Cirila Podkrižnik, Milčinskega 2, 63000 Celje
3. nagrada: dvomesečna naročnina Nobe dobe – Ljudimila Hrastnik, Rimska 5, 61380 Cerknica

Z umetnim srce hodi

Prvi bolnik v Ameriki živi z umetnim srcem, s katerim sme celo zapustiti posteljo in se sprhoditi. Posebnost primera je ta, da so bolniku z umetno

črpalko zamenjali levo polovico srčnega prekata. S tem naj bi premostili čas, ko bodo dobili srce darovalca. Levi srčni prekat opravlja 85 odstotkov skupne črpalne zmogljivosti, ki

jo tu nadomešča umetna črpalka premera 10 cm. Poganja jo baterija z elektrodami, nameščenimi zunaj telesa. Polni se ponoči, ko bolnik spi.

Seznam ujetih pripadnikov JA v Sloveniji

BEOGRAD, 30. junija (Tanjug) – Rdeči križ Jugoslavije je dobil od Rdečega križa Slovenije seznam ujetih pripadnikov JA v Sloveniji. Rdeči križ Slovenije je dobil podatke od TO Slovenije. JLA doslej takšnega seznama še ni posredovala Rdečemu križu Jugoslavije. Prav tako je Rdeči križ Slovenije posredoval jugoslovanskemu Rdečemu križu prvi seznam ranjenih pripadnikov JA, ki jih zdravijo v zdravstvenih ustanovah v Sloveniji.

Seznam ujetih vojakov:

– Bekim Hisemi rojen. 1. 1. 1972, vojak, Albaneec; Zdravko Venič, 22. 3. 1972, desetar, Srb; Jovan Paunović, 6. 3. 1971, vojak, Srb; Sadik Begu, 1. 4. 1971, vojak, Albaneec; Mirče Arsov, 3. 11. 1972, razvodnik, Makedonec; Ivica Mikulaš, 9. 9. 1971, desetar, Hrvat; Ljubiša Jovič, 5. 3. 1973, vojak, Srb; Đjura Ilić, 8. 4. 1972, vojak, Srb; Branimir Japunda, 18. 10. 1972, vojak, Srb;

Miroslav Diminčić, 4. 7. 1971, vojak, Hrvat; Zoran Zdravković, 8. 10. 1971, vojak Albanec; Florin Klinku, 16. 12. 1972, vojak Albanec; Samir Čosić, 3. 3. 1972, desetar, Musliman; Drada Andić, 3. 7. 1970, vojak, Srb; Riza Qeli, 1. 12. 1970, vojak, Albaneec; Ljubča Dimov, 22. 2. 1972, vojak, Makedonec; Mirsad Jahić, 3. 8. 1972, vojak, Musliman; Igor Đorđević, 2. 12. 1972, vojak, Srb; Halih Hajdarević, 18. 1. 1972, vojak, Musliman; Pre-

drag Janković, 15. 4. 1972, vojak, Srb; Baškin Mečirovski, 24. 3. 1973, vojak, Musliman; Saša Aleksovski, 19. 4. 1972, vojak, Makedonec; Zoran Jelesijević, 29. 9. 1972, vojak, Srb; Radenko Stević, 4. 9. 1972, vojak, Srb; Cvjetin Marković, 28. 8. 1972, vojak, Srb; Radivoj Dimitrov, 27. 12. 1972, vojak, Rom; Jovan Tošić, 11. 9. 1970, vojak, Srb; Srećko Radmanovac, 15. 2. 1972, vojak, Srb; Arsim Rexhepi, 15. 1. 1972, vojak, Albaneec; Željko Vasiljević, 3. 8. 1971, vojak, Srb; Miodrag Stoilković, 7. 2. 1972, vojak, Srb; Nedad Habibović, 5. 4. 1971, vojak, Musliman; Darko Kovačević, 5. 10. 1972, vojak, Hrvat; Numan Hodžić, 10. 2. 1972, vojak, Musliman; Imran

Hasani, 10. 12. 1972, vojak, Albaneec; Adnan Kurudžija, 19. 6. 1972, vojak, Musliman; Zoran Sugareski, 7. 12. 1970, razvodnik, Makedonec; Davor Devčić, 24. 7. 1971, vojak, Hrvat; Vladan Petrović, 20. 1. 1971, vojak, Srb; Dino Lazukić, 6. 10. 1971, vojak, neopredeljen; Sadik Ašani, 30. 8. 1972, vojak, ni podatka o narodnosti; Tefik Šobani, 20. 2. 1971, vojak, ni podatka o narodnosti; Ante Marovš, 16. 2. 1971, vojak, ni podatka o narodnosti; Dominko Hogić, 13. 4. 1972, vojak, ni podatka o narodnosti; Srđan Jovanović, 7. 1. 1972, vojak, razvodnik; Jozo Pranić, 8. 11. 1970, vojak, ni podatka o narodnosti; Čaha Varga, 23. 9. 1972, razvodnik; Sašo Vasić, 3. 3. 1973,

razvodnik; Ilmi Maliqi, 3. 8. 1972, vojak, ni podatka o narodnosti; Rahman Braimi, 3. 10. 1972, vojak, ni podatka o narodnosti; Vladan Varničić, 10. 4. 1972, vojak, ni podatka o narodnosti; Sašo Vučković, 19. 9. 1971, vojak, ni podatka o narodnosti; Nenad Ranitović, 5. 4. 1972, vojak, ni podatka o narodnosti; Dušan Križalović, 23. 2. 1972, vojak, ni podatka o narodnosti; Miloslav Vidović, 3. 12. 1973, vojak, ni podatka o narodnosti; Nenad Sandić, 12. 2. 1970, destar; Goran Đorđević, 17. 4. 1971, vojak, ni podatka o narodnosti; Predrag Perović, 30. 8. 1972, vojak, ni podatka o narodnosti; Alija Bekić, 23. 3. 1972, vojak, ni podatka o narodnosti; Goran Simić,

12. 7. 1972, razvodnik; Borisav Šujilalo, 20. 9. 1972, razvodnik, ni podatka o narodnosti; Dragan Iljić, 9. 8. 1971, razvodnik; Zoran Lakić, 4. 7. 1971,

Božidar Straković, rojen 8. 8. 1972, vojak, Srb; Predrag Kesic, 7. 11. 1972, vojak, Srb; Alisa Hani, 1. 5. 1969, vojak, Albaneec; Dahtiar Morina, 24. 5. 1972, vojak, Rom; Sladjan Apostolov, 14. 8. 1972, vojak, Srb; Damir Pranjic, 2. 8. 1971, vojak, Hrvat; Edupi Zakovski, 29. 3. 1973, vojak, Albaneec; Mladjan Nanović, 20. 1. 1971, vojak, Srb; Muniš Drlić, 26. 9. 1972, vojak, Musliman; Ivan Katavić, 29. 8. 1972, vojak, Hrvat; Goran Bašković, 11. 5. 1971, vojak, Hrvat; Slobodan Relich, 18. 11. 1971, desetar, Srb; Vinko Hrcina, 11. 4. 1972, vojak, Hrvat; Avmir Buljuhošić, 10. 12. 1972, vojak, Musliman; Ivan Stevanović, 3. 1. 1972, vojak, Črngorec; Dobrivoje Beganović, 29. 3. 1972, vojak, Srb;

KOPRČAN ŽELI POMAGATI LJUDEM Z DOLGIMI STOPALI

Čevlji za knjigo rekordov

Nekdo skriva preteklost, nekdo denar, nekdo prešuštvo, 37-letni delavec GP »Bosna« iz Sarajeva, Hajrudin Hudić, rojen v vasi Vardište pri Zenici pa, verjeli, ali ne, skriva svoja stopala, za katera so potrebni čevlji številka 56. Da omenjeni Bosanec nosi navedeno številko čevljev, nam je povedal koprski čevljar Husein Šaković, ki ima s sinom Samirom čevljarstvo delavnico v središču Kopra.

Šaković želi pomagati svojemu rojaku, kateremu nihče v Jugoslaviji ni mogel narediti čevljev številka 56. Zanimivo je, da Hudiću stopala še rastejo. Verjetno je Hudić Jugoslovan z najdaljšimi stopali. Pred nekaj leti je opazil, da se nekaj nenavadnega dogaja z njegovimi stopali. Tako obutev s številko 43, katero je nosil pred nekaj leti, ni bila več dobra. Stopala so mu zrasla in danes potrebuje obutev številka 56. Tudi čevlji s to številko so mu

postali tesni, pa sedaj išče obutev s številko več. Njegova stopala letno zrastejo (mislimo na zadnja leta) tudi po pet centimetrov. Zaradi tega pojava je Hajrudin iskal pomoč tudi pri zdravnikih. Pred tremi leti se je znašel v eni izmed zagrebških bolnišnic. Tam je bival 14 dni. Zdravniki so ga pregledali oziroma testirali, toda brez rezultatov. Na operacijo, katero so mu predlagali, ni bil pripravljen.

Nedavno se je Bosanec z dolgimi nogami vrnil iz Libije, kjer je delal 28 mesecev. Tam je uspel pri nekem mojstru narediti čevlje št. 55, ki so ga stali 100 dolarjev. Tudi ti edini čevlji, ki jih je imel, pa so mu postali tesni. Hajrudin ima tudi probleme na delovnem mestu, ker zaščitnih čevljev za njegova stopala ni, da niti ne govorimo o težavah, ki jih ima v privatnem življenju, ko ga vsi, ki niso na to navajeni, zagledajo in se čudijo. Razen tega je grdo ho-

NASLOV:
HUSEIN ŠAKOVIĆ
ŽUPANČIČEVA 43
KOPER
Tel. 066 24-957

diti bos. Zaradi tega neslavnega rekorda se Hajrudin sploh malo giblje, zlasti pozimi, ko je mrzlo, ker mu lahko noge zmrznejo.

Čevljar Husein Šaković iz Kopra je slišal poziv na pomoč nesrečnega Hajrudina Hudića. Čevljarstvo delavnica popularnega »Husa«, kakor ga kličejo v Kopru, in njegovega sina Samira ne samo da je znana v tem mestu, temveč k njemu prihajajo čevljarji iz raznih krajev Jugoslavije. Razlog je zelo enostaven. Ta delavnica je opremljena z sodobnimi stroji, ki jih izdeluje podjetje Jumel iz Mavčič pri Kranju. Ljudje prihajajo, da bi lahko videli, kako Huso dela z novimi stroji.

»Slišal sem za nadlogo Hajrudina Hudića. Želim mu pomagati in že sem nabavil kalup – kopito. Čevlje mu bom izdelal zastonj. Samo čakam, da se mi oglasi in pove, kakšne čevlje želi, kakšne barve in podobno. Verjamem, da bodo ljudje gledali njegove noge, ne zaradi dolžine ampak zaradi lepih čevljev,« pravi Huso, očito zadovoljen, ker lahko nekemu pomaga.

Naš sogovornik hoče pomagati tudi ostalim Jugoslovanom, ki jih mučijo podobni problemi prav zaradi dolgih nog.

»Slišal sem, da v Ljubljani živi oseba z dolgimi nogami, ki ima težave s čevlji. Naj se mi oglasi vsi s takšnimi problemi in pomagali jim bomo. Če je potrebno, bomo izdelali čevlje tudi do enega metra. V naši delavnici je vse mogoče. Lahko se nam oglasi pismeno ali po telefonu,« sporoča Husein Šaković.

VRNITEV OTROK S TRIDNEVNO ZAMUDO

Srečno prispeli

Otroci Zavoda za delovno usposabljanje Miha Pinter iz Dobrne so se kljub trodnevni zamudi srečno vrnili s kratkih počitnic, ki so jih preživeli v Strunjanu. Njihov povratek je bil planiran za v torek prejšnji teden.

S še posebno grozo v srcih so spremljali okupacijske dogodke prejšnji teden starši, ki so imeli otroke v raznih organiziranih oblikah letovanja, predvsem ob morju. Po cestah kjer se naj bi vračali njihovi otroci so se odvijale prve borbe na Slovenskem.

Vodstvo letovanja otrok iz Zavoda Miha Pinter se je odločilo, da odhod preložijo dokler se razmere ne uredijo do take mere, da omogočijo varen povratek. Otroci, ki niso doumeli tragične situacije so se podaljšanih počitnic razveselili, zato pa je toliko večje breme padlo na ramena njihovih spremljevalcev. Snidenje ob povratku, s starši je bilo toliko bolj ljubeče in odlašujoče.

Z letovanja se je vrnilo 50 gojencev, med njimi tudi »naš« Janez Močnik, kateremu bodo dobri ljudje s pomočjo akcije NOVE DOBE pomagali na pot v Ameriko, kjer se bo udeležil Olimpijskih iger za duševno prizadete.

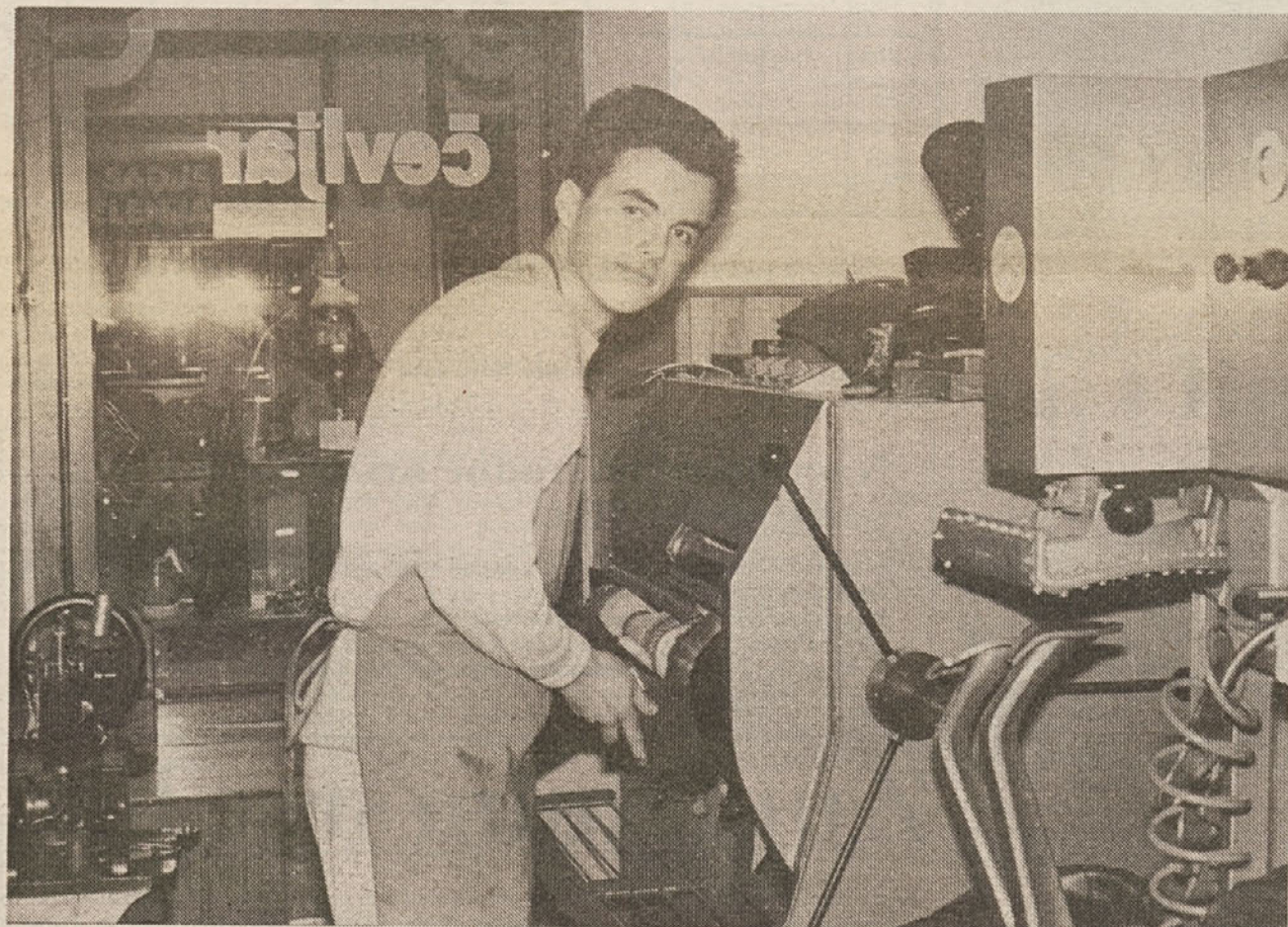
Tudi »naš« Janez Močnik z veseljem razkazuje svojo porjavelost srečnim svojcem

Zaskrbljeni in hkrati odlašujoči pogovori staršev z vzgojiteljico ob vrnitvi v Celje

Podaljšano letovanje

Štirinosemdeset učencev osnovnih šol Malečnik in Maksa Durjave, ki letujejo v Vrsarju, je zaradi znanih razmer podaljšalo svoje počitnično letovanje. Čeprav bi se morali vrniti že v petek, so njihov odhod preložili, s starši pa so v stalnem stiku. Priporočajo, da starši sami ne prihajajo po svoje otroke, ker jim bodo zagotovili skupen varen prihod domov.

Tudi sin koprškega čevljarja Huseina Šakovića je čevljar. Z očetom bi si upala narediti tudi cel meter dolge čevlje.

TRGOVCI Z NOVCI V OKUPACIJI

Priprava zalog

Če bi hoteli biti hudobni bi lahko rekli, da je v teh dneh vsaj nekdo imel koristi od nastale situacije. Čeprav so se v zadnjih mesecih trgovci borili za vsakega kupca, jim je to zdaj

bilo prihranjeno, predvsem trgovcem z živili. Kupci z vedno plitkejšimi žepi so tokrat postrgali vse rezerve in z njimi nakupili živila, pa tudi druge stvari, ki bi lahko koristile. Tistim trgovcem, ki je uspelo zraven »plenjenja« trgovine še spremeniti ceno, pa so imeli dvojno korist.

V Celju so se, s priporočilom občinske skupščine, ob povečanem nakupu v trgovinah, odločili za omejitve nakupa. Tako si lahko v prodajnem centru

GALA dobil največ 5 kilogramov moke, 2 litra olja in 2 kilograma sladkorja. Nabava drugih prehranskih artiklov ni bila omejena. Komercialist prodajnega centra Jože Tavčar je povedal, da se je v dneh izrednih razmer povečala prodaja za sedemsto do osemsto procentov. Ljudje so največ kupovali olje, sladkor, moko in sol. Njihove potrebe so večini zadovoljili, le kvasa je primanjkovalo. Cen niso spreminjali. Povečan nakup so pričakovali že dan poprej in so se nanj pripravili.

MALI OGLASI

AVTOMOBILI

ZASTAVO 101, letnik 1990/5, dodatno opremljen, prodam za 9.000 DEM. Tel.: (063) 755-207 (od 9. do 11. ure)

ZASTAVO 101 GIL 55, letnik 1987/11, prodam. Tel.: (063) 35-407 (po 14. uri)

VISO 11 RE, letnik 1986, z avtoradijem, rdeče barve, registrirano do 12/91, prodam za 7.000 DEM. Tel.: (063) 745-214

FORD ORION 1.6 GHIA SI 105 KS, nov, in ford sierra, turbo diesel, novo, z lux opremo, prodam. Tel.: (049) 71-184

YUGO skala 55, letnik 1990, prodam. Tel.: (063) 28-546

UGODNO PRODAM citroën GS super 1.3, letnik 1980, prvi lastnik, prevoženih 63.500 km, avto je registriran do 25. 4. 1992. Informacije in ogled - Metka Jurko, Aškerčeva 13, Celje.

OSTALO

PARCELO, na lepi sončni legi, elektrika, voda in cesta do parcele, prodam. V račun vzajem tudi do 3 leta star yugo. Tel.: (063) 745-266 - po 20. uri

ZA 49 LETNICO POROKE čestitajo vsi otroci: dr. Stanko, inž. Milenka, vnuki Matija, Gregor, Nana, Tinc in Matej, zet in snaha ter sosede.

STANOVANJSKO HIŠO, centralna, garaža, vrt, telefon, prodam. Cena je 90.000 DEM. Tel.: (063) 28-876, Zagrad 95

AVTOMATIK, dobro ohranjen, enoredni pletilni stroj in otroško posteljico z jogijem, ugodno prodam. Tel.: (063) 36-807

PLETILNI STROJ, popolnoma nov, angleški, enoredni, za vse vrste in debeline preje, prodam. Izdelek odlikuje izgled ročnega dela. Cena je 12.000,00 din. Tel.: (063) 28-010

ŠIVALNI STROJ »SUPER SLAVICA«, zelo poceni, prodam. Uporabljen je bil samo šest mesecev. Tel.: (063) 27-093 od 20. do 21. ure.

AVTO-SERVIS BRANCE

Laško,
tel: 063/731-282

Obiščite naš novi

RAZSTAVNI SALON

v pasaži Avtomotorja,
na Kocbekovi ulici
v Celju

BULLTERIERJA, starega 8 tednov, poceni prodam. Tel.: (063) 35-236

POKER AVTOMATE JOLLY CARD, z garancijo 6 mesecev, Philips ekran, prodam za 2.300 DEM. Tel.: (0601) 22-011

INŠTRUIRAM MATEMATIKO, fiziko, angleščino. Prevajam strokovno angleško literaturo. Za otroke pripadnikov TO in policije so instrukcije zastoj. Tel.: (063) 37-315

OPREMO ZA PRODAJALNO ter videorekorderja ITT Nokia 3720 in Blaupunkt 535, zaradi prenehanja dejavnosti, prodam. Tel.: (063) 31-710

DAIHATSU

Pooblaščen servis

Prodaja avtomobilov in rezervnih delov. Ugodna ponudba.

AVTOSERVIS JAKOPEC,
Velenje, Kosovelova 16,
tel. 855-975.

TRGOVINA
AVTO SHOP

SALON NAKITA IN SONČNIH OČAL

KLIPSA

ROGAŠKA SLATINA
HOTEL »SAVA«
Tel.: (063) 814-824

ČRNO-BELI TELEVIZOR Gorenje, kavč in 2 fotelja, prodam. Ogled vsak dan od 10. ure dalje. Amalija Esih, Čopova 7, Celje

radio MARŠ

MARIBORSKI RADIO ŠTUDENT

95.9 MHz UKV stereo

oddajamo 24 ur dnevno
lasten program od 15. ure do 21. ure
ob vikendih od 15. ure do 24. ure
in satelitske programe

pripravljamo popoldanski glasbeno-informativni program

ter večerne glasbene in govorne termine

oglašujte na našem radiu!

Gospodsvetska cesta 87/b, 62000 Maribor
tel & fax (062) 221-442, 20-179

Razpis

Dobre, pogumne
in drzne novinarje
redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

DEL. ČAS. PONEDELJEK - SOBOTA OD 8. DO 21. URE, NEDELJA OD 8. DO 12 URE.

POPUSTI ZA NAKUPE NAD 1000,00 DIN - 10%,
NAD 500,00 DIN - 5%.
POPUSTI NE VELJAJO ZA CIGARETE IN AKCIJSKO PRODAJO!

OSOLNIK JOŽICA
63 000 CELJE
Pod kostanji 6 Nova vas
Tel: 063 / 38 250

NAROČILNICA NOVA DOBA

Ime priimek

naslov

naročam časopis-vednik Nova doba na naslov

Na gornji naslov mi pošljite izvodov.
(število)

Obvezujem se, da bom redno plačeval naročnino.

podpis naročnika

HOROSKOP

Oven 21. 3.-20. 4.

Poklicna pričakovanja se ne bodo popolnoma uresničila, nekoliko boste razočarani, vzrok pa pripišite sebi, saj ste cilje postavili nekoliko previsoko. Tudi finančno razočaranje vam ne bo povsem prizaneslo. Srečne številke 5, 11, 24, 37.

Bik 21. 4.-20. 5.

Večkrat se čutite nerazumljenega, a tudi sami nimate preveč razumevanja. Zato bo v partnerski zvezi nekaj problemov in teden ne bo preveč prijeten. Pazite, da se ne boste znašli še v večji krizi. Srečne številke 6, 18, 35, 44.

Dvojčka 21. 5.-21. 6.

Če vam v prihodnjih dneh ne bo šlo vse, kot pričakujete, še ni treba vreči puške v koruzo. Upoštevajte, da vam niti ni treba vsega doseči za vsako ceno. Grozi vam popolnoma nepredviden večji izdatek. Srečne številke 3, 20, 21, 39.

Rak 22. 6.-22. 7.

Vaša dejavnost in temperament utegneta biti v prihodnjih dneh prekomerno poudarjena, zato morate paziti, da ne boste komu stopili na prste. To utegne povzročiti marsikak neprijeten zaplet in posledice. Srečne številke 8, 15, 25, 32.

Lev 23. 7.-23. 8.

Na ljubezenskem nebu se bodo v prihodnjem tednu pojavili oblaki, pri čemer bo imela ljubosumnost odločilno vlogo. Ženske, rojene v tem znamenju, bodo čutile potrebno po svobodi in popolni neodvisnosti. Srečne številke 4, 21, 34, 41.

Devica 24. 8.-23. 9.

Vaše delo bo potekalo zelo uspešno, s pogumno šahovsko potezo pa boste zlahka matirali svojo konkurenco. V privatnem življenju pa ne bo vse tako kot si zamišljate. Vendar vztrajajte kljub vsemu pri svojem. Srečne številke 7, 28, 30, 45.

Tehtnica 24. 9.-23. 10.

Ostanite svoji začrtani poti po možnosti čimbolj zvesti, potem se bodo kmalu pokazali tudi dobri rezultati. Narobe bi bilo, če bi bili neučakani in če bi odstopili od cilja. Zaupajte tudi svojemu partnerju. Srečne številke 1, 13, 19, 30.

Škorpion 24. 10.-22. 11.

Ne živite v iluzijah. Če ne boste pravilno ocenili ljudi in dogajanja, boste povzročili škodo, ki jo boste težko popravili. Bodite torej v prihodnjih dneh previdni in predvsem ne nasedajte alarmantnim vestem. Srečne številke 6, 23, 48, 49.

Strelec 23. 11.-21. 12.

Neko načrtovano potovanje bo padlo v vodo, zato se boste odločili za drugačno rešitev, ki se bo izkazala dosti boljša in prijetnejša. Na denar malo pozabite in naj vam ga ne bo žal. Potrebni ste počitka. Srečne številke 2, 10, 14, 34.

Kozorog 22. 12.-20. 1.

V tem tednu boste pred najrazličnejšimi ugankami. V službi bodo od vas pretirano veliko zahtevali, soočiti se boste morali z intrigami, zahrbtnostmi in podobnimi neprijetnostmi. Ne pustite se sprovcirati. Srečne številke 3, 20, 29, 33.

Vodnar 21. 1.-19. 2.

Kot kaže, boste v prihodnjih dneh reševali že zelo stare probleme in jih tudi rešili. Ne izgubite upanja tudi v pomembni zadevi, ki se z njo trenutno ukvarjate. Pestile vas bodo precejšnje denarne težave. Srečne številke 9, 30, 32, 42.

Ribi 20. 2. 20. 3.

V prihodnjih dneh vam bo naklonjena sreča, imeli boste tudi veliko volje do dela, ki se bo dobro obrestovala. Krajše potovanje bo največ prispevalo k dobremu razpoloženju. Pustite nekaj veselja partnerju. Srečne številke 6, 12, 21, 34.

MALI OGLAS ZASTONJ KUPON 17

MOJ NASLOV:

Kupon in čitljivo besedilo malega oglasa pošljite na naslov Nova doba, Aškerčeva 15, Celje, s pripisom »Za male oglase« in svojim polnim naslovom. Oglasov pod šifro in oglasov za podjetja in obrtnike ne objavljamo brezplačno.

DOKUMENT IZ OKLEPNEGA VOZILA

Datum	Nađeno stanje	Preduzete mere	Potpis starešine
1	M/V ISPRAVNO		[Signature]
2	M/V ISPRAVNO		[Signature]
3	M/V ISPRAVNO		[Signature]
4			
5	M/V - ISPRAVNO		[Signature]
6	M/V - ISPRAVNO		[Signature]
7	M/V ISPRAVNO		[Signature]
8	M/V ISPRAVNO		[Signature]
9			
10	M/V - ISPRAVNO		[Signature]
11	M/V - NEISPRAVNO		[Signature]
12			
13			
14	M/V ISPRAVNO		[Signature]
15			
16			
17	M/V ISPRAVNO		[Signature]
18			
19	M/V - ISPRAVNO		[Signature]
20			
21	M/V - ISPRAVNO		[Signature]
22	M/V - ISPRAVNO		[Signature]
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			
31			

V P 4095/6
MARIBOR

(Obrazac SbSI-54)

Potni radni list br. 6/97

Važi od 01. 06. do 30. 06. 1981 god.

Marka i tip FIAT 127 ID Reg. br. P-7890

Vrsta goriva MB-86 Vrsta maziva:

Norma potrošnje goriva Motorno ulje DS-30

Na 100 km 26l Ulje hipoidno HIP-90

Na 1 mč 10l Mast univerzalna UM-2

Cin, ime i prezime vozača — poslužioaca

voj. Bojouski MENDE

Podaci o prijemu goriva, maziva i dr. u l.

Datum	Broj dokumenta	Gorivo	Motorno ulje	Ulje hipoidno	Mast univerzalna	Anti-friz	Potpis rukovaoca
5.6.91	98	54	-	-	-	-	[Signature]
8.6.91	98	25	-	-	-	-	[Signature]
8.6.91	97	80	-	-	-	-	[Signature]
140694	716	20	-	-	-	-	[Signature]
140694	716	42	-	-	-	-	[Signature]
140694	716	49	-	-	-	-	[Signature]
Svega							
Pun rezervoar				1 POR. PERIJA STIRAN			
Sled po normi				Starešina pom. mat. in. organa			
Stvarno utrošeno				2			
Razlika utroška				Saobraćajni referent			

Obrazac SbSI-54

Rad vozila, mašine i agregata

Datum	Vreme upotrebe od do h.	Za čije potrebe radi	RELACIJA	Brojač km Početno stanje	Broj tura	Revezeno ukupno		Ostvareno TKM/PKM	Realizovano										Potpis korisnika
						tona	Ljudi		Kilometara partija-pozicija					Moto-časova partija-pozicija					
22.6.	15 ³⁰ - 18 ⁰⁰	4095	KUM - MARIBOR - PTUŽ. - KUM	97463	1	-	4	278	62	-	-	-	-	10	-	-	-	-	[Signature]
23.6.	17 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	4095	KUM - MARIBOR - KUM	97522	1	-	4	236	59	-	-	-	-	10	-	-	-	-	[Signature]
24.6.	8 ⁰⁰ - 11 ⁰⁰	4095	KUM - KRŠ. - KUM	97530	1	-	2	16	8	-	-	-	-	18	-	-	-	-	[Signature]
25.6.	8 ⁰⁰ - 11 ⁰⁰	4095	KUM - PRAVOGRAD - KUM	97633	1	-	3	309	103	-	-	-	-	10	-	-	-	-	[Signature]
25.6.	11 ⁰⁰	4095	KUM - CROČIŠČE - KUM	97651	1	-	3	54	18	-	-	-	-	10	-	-	-	-	[Signature]

zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA

Potni nalog iz enega izmed oklepnih vozil, zajetih v Rušah. Dokazuje, da je bilo vozilo uporabljeno skoraj vsak dan v juniju, predvsem na relacijah, kjer je bilo slednjič tudi zajeto, 13. 6. pa je imelo vozilo tudi izredni tehnični pregled. Vojak, ki je vozilo vozil, je potni nalog polil z nafto in ga skušal ob predaji tudi uničiti.